

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

~~80~~
To
25

V.B.S. Coll
58⁵ Cakrin

<36614147630010

<36614147630010

Bayer. Staatsbibliothek

FASCICVLVS

E IAPPONICIS FLORIBVS,

SVO ADHVC MADENTIBVS SANGVINE.

C O M P O S I T V S

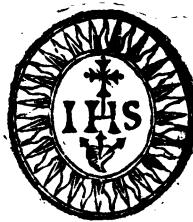
A P. ANTONIO FRANCISCO CARDIM
è Societate IESV

Prouincia Iapponia ad Urbem
Procuratore.

QVI LEGITIS FLORES,
HOS LEGITE,

SIC QVONIAM POSITI SVAVES
MISCENTVR ODORES.

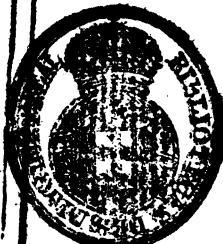
Ex dono N. P.
Hieronymi
de Gasco

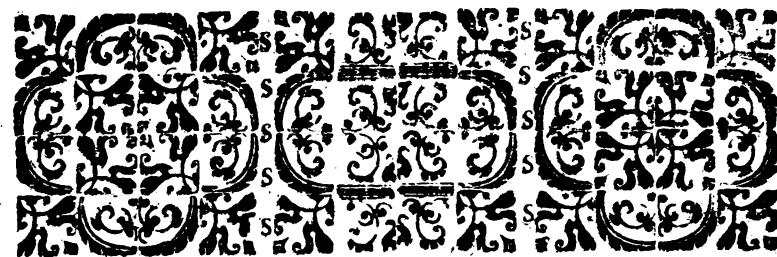
D. Johanne
Francisco
Alfani
Lxv

ROMÆ, Typis Heredum Corbelletti. 1646

SUPERIORVM PERMISSV.

**Bayerische
Staatsbibliothek
München**

SANCTISSIMO
DOMINO NOSTRO
INNOCENTIO
PAPAE X.

X. vltimo terrarum
Orbe (B. PATER)
ad pedes Tuos acce-
do , pariturus impe-
rio , quod nobis in fi-
gura Leuiticij 23.10. proposuit Deus.
Terram ille nobis dedit , Iapponiam , quam

* . 2 facien-

faciendæ sementi primus Roma-
na auctoritate *ingressus est* Franci-
scus Xauerius, Apostolicam inde
cum nomine gloriam adeptus. Vno
jam propemodum seculo, primum
ab ipso, dehinc ab colonis, quos
ponè se traxit, ager ille aratur, occa-
tur, farritur, seritur, irrigatur, ac tan-
dem etiam *seges demessa est*. Ego, com-
muni Gentis nomine, fero manipu-
los spicarum, primicias messis nostræ, pignus
vbe rimæ autumnitatis, ad T E S A-
C E R D O T E M , qui eleues Fasciculum
coram Domino, ut acceptabile sit pro nobis
altero die Sabbati, quem in quiete pe-
rennatura præstolamur. Tu illum,
quod Tuum solius munus est, sancti-
ficare dignaberis, cum illud Diuinæ
tempestiuum gloriæ, & Ecclesiæ
Sanctorum censueris opportunum:
efficieisque, ne messores Tuos, aura-

effi-

benignitatis Tuæ recreatos, fatiget
pondus diei & æstus, quo pertinaci-
ter exercentur: & ipsi quoque de-
mùm in spicas transeant, Tuò con-
spectui repræsentandas. Non po-
tes, B. P A T E R, agri Tui fructus
aspernari, qui eorum profunda cu-
piditate teneris: neque me, qui eos
Tuis pedibus aduolutus exhibeo,
Tua benedictione frustrari.

VINCENTIVS CARRAFA,
Societatis IESV Præpositus Generalis.

CVM Opusculum , cui titulus : Fasciculus
Florum Iaponiorum , & Catalogus
Religiosorum , & Secularium , qui in odium Fi-
dei interfecti sunt , à P. Antonio Francisco Cardim
nostra Societatis Sacerdote , ac Provincia Iaponia
Procuratore conscriptum , tres eiusdem Societatis Theo-
logi recognoverunt , & in lucem edi posse probauerint ;
facultatem concedimus , ut typis mandetur , si ita Il-
lustrissimo & Reuerendissimo D. Vicegerenti , ac
Reuerendissimo P. Magistro S. P. Apost. videbitur.
Datum Roma , 13. Aprilis 1646.

Vincentius Carrafa

Imprimatur ,
Si Reuerendissimo Patri Magistro Sacri Palatij
Apostolici videbitur .
A. Sacratus Episc. Comaclen. Vicefg.

Imprimatur ,
Fr. Raymundus Capifuccus Magister , & Reue-
nerendissimi Patris Fr. Vincentij Candidi
Sacri Palatij Apostolici Magistri Socius ,
Ordnis Prædicatorum .

Protestatio Auctoris.

CV M. Sanctissimus D. N. Urbanus Papa Octauus, die 13.
Martyr, anno 1625, in Sacra Congregatione S. Romi &
uniuersalis Inquisitionis, Decretum ediderit, idemque confirma-
uerit, die 5. Iulij, anno 1634, quo inkibuit imprimi libros homi-
num, qui in Sanctitate, seu Martyrij fama celebres e vita mi-
grauerunt, gesta, miracula, vel revelationes, seu quacumque
bona ficia, tamquam eorum intercessionibus a Deo accepta contine-
nentes sine recognoscione atque approbatione Ordinarij, & que
haecenius sine ea impressa sunt, nullo modo vule censeri approba-
ta. Idem autem Sanctissimum, die 5. Iulij 1631, ita explicauer-
it, ut nimur non admittantur Elogia Sancti vel Beati ab-
solute, & que cadunt super personam, bene tamen ea, que ca-
dunt supra mores, & opinionem, cum protestatione in principio,
quod ijs nulla adsit auctoritas ab Ecclesia Romana, sed fides
tanquam sit penes Auctorem. Huic Decreto, eiusque confirma-
tioni, & declarationi (obseruantia & reverentia, qua pars est)
insistendo, profiteor, me hanc alio sensu quidquid in hoc libro re-
ferro, accipere aut occipi ab ullo velle, quam quo ea solente, que
brimana dumtaxat auctoritate, non autem divina Catholica Ro-
mana Ecclesia, aut Sancta Sedis Apostolica mituntur: ijs tan-
quammodo exceptis, quo seadem Sancta Sedes Sanctorum, Beato-
rum, aut Martyrum Cataloga adscripsit.

ERRATA CÓRRIGE.

pag. 10. lin. 7. levitatem, levitiam, l. vlt. maigis, margis; p. 46. l. 10. quos, quo. p. 22, 32. pag. 50. pag. 11. l. vlt. lauedes, lapides. p. 210. l. 22. int. 2. intr. 2. l. 23. salulis 1532. 1596. p. 43. l. 13. 14. die. 10. die. p. 3. l. 1. mit. ar. miror. p. 42. l. 1. notissimum, notissimum. l. 2. desit & Caristum. l. 14. exota, exotica. p. 45. l. 4. apizne, ipse ne. p. 55. l. 10. munimenta, munimen. p. 70. l. penult. 39. 29. l. 3. reuersus, reuersus; p. 8. l. 1. se. vt se. p. 90. l. penult. 1602. 1622. p. 97. l. 2. Conficiari, Coescientia. p. 101. l. 13. coram, cui m. p. 102. l. 2. ferociissimo, ferocissima. p. 103. l. 13. impens, impens. l. 16. transcripsit, transcripsit. p. 10. l. vlt. 1579. 1597. pag. 112. l. litterarium, litterarum. p. 115. l. 1. nobilis, nobile. p. 16. l. 2. ritum, phat, triumphabat, pag. 125. pronuntiati, pronuntiaret. p. 126. l. 9. semper ipsu-m, seques, ipsu-m. p. 129. l. 12. om. minus, non minus. p. 132. l. 2. 3. in o ilium, in obsequij. p. 133. l. 4. quarum in quorem, l. 14. anni, anno, & alibi similiter p. 14. l. 1. int. Gasini. Gas. p. 153. l. 12. possit, potuisse, p. 170. l. 9. cunc, nunc. p. 184. l. 9. obseruabator observabatur. p. 170. l. 12. eups, edundat, l. 24. luz. 14. dic. 54. l. vlt. Nanga-odonos, Nangatodonos. p. 190. l. 13. congratulati, congratulata, l. 23. Nangaeu, Nangachum. p. 194. l. 21. viueret, viueret; l. 22. vedio, venatio. p. 197. l. 16. quisitus, positi, tus. p. 203. l. 25. secegitimo sexto, quadragitimo. segundo, omnia in genitivo casu. p. 205. l. 14. quarto, quarta, p. 214. l. 13. haud, aut. p. 224. l. 9. ac Xauerio, a Xauerio. p. 246. l. 2. n. microfum, n. memorefum. p. 229. l. 8. respicere, respiceret.

IN CATALOGO.

pag. 18. l. 14. Vantanibe, Vatanabe. pag. 11. lin. 4. Cungoci, Cungoci. pag. 34. lin. 4. M. an, Maia. pag. 36. lin. 7. Yyi, Iyi. lin. ultima, Fendaico, Xendaico. pag. 49. lin. 3. adde, de Sancti Francilico. pag. 71. lin. 8. Guean, Keau, pag. 78. lin. 10. promulgaram, promulgatam.

LECTORI

Litterarum Annorum Iaponicarum expeditio-
nem sensim defecerunt, quia
defecere manus, que ante in eis
describendis desudabant. Neque
porro ex desiderarentur, nisi eisdem
Tyranni amputaret gladius. Tyrannus tamen
cas etiam Ita laceras debet merito expausore,
cum videlicet calamo utrumque obsequente pro-
mulgabunt posteritati trucem eius immanitatem.

Societatis Iesu Alumni, penes quos erat
moles universa expeditionis Iaponicarum, qua
 speluncis, aqua eride, qua gladijs ferè ab-
sumptis omnes interire penitus. Quapropter
anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo
quinto, mibi agenti in Macacensi Collegio vi-
sum est munieris mei fore, si Christianæ Reli-
gionis cursum, nunc ex occulto Dei consilio
suppressum, Admodum Reuerendo P. N. Mutio
Vitellesco, Praeposito Generali, strictim aperi-
rem. Neque distuli, sed statim, partim ex Annis
litteris, partim ex publicis testimonijs collecta-

† A & di-

anno octavo, quod sublatissima Taycosana Tyrannus, usque ad annum millesimum sexcentesimum decimum quartum, respirante paulo longa Ecclesia Iaponica ex anteactis motibus persesecutionis, centum & quinquaginta duorum illarum non gentilium & nquam Christo nomine dederunt. Neque admirabis, si Iaponia credidit sibi dominus reddit fide tam bona, quippe anno millesimo quingentesimo nonagesimo anno, quadraginta millia animarum salubri aqua in angustata fuerunt: & sexcentesimo insuper triginta millia. In hanc uberae sunt uides mirabile exercitus tuisse diuinis exultatio legeres irrigatas sanguine Martyrum, quos Taycosana Tyrannus, anno millesimo quingentesimo nonagesimo septimus cruci afficerat Nagasachi, & quos deinde Maria sancta gedes gloria Marcyrum decorauit rwendis cante sibi Iaponia, quod de prima uia Ecclesia affirmauit gloriouse Terullianus: plures effimerunt, inquieti quoniam multum a nobiscum est fungitur Christianus. In Apologeo, capitulo ultimo, ille ab anno millesimo sexcentesimo decimotertio quarto regnum videlicet coro effusa impetratus habens maximam persecutio usque ad animum eius seculi trigesimum, vixit inquitque illaria post vestigia Agni progesepuntur: et antea eadem constanti

Et si deliberatione, ut emori, quām deficere
aut nutritur animis, malent.

Anno vigesimo secundo, & tertio, ad Septen-
trionem fuit messis vberior; fructus nempe spe-
& aculi magni (ita Christiani vocant) cūm Nan-
gasachi, anno millesimo sexcentesimo vigesimo
secundo, partim Religiosorum, partim laico-
rum, triginta capita pependere affixa malis, ad
trophæum. & corpora vigiliduo abiuere inci-
negerat, ut resusciteretur veluti phœnices.

Telior præterea, domos Religiosorum quā-
plurimas refertas viris, quos Societas La-
vato tota
fapposita excolherat in Fide; cūm primū ad-
uersus Christianos infremuit Tyrannus Tayoc-
ma; amissit domos trigintia propharis homini-
bus habitandas; præter Templo, & Sacellando-
mibus propinquas, & superficie dūm taxat illas;
quæ extorta fuerant Nangasachi; non sine di-
uino consilio: ut velut ex pharao emicantea-
rgnes; illustrarent tenebras; que tamen Region-
es vniuersæ passim exoriebantur. Tria Colle-
gia; & Domum tyrocinij; duoque item Semina-
ria turbos ille sustulit. At; sequente inChristia-
nos Daifusama non sine populorum lacrymis,
amissit Societas domos triginta quartor, seu Re-
sidentias, quas vocant, aliaque Collegia per-
multas,

multa, & Templo eiusdem; ex quibus, tamquam è Castris munitissimis, Socij centum supra quadrageinta emitte solebant, ut ex gehennæ fauci-bus Iapponum prædas extorquerent.

Ad Meridiem propemodùm erat secura quiete, quia in omnibus Provincijs, Vomuræ, Nangasachir, Tacacu, ita euangelia Idololatriæ ut ne vestigia eius quidem extarent. - Huius rei documento sit, quod Illustrissimus Dominus Ludovicus Cerqueira Episcopus Iaponie promulgaverit ibi Concilium Tridentinum, si quis fuerit etiam mira confessione ubique passim obsequij reverentia. Summam totius Christianæ Religionis administrabat eo tempore Societas Jesu. & fuit sane res mira, eam oneri tanto opum quam succubuisse. Horret calamus scribere ad referre, ne laboret, ac nuret fides annalium. Alij enim quadringenta, & alij quingenta millia, animarum sub signis Societatem habuisse affirmant; præter Ecclesiæ illas, quibus Sacerdotes Iappones præerant. Et sane latissimum ad spatiandum, immò ad laborandum, campus videtur, nisi ceteroqui animo Societatis impar fuisset, semper maiora molientis.

Post Societatem Jesu, Franciscana Familia in Iaponiam ingressa est, anno millesimo quingen-

7

gentesimo nonagesimo tertio , in tres diuisa domos ; quae erant Nangasachi , Ozacæ , Fuximis ; & in eis Sacerdotes nouem Christum predicabant . Prædicatorum Ordo Iaponiam intravit anno millesimo sexcentesimo secundo : & Sacerdotibus nouem quatuor occupauit loca ; nempe Nangasachum ; & Tenghisu ; & duos inservicos Rigeni Regni in Augustinianorum Religio aduenit pariter , anno millesimo sexcentesimo secundo : sed itque cum Sacerdotibus quatuor Nangasachi , Vsuqui , & in Bungi Regno .

Intruit tandem persecutio[n]is procella , & quoscumque corripuit , in diffusa loca eos eiecit . Ex Societate I e s v in exilium Manilam , tres supra viginti , & preterea Seminaristæ quindecim relegati sunt . Macaum ex eadem Societate , septuaginta tres , & Seminaristæ quinquaginta , pelago fuerunt deportati : hac eis propofita lege , ut plesterentur capite , si remearent . Præter iniustos non ita paucos , qui latuere in ferarum speluis , & in montium cauernis , tanta fuit quorundam animi fortitudo ; ut quò magis exagitabantur , eò quererent ardentiùs intima Iaponiæ viscera , quò ibi quidquid iam erat ægrum & corruptum persanarent : atque adeò iij speluncam

(tor.

(tormenti genus quod Iapponia tunc auara eis negabat) hac ratione vltro petuerunt.

Hinc lector iam disce sobolem Societatis copiosam ; cui congruere videatur id , quod Poeta cecinit .

Felix prole virum .

Omnies celicolas , omnes supra aea tenentes .
Disce Christianorum ubertimam segetem : cui excolenda , cum vites non suppterent post scri Baptismi laticem , inueniendi fuerint noui institutores ad salutem . Certe non immerito Iappones tormentis laniatos , appellauit Societatis alunos , & discipulos Magni Iapponiae Apostoli F R A N C I S C I X A V E R I I : ex cuius amplissimis meritis , tamquam è perenni fonte , manauit Societatis gloria , quam ei peperit labor in cultura agri Iapponici .

Fides Elogiorum stabilitur præcipue ex Annais litteris , quas viri Religiosi conscripserent , atque adeò ex tormentorū commentarijs , formatis Ordinaria simul ac Apostolica auctoritate , qui transmissi in Urbem , ad Urbanum Octauum Pontificem fuerunt . Ex his decerpsi quidquid iam offero laboris , quod Macai conceptum ; Goa , Vlissipone , atque itinere reliquo deductum ; Romæ demum pertexui ; Christi Vicarij pedi-

9

pedibus adiuolui: Sacro Tribunalis, & Magistrorum, quibus oportuit, reliquis, exhibui eorumque indulgentia, legitimis è præscripto more cautionibus additis, in lucem publicam emitto. Nec mihi succenseas, Lector, si fortasse aliqua Elogia plus æquo fuerint contracta. Etenim immanitas perfecutionis spatiari me ulterius non permisit in eorum actis perquirendis. Nisi querri oporteat de modestia illorum, qui tam excellens animi dotes per silentium calamo subduxerunt. Verum enim vero, quas ego virtutes heroicas non sum assecutus, & quias modestia, ut dixi, aliorum celavit; eas nemorum solitudines, montium antra, & subterranei specus recondit, & adhuc retinent, in quibus degere viri sanctissimi olim cogebantur. Hinc Iapponiæ latebras, saltus, amfractus, & specus occultos & profundos, existimes thesauros esse, atque auri fodiinas, in quibus pretiosas gemmas virtutum diuinarum deposituerunt eorum immortales anime, ad famam & ad æternitatem.

Hos felicissimos viros exprimere voluisse, S. Paulum equidem opinor, quando dixit: Egestates angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus, in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis in cavernis terræ. Nam hoc de se

B

vsur-

ysurpare possunt, qui efflauere animam in montibus ruinosis, in cauis arboribus, & mapalies; & quos trahere in partem huiuscce operis mei consultum esse duxi. Nam, et si eorum iugulum violentus ensis non peruerasit; pertulere illi saltem labores mille, qui supplere videantur vim, & sauitiem Tyranni.

Occasione Elogiorū, quæ Romam ex Macao p̄misit ad Reu. Fratrem N. Mutium Vitellescū, Praepositum Generalem Societatis I. E. S. V., anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto, P. Bartholomeus Guerreiro librum composuit, quæ inscripsit (*Gloriosa Corona fortissimorum Equitum Societatis I. E. S. V.*) Ille Corollam construxit; ego Fasciculum construam: neque laborem susceptum omnino inapem duxerim. Siquidem P. Bartholomæum, quod ipsem fatetur, erexit ego ad opus tam eruditum. Atque adeo induxi etiam P. Bartholomæum Pereira, ut nostram Lusitaniam dicaret libello illo aureo Paciecidos, vbi quot carmina, tot gemme interlucent: quibus perfectis, affirmabis Mantuanum plures tuisse Marones. Et quamvis P. Ioannes Eusebius Niemberg stylo aureo lucubrationem hanc meam inseruerit operi Mastrillensi; attamen hoc opusculum edo in lucem, vt opus illius maigs niteat:

reas vel, ut ex proprio fonte gloria Martyrum
haec iuriatur. Hic effigies cernuntur: & Lusitano
quidem idoneitate pro gente Lusitanâ Latino ad-
tem sermone pro detersâ nationis suis; ut fortissi-
morum hominum cruciatus, in odium Fidei ob-
iti, ad omnes hoc pacto peruadant.

Et, quoniam per opellæ huius angustias non
licuit afferre in theatrum vniuersos eös inclytos
Athletas, qui ad sanguinem usque: saltem ad
notitiam singulæ ~~emendabo~~ Pro coronide
adijcam fortunatissimâ ~~hunc~~ viros, quos Ciui-
tas Macaënsis in Cœlum posuit, quam in Iap-
poniam Legatos misit: inter quos sexdecim na-
tiones Christo testimoniū dederunt, etsi po-
tuisset ingenita barbaries à proposito tam glo-
rioso eos retardare. Ceterū in spem erigor
venturæ felicitatis. Video enim oculos Numi-
nis versùs Iapponiam flecti lumine prospero,
& salutari: prosterni muros, quibus ea regio
claudebatur: restitui commercium Vrbi labo-
ranti: fidem exulanter postliminio reuocari:
& campos, irrigatos innocentî Martyrum cruce, in
fructus uberes Christianorum sensim resol-
ui. Videlicet hæc nos vnica spes alit, hoc sola-
tium sustentat, ex Diui Ioannis Chrysost. men-

A

*

B 2

te,

te, ac sententia illa: *Sicut plantae, rigatae, magis crescunt; ita Fides nostra oppugnata, magis flores.* Neque, borti aquis irrigati, ita germinant; sed Eccl^a clesia, si *Marijrum sanguine irrigensur.*

卷之三

三

D E
F A S C I C V L O
P. ANTONII FRANCISCI
G A R D I M.

In quo D. Franciscus Xauerius, fustibus,
 sagittis lapidibus, cruentatus;
 Indorum Martyrum
 Pater fuit.

Lumina cui debes, auramque, diemque, sagittis
 Quid Solem violas, India, Xauerium?
 Verbera quid duri ingeminant, vulnera fustes?
 Solis in vultum saxa facesque volant?
 Vulnera Sol patitur? fundet pro sanguine lucem:
 Vulneraque hac Solis, sidera Solis erunt.
 Vulnera Sol habet? erumpent de vulnere Soles:
 Sideraque Indorum, Martyres exslient.

Xa-

Xauerius parit Heroes per vulnera. Plures
Edae ut Heroas, vulnera plura cupit.
Mille suo parit Heroas de sanguine. Mille
Qui parit Heroas, sidera mille parit.
Cerne coronatum Heroum diadema Solem.
Quam bene Hic Herbas Sol diadema gerit
Inuidus obscurat Sol sidera. Xauerius Sol
Non flagras impudica fiducia, amore flagras.

Reu. P. Hieronymi Petrucci
è Soc. Iesv.

ELO -

ELOGIVM PRIMVM SA FRANCISCI X A V E R I I.

AVERI fidus emicat, veluti Sol su-
 pra ignes alios minores. In prima
 huius operis fronte est, ut illustreret
 opus vniuersum. Evidenter ei primas
 debo: quia Orientis tenebras primus dispulit,
 & Iaponiae Monarchiam Imperio Christi sube-
 git: quapropter gloriosum ei nomen adhæsit
 Apostoli Orientis. Ea fuit XAVERI celsitudo,
 ut Numini Regna etiam utque Imperia subiu-
 gauerit.

Acce-

16. *Elegia occisorum in odium Fidei*

Accedit illud quoque: videri rationi consen-
taneum, vt Magister alumnos præeat, quos in-
stituit ad salutem: vt Dux ante milites suos gra-
diatur, quos instruxit omni armatura fortium
ad prælia Domini: & vt primus legat offeratque
in fasciculum flores, quos seminauit atque aliuit
Colonus fortunatior multò, quam olig' Adam.
siquidem spinas & tribulos, idest Idololatras
Lappones, in purpureas rosas conuererit, & in
æternos amaranthos. Nec mirum: quia etiam
mæte, vñdis maxime exagitatum, ad tranquillitatem
exegit: & pedis contactu in dulcedinem
fluctus eius falsos immutauit. Quod sileui digi-
to pedis hoc prodigium patrauit; quid non
præstare potuisset, si manu sua Oceanum teti-
gisset?

Sanctissimus vir, FRANCISCVS XAVERIVS,
fuit natione Nauarrus. Hinc vim habuit, quasi
hereditariam, iniiciendit catenas benevolentie in
hominum animos, quos Regio Nauarra, altrix
eius, subministrare ipsi potuit, cum catenas
pro stemmate suo gerat. Arcta consanguinitatis
gradu fuit cum Regibus coniunctus: sed Re-
gum gloria maior fuit, quod eum agnatum &
consanguineum habuerint. Exortus est in Ca-
stello Xauerij, prænunciante Cœlo, eum su-
pera-

poraturum magnitudine sua ceteros homines: quemadmodum super ædificia, quævis alia prominat turris præalta atque excelsa: vel etiam quia iam tum, eum in ipsis incunabulis intra castrum illud armabat, ad obeundam sacram expeditionem Orientis. Editus in lucem est, anno millesimo quadringentesimo nonagesimo septimo: quo tempore Archithalassus Oceani Orientalis Dominus Vascus de Gama regiones Orientis, nullis Europæis antea peruias, aperuit: ut crederetur Lusitanus vir, X A V E R I O potius, quam Regno Lusitanæ, atque eius gloria, nauigacionem illam aperire.

Lutetiarum Parisorum, quæ sunt iam Regni florissimi Athene, Philosophiæ ac Sacrae Theologiæ strenuam operam nauauit, mira ingenij commendatione: & breui euasit Magister, ita ut tradere alijs Philosophiæ præcepta potuerit, cum auditorum suorum admurmuratione secundissima. Ibi inter primos socios IGNATII Loyolæ accitus est. Ex IGNATII consuetudine ita profecit statim; ut omnia genera virtutum quasi ex fonte hauserit, ijsque suos commilitones etiam imbuerit. Mox, ut seipsum vinceret, atque in potestate haberet, exigeretque pœnas antea cœtae vanitatis; duro nexus obstrinxit nudum corpus,

*

C

sed

22 Elogia occisorum in ecclesia Fidei
sed miraculo Deus funes illos dissoluuit. nequeq;
enim par erat, vinculis praepediri eum, qui spad
via verrarum immensa erat peragraturus. Den
stinarunt ad Orientis sacram expeditionem ab
Eccl. tro Patriarcha, flagitante Ioante Tercio,
Rege Lusitanie: & à Paulo III. Pontifice
Maximo, Apostolici Nuncij dignitate confidecor
ratur.

In Lusitaniam est profectus Yereetam expe
ctatione vii tam egregij, cuius aulam pau
per intravit. Et isthic villa est purpura Regum
procului ante gelua Paupertatis, quasi hæc im
peraret pompa illius: non sine admiratione omni
num, qui facile sibi persuaserint, ubi aucto
rente diuinamente liquidebat. dum Alysspone
opportunitatem nauium expectat, solacius in
Orientem; Apostoli cognomentum sub & poste
ris promeruit. Lusitania enim deinde deps Reli
giosos viros nostre Societatis, Apostolos nub
cupauit. Tandem at spicis felicitatis 7. die
Aprilis, anni 1541. saluio ex eo portu Ulyssipon
ensi. Et sane congrue Aprilis mensam claus
as Cœli ianuas aperturus populi Orientis. inde
tunc naugabat. Festur trecenta milia anima
rum expiasse fonte Baptismi. Sed maiora perfici
bet de eo Bosius Eugenius: dum affirmat, post
Eccle-

Ecclesiæ Christianæ exordia, per annos 1500.
 non tot mortales fuisse veneno praui dogmatis
 infectos ab Hæreticis vniuersis; quot vnius X A-
 VÆR I V S , annis vndeceim, Christianæ doctrinæ
 medicamentis perfranuit. Incensæ eius Char-
 tas, qua in nauigio cunctis præstò erat, atque
 opem ferebat; Sancti viri nomen illi compara-
 tur; quod postmodùm retinuit in Oriente uni-
 qæs. Veliementi & diuinaria nauigatione na-
 uis concussa & quassata Mozambicum in hiber-
 na cotidie debuit, ut reficeretur & tum ibi
 incolas, atque iis super Socotorinos ad quos nau-
 gium dirigeretur, operibus magnis in admiratio-
 nem sui statim erexit. Deo nauem ita diri-
 gente, ut solo saltu conspicuæ Africam iuuæ-
 ret, quandoquidem alio ex Cœli destinatione
 properabat.

A Mozambico exscendit in littus Goanum, o
 Mirum dictu'est, quam breue tempore gius Vn-
 bis facies fuerit in melius immutata. Urbem ilia-
 lam Ethnicam tam citè extinxit, ut Goa in Ispas.
 Goa frustra iam quereretur. Vix spiritum &
 vires collegat, cum in Comorinum Promon-
 torium progressus est ibique Parauas, barbarum
 hominum gentis, sub Christi fugitiis adduxit.
 Inde, iusti Ionitis Regis, in secessatque vides

250 *Elogia occisorum in odiam Fidei*
maximas immigravit, quas Lusitani præsidatio
militare obtinebant. Vbique regionatim per
vicos & plateas, rudes quoque & mancipia, tin
tinnabulum quaties, elata voce instituebat: ne
que Apostolici Nuncij dignitas erubuit descent
dere ad hæc infima Christianæ Fidei rudimenta:
quin immò, maiora semper conatus, mendiculis
opitulabatur, diu noctuque affidebat ægris,
vigiliasque ad lectulos eorum agebat, nun
quam illius Charitate dormitante, aut cef
fante. Cum militibus classico audito euocaban
tur ad armam non ut hostes quidem sterneret, sed
ut contubernales potius iuuaret. Hanc coelestis
eius vita institutionem subsequuta sunt mira
cula complura: nempe oculos cæcos, manus
abscissas, artros pedes restituit: pristinam va
letudinem ægris reparauit: è sepulchris mortuos
excitauit ad vitam, iisque numerantur septem
supra viginti. Quod autem Orienti vniuersio ad
miracioni fuit, Lusitanos animo prostratos & pa
uefactos, ad dimicandum est adhortatus, victo
riamque pollicitus est: quam celeberrimam sunt
consequuti, vt dicam quam breuissime. X. v. E.
R. I. V. S., sola ducentorum triginta Lusitanorum
acie instructa, numerosissimam classem Ace
norum ita debellauit, ut quatera millia barba
rorum

forum ferro perempta fluitare in vndis mox vi-
derentur; & cladis illatæ documentum fuerit
cruentus aliquandiu Parlensis Oceanus contra-
Malacam. Victoriae autem argumentum fuerit
classis Lusitanorum, quæ cum præda opima in-
portum, similis triumphanti, remeauit. Hinc
ad Malucas perrexit, ferox hominum genus, in-
domitum, & per montium iuga dispersum, om-
nique solutum lege: eos tamen Cœli doctrina
mitigauit, & ex obscurissimis latebris adduxit ad
Christianæ vitæ splendorem. X A V E R I V S, cum
Elisabetha Regina Ternatensi,

Inter hæc Lapponia, arcano Dei nutu, cum
ad se inuitabat, ad quam X A V E R I V S ardentissi-
mè anhelabat: idcircò, frustra inuidia fremen-
te, ac etiam repugnante amicorum benevolen-
tia, post mille Oceani pericula, i s. die Augusti,
1540. Cangoximæ portum, situm in Regno
Saxumano, tenuit felicissimè. Neque Sol an-
tea ynquam ibi clarior atque illustrior exortus
est: Aliquantulum per finitima Regna digres-
sus, Meacum gentis caput adire operæ pretium
duxit ratus fore, vt, debellato capite, cetera mem-
bra in Christi ditione breui haberentur. Superba
Ciuitas peregrinū hominem accepit initio cru-
deliter, fustes, lapides, fagittas expedivit, non
sine

sine sanguine; sed mirabiliter à Deo liberatus est
X A V E R I S V S : anno 1575 obiit. & anno 1576.

Lapponia miraculorum luce perstricta, mil-
lenos & millenos immerserat ad salutem in Ba-
ptismi fonte, ut ab animæ fôrdibus repurgaren-
tur. Non itâ multò pôst, rursus Goam est reuer-
sus. Nec sanè tam rapida conuersione Sol in
Cælo circummagetur. Adhuc anhelus erat, ex his
sepiùs repetitis maximis tineribus p[er]que ex-
peditionibus: cùm iam quaterem adamantinas Si-
narum portas videbatur: quaque quoniam **X A V E**
R I O viuenti ac spiranti refuta bandit; experiri
libuit, an ei patcerent saltem morienti: sciebat
enim, Scripturæ sacræ oraculis extolli mortis for-
titudinem, & Christum Dominum oportuisse
pari priùs; quod ita Cœli ianuas aperiret. Ergo
apud Insulam Sancianum, subsidijs humanis
omnibus destitutus, sed ecclæstibus tamen
redundans, **X A V E R I S** in arenosam dictu[m]
electus, nobis eruptus est, ut Cælo poticeret.
Et meritò parenti in hæc obiit: non enim de-
cuit infra unius Urbis aut Regni angustias émo-
ri eum, cui totus nouus Orbis quantus quantus
est, ad bene merendum de omnibus patuerat.

Postridie Kalendas Decembris recurrit anni
ueraria eius felicissimi obitus dies. Fuit vir spi-
ritu

ritu Dei plenus: nec benefactis modis sed verbis quoque adeò efficax; vñ naturæ atque clementis ipsis imperaret: Opifex rerum admirabilium & benignus & misericors erga inopes, Diuinæ gloriæ acerrimus propugnator: & quæcum nullam maris aut terraum discrimina vñquam fregeat aut terruerint: sibi dumtaxat vñicè infelix; se flagris frequentissimè usque ad sanguinem excipiebat: deditus contemplationi rerum Diuinorum, sèpè dies, sèpè noctes in ijs exercebatur, perfusus animi liquidissima voluptate. Virginitas, Apollonius, & Doctoris gentium laurea in loris, ceteri Martirij aureola condecorandus videtur, eurus numerum desiderio semper flagravit.

Corpus eius incorruptum, Goæ in Domo Professa Societatis I E S U habetur, intra conditorum argenteum: eoque confluit Oriens vniuersus, excitus miraculorum fama: quemadmodum Orbis totus sacras eius Reliquias inde repetit.

Neque verò Orientalis India dubitauit vñquam, se illius tutela muniri: qua vtique sola, Regum potentissimorum, & piratarum irruptiones conspirationesque, ceteroqui exhausta viribus, aliquoties elusit. Sed cur in-

Orien-

24 *Elogia octosorum in odium Fidei*

Oriente sepulcrum posuit? Crediderim, vt
incorruptus in ea splendidiore Solis regio-
ne Orbi clarius & melius monstraretur. Gre-
gorius Decimus Quintus, Pontifex Maximus,
plaudente Orbe Vniuerso, X A V E R I V M in
Sanctorum numerum retulit, duodecima
die Martij, Anno millesimo sexcentesimo vige-
simo secundo.

ELO-

ELOGIUM II.

P. FRANCISCI
CARRIONII.

PFranciscus Carrionius, Natione Hispanus, natus est Methymna Campi, Diocesis Salmanticensis: cum verò si inodem animi species, & primos virtutum eius odores, flos campi appellari posset. In hortulum Soc. Iesu transflatus est, anno salutis 1571. in Indianam nauigauit anno 1574. Sed triennio post P. Franciscus Carrionius à P. Alexandro Valignano Visitatore in Iapponia missus est: à quo insuper iniunctum ei fuit, ut annulas litteras expeditionis Iapponiae conferberet, quod accurate admodum egit, referens in codicem incrementa Religionis, & res præclarè gestas à Soc. Iesu Operarijs in ea Domini vinea, quam ipse simul excolebat: nec enim decorum esse interpretabatur scribere, quæ cum laude alij agebant; nisi agere laudabiliter certatim ipse cum eis conniteretur. Singulatim ipse operam egregiam nauavit in Insula.

D

Xi-

16. *Elegia occisorum in odium Fidei*

Accedit illud quoque: videri rationi consen-
taneum, ut Magister alumnos præeat, quos in-
stituit ad salutem, ut Dux ante milites suos gra-
diatur, quos instruxit omni armatura fortium
ad prælia Domini: & ut primus legat offeratque
in fasciculum flores, quos seminauit atque abiit
Colonus fortunatior multò, quam olim Adam:
siquide m spinas & tribulos, idest Idololatras
Lappones, in purpureas rosas conuerterit, & in
æternos amaranthos. Nec mirum: quia etiam
mare, vnde maxime exagitatum, ad tranquill-
itatem exegit: & pedis contactu in dulcedinem
fluctus eius salsos immutauit, Quod scleui digi-
to pedis hoc prodigium patrauit; quid non
præstare potuisset, si manu sua Oceanum teti-
gisset?

Sanctissimus vir, FRANCISCVS XAVERIVS,
fuit natione Nauarrius. Hinc vim habuit, quæ si
hereditariam, iniiciendit catenas benevolentie in
hominum animos, quos Regio Nauarræ, altrix
eius, subministrare ipsi potuit, cum catenas
pro stemmate suo gerat. Arcta consanguinita-
tis gradu fuit cum Regibus coniungitus: sed Re-
gum gloria maior fuit, quod eum agitatum &
consanguineum habuarint. Exortus est in Ca-
stello Xauerij, prænunciante Cœlo, eum su-
pera-

potaturum magnitudine sua ceteros homines: quemadmodum super ædificia, quævis alia prominat turris præalta atque excelsa: vel etiam quia iam tum, eum in ipsis incunabulis intra castrum illud armahat, ad obeundam sacram expeditionem Orientis. Editus in lucem est, anno millesimo quadringentesimo nonagesimo septimo: quo tempore Archithalassus Oceani Orientalis Dominus Vascus de Gama regiones Orientis, nullis Europæis antea peruias, aperuit: ut crederetur Lusitanus vir, X A V E R I O potius, quam Regno Lusitanæ, atque eius gloriæ, nauigatiō nem illam aperire.

Lutetiae Parisiorum, quæ sunt iam Regni florētissimi Athene, Philosophiæ ac Sacrae Theologiæ strenuam operam nauauit, mira ingenij commendatione: & breui euasit Magister, ita ut tradere alijs Philosophiæ præcepta potuerit, cum auditorum suorum admurimuratione secundissima. Ibi inter primos socios Ignatii Loyolæ accitus est. Ex Ignatii consuetudine ita profecit statim; ut omnia genera virtutum quasi ex fonte hauserit, iisque suos commilitones etiam imbuherit. Mox, ut seipsum vinceret, atque in potestate haberet, exigere que penas anteactæ vanitatis; duro nexo obstrinxit nudum corpus,

†

C

sed

Elogia occisorum in odore Fidei
sed miraculo Deus funes illos dissoluens nequeq;
enim pararet, vinculis praepediri eum, qui spad
ia terrarum immensa erat peragraturus. Den
steinatur ad Orientis Sacram expeditionem ab
IENA TIO Patriarcha, flagitante Ioanne Tere
cio, Rege Lusitanie: & à Paulo III. Pontifice
Maximo, Apostolici Nuncij dignitate castdecor
ratut.

In Lusitaniam est profectus Yerectam expe
statione viri tam egregij, cuius aulam pau
per intravit. Et isthic visa est purpura Regum
prosulianae gehua Paupertatis, quasi haec im
peraret pompa illius: non sine admiratione omni
num, qui facile sibi persuaserint, subiactis
veste diuinum aliquid latevit. Adum A lyssipone
opportunitatem nauium expectans, solacuus in Oriente
Apostoli cognomentum sub & postero
ris promeruit. Lusitania enim ideo deinde ps. Reli
giosos viros nostras Societas, Apostolos auctor
cupauit. Tandem adspiciens felicitus natus 7. die
Aprilis, anni 1541. soluit ex eo portu Ulyssipon
ensi. Et sane congrue Aprili mensam clausas
Cœli ianuas aperturnus populi Orientis, inde
tunc nauigabato. Fertur trecenta milia animar
um expiisse fonte Baptismi. Sed maiora pertinet
de eo Bosius Eugenius: dum affirmat, post
Eccle-

Ecclesiæ Christianæ exordia, per annos 1500.
 non tot mortales fuisse veneno proui dogmatis
 infectos ab Hæreticis universis; quot vnuis X A.
 V & R i v s., annis vndeclim, Christianæ doctrinæ
 medicamentis persanauit. Incensa eius Charis-
 tas, qua in nauigio cunctis præstò erat, atque
 spem ferebat; Sancti viri nomen illi compara-
 uit, quod postmodùm retinuit in Oriente uni-
 qæs. Vehementi & diuina nauigatione na-
 uis concussa & quassata Mozambicum in hiber-
 na concedere debuit, ut reficeretur & tum ibi
 incolas, atque iñsuper Socotinos, ad quos nau-
 gium diuerterat, operibus magnis in admira-
 tionem fut statim erexit: Deo nauem ita diri-
 gente, ut solo saltu conspicuus Africam iuuas-
 set, quandoquidem anno ex Cœli destinatione
 properabat. In quo anno 1505. in quo anno
 in Mozambico exscendit in littus Goanum.
 Mirum dictu est, quam brevi tempore gius Va-
 bis facies fuerit in mehus immutata. Urbem ita
 lam Ethnicam tam citò extinxit, ut Goa in ipsa
 Goa frustra iam quereretur. Vix spiritum &
 vires collegat, cum in Comorinum Promon-
 torium progressus est. ibique Parauas, barbarum
 hominum gentes, sub Christi fugiti adduxit.
 Inde, iusti Ignatii Regis, intrarebatque Nubea-

220 *Elogia occasionum in odiam Fidei*
maritimas immigravit, quas Lusitani præsidia-
rio milite obtinebant. Vbiique regionatim per
vicos & plateas, rudes quosque & mancipia, tin-
tinnabulum quaties, elata voce instituebat: ne-
que Apostolici Nuncij dignitas erubuit descen-
dere ad hæc infima Christianæ Fidei rudimenta:
quin immò, maiora semper conatus, mendiculis
opitulabatur, diu noctuque assidebat ægris,
vigiliisque ad lectulos eorum agebat, nun-
quam illius Charitate dormitanre, aut ces-
fante. Cum militibus classico audito euocaba-
tur ad armā non ut hostes quidem sterneret, sed
ut contubernalēs potius iuuaret. Hanc cœlestis
eius vitæ institutionem subsequuta sunt mira-
cula complura: nempe oculos cæcos, manus
abscissas, atritos pedes restituit: pristinam va-
letudinem ægris reparauit: è sepulchris mortuos
excitatit ad vitam, iisque numerantur septem
supra viginti. Quod autem Orienti vniuersio ad-
miracioni sunt, Lusitanos animo prostratos & pa-
uefactos, ad dimicandum est adhortatus, victo-
riamque pollicitus est: quam celeberrimam fun-
consequuti, vt dicam quam breuissime. X A. V E-
R I. V S, sola ducentorum triginta Lusitanorum
acie instructa, numerosissimam classem Ace-
norum ita debellauit; ut quatera millia barba-
rorum

forum ferro perempta fluitare in vndis mox vi-
derentur; & cladis illatæ documentum fuerit
cruentus aliquandiu Parlensis Oceanus contra-
Malacam. Victorizæ autem argumentum fuerit
classis Lusitanorum, quæ cum præda opima in-
portum, similis triumphanti, remeauit. Hinc
ad Malucas perrexit, ferox hominum genus, in-
domitum, & per montium iuga dispersum, om-
nique solutum lege: eos tamen Cœli doctrina
mitigauit, & ex obscurissimis latebris adduxit ad
Christianæ vitæ splendorēm X A V E R I U S, cum
Elisabetha Regina Ternatensi,

Inter hæc Iapponia, arcano Dei nutu, eum
ad se inuitabat, ad quam X A V E R I U S ardenter
simè anhelabat: idcircò, frustra inuidia fremen-
te, ac etiam repugnante amicorum benevolen-
tia, post mille Oceani pericula, i s. die Augusti,
1549. Cangoximæ portum, sicutum in Regno
Saxumano, tenuit felicissimè. Necte Sol ante-
tea ynquam ibi clarior atque illustrior exortus
est: Aliquantulum per finitima Regna digres-
sus, Meacum gentis caput adire operæ pretium
duxit: ratus fore, vt debellato capite, cetera mem-
bra in Christi ditione breui haberentur. Superba
Ciuitas peregrinū hominem accepit initio cru-
deliter, fusces, lapides, sagittas expediuit, non
sine

sine sanguine sed mirabiliter à Deo liberatus est
XAVIERS.

Iaponia miraculorum luce perstricta, mil-
lenos & millenos immerserat ad salutem in Ba-
ptismi fonte, ut ab animæ sordibus repurgaren-
tur. Non ita multò pòst, rursus Goam est reuer-
sus. Nec sane tam rapida conuersione Sol in
Cœlo circumagitur. Adhuc anhelus erat, ex his
sepiùs repetitis maximis itineribus pīsque ex-
peditionibas: cùm iam quatere adamantinas Si-
narum portas videbatur: quaque quoniām **XAVI-
ERIO** viuenti ac spiranti resūctabandit; experiri
libuit, an ei paterent saltē morienti: sciebat
enim, Scripturę sacrę oraculis extolli mortis for-
titudinem, & Christum Dominum oportuisse
pati priùs y hq̄d ita Cœli ianuas aperiret. Ergo
apud Insulam Sancianum subsidijs humanis
omnibus destitutus, sed cœlestibus tamq̄
redundans, **XAVIERS** in arenosum dittus
eiectus, nobis eruptus est, ut Cœlo potiretur;
Et meritō parenti in hæc obiit: non enim de-
cuit, infra vnius Vrbis aut Regni angustias emo-
ri eum, cui totus nouus Orbis quantum est
ad bene merendum de omnibus patuerat.
Postridie Kalendas Decembres recurrit anni
ueraria eius felicissimi obitus dies. Fuit vir sp̄
ricu

ritu Dei plenus: nec benefactis modis sed verbis quoque adeo efficax; vñ naturæ atque clementis ipsi imperaret: Opifex rerum admirabilium: benignus & misericors erga inopes; Diuina gloria acerrimus propugnator: & quem nullus maris aut retrarum discrimina vñquam frege ring aut terrorerint: sibi dumtaxat vñcè infensus; se flagris frequentissimè vsquæ ad sanguinem excipiebat: deditus contemplationi rerum Diuinarum, sàpè dics, sàpè noctes in ijs exercebatur, persusus animi liquidissima voluptate. Virginitas, Apollonatus & Doctoris gentium lâurea in opibus, etiam Martyrij aureola condecorandus videtur, curus numirum desiderio semper flagravit.

Corpus eius incorruptum, Goæ in Domo Professa Societatis I.E.S.U. habetur, intra conditorum argenteum: eoque confluit Oriens vniuersus, excitus miraculorum fama: quemadmodum Orbis totus sacras eius Reliquias inde repetit.

Neque verò Orientalis India dubitauit vñquam, se illius tutela muniri: qua vtique sola, Regum potentissimorum, & piratarum irruptiones conspirationesque, ceteroqui exhausta viribus, aliquoties elusit. Sed cur in Orien-

24 *Elogia occisorum in odium Fidei*

Oriente sepulcrum posuit ? Crediderim , vt
incorruptus in ea splendidiore Solis regio-
ne Orbi clariū & meliūs monstraretur . Gre-
gorius Decimus Quintus , Pontifex Maximus ,
plaudente Orbe Vniuerso , X A V E R I V M in
Sanctorum numerum rētulit , duodecima
die Martij , Anno millesimo sexcentesimo vige-
simō secundo .

ELO-

ELOGIUM II.

P. FRANCISCI

CARRIONII.

PFranciscus Carrionius, Natione Hispanus, natus est Methymna Campi, Diocesis Salmanticensis: cum verò si iadomē animi species, & primos virtutum eius odores, flos campi appellari posset. In hortulum Soc. Iesu transflatus est, anno salutis 1571. in Indianam nauigauit anno 1574. Sed triennio post P. Franciscus Carrionius à P. Alexandro Valignano Visitatore in Iapponiā missus est: à quo insuper iniunctum ei fuit, ut annas litteras expeditionis Iapponiae conserberet, quod accurate admodum egit, referens in codicem incrementa Religionis, & res præclarè gestas à Soc. Iesu Operarijs in ea Domini vinea, quam ipse simul excolebat: nec enim decorum esse interpretabatur scribere, quæ cum laude alij agebant; nisi agere laudabiliter certatim ipse cum eis conniteretur. Singulatim ipse operam egregiam nauavit in Insula.

D

Xi-

Ximo, & Meaci etiam consilia vita æternæ, & documenta salutis, tum in alloquijs priuatis, tum in concessionibus publicis, exposuit ijs; inter quos Pater atque Institutio eorum versabatur. Tum verò, tametsi lesset vita ac moribus innocens; passus est persecutiones admodum grates: sed inter eas constans eius animus minimè succubuit, viresque nouas inde hauriens, quamplurimatos ad Religionem Christianam induxit. At hac in Regna Bungensi diu mortem audie exspectavit, quam expetere semper solitus erat a quasi laborum suorum metam (quo tempore videlicet, Iosuaminius Francisci Regis Filius, & Cicacata eius agnatus aduersus Religionem Sanuertinam) sed voci compos non fuit. Demum, anno 1590 missus Firandum est, ut Euangelium, quod ibi fuerat recenter seminatum, excolleret, & ploncheret ad messem. Dum verò ibi labore in deserto defuderet, malum Religionis bono; estinctus est propinato veneno. In odium Fidei, mense Augusto eiusdem anni, in Vico Insulae Firandensis Ichisuki, agens ætatis sua annum 36. in die Societatis, & atque expeditionis Japonicae in 4000 dñi, cum ergo in hoc eti si misere dignis, & in rebus ecclesiasticis, & civilibus, & in aliis rationibus, & ceteris, & in generali, & generaliter.

ELO-

E L O G I V M . I I I .

Enim vero & nuptio & pietatis & mortis & sepulture
 & obitua P. o. Q[uo]d E[st] O[ste]R[um] R[ati]O[rum] G[ra]M[mar]I
 -nimo dicitur C[on]A[ctu]R[ati]O[rum] V[er]A[rum] A[ctu]A[rum] H[ab]i[ta]t[ur] L[et]U[er]e
 & obitua & nuptio & pietatis & mortis & sepulture
 & obitua P. o. Q[uo]d E[st] O[ste]R[um] R[ati]O[rum] G[ra]M[mar]I
 -nimo dicitur C[on]A[ctu]R[ati]O[rum] V[er]A[rum] A[ctu]A[rum] H[ab]i[ta]t[ur] L[et]U[er]e

PN Lusitanie Regno P. Georgius Carvalhal nat-
 -etus est, sicutq; patria eius Ciuitas Viselus. A puer-
 -is probè institutus in primæ litteraturæ rudi-
 -mētis, at præbens specimen virtutis magna; cùm
 17. attigisset annum, Soc. Iesu nomen dedit, an-
 -no salutis 1567. In hac Religiose virtutis palæ-
 -stra statim exercitationibus pijs animum cœpit
 præparare ad obeundos pro Eide labores, & ad
 procurementem animarum non in Europa dum-
 -taxat, sed in exteris quoque regionibus Numi-
 -ne proprio promovendam. Ergo, annuentibus
 iam Moderatoribus suis, cum Operarius probè
 instructus esse videretur; in Indianam profectus
 est, anno 1578. Tam illustre autem specimen
 sui omnibus dedit; vt, decennio post, fuerit con-
 -stitutus Magister Nouitiorum, quippè vir insi-
 -gnitè pius, & virtutibus magnis instructus. In-
 de in Iaponiam progressus, vt maiora in dies

D 2 ✠ pro

pro incremento Fidei moliretur; in Ximo, præcipue in Bungi Regno strenue ad laboravit in Euangelijs cultura: ibique alterum deceplinium incredibilicun animarum prouentu exegit; & successit R. Francisco Carrionio Ichisuki extinto, par in omni laude antecessori suo tam egregio. Demum, post incommoda plurima, laboresque aliuduos & perennes, quibus biennio fere cum gloria est perfunctus, è viuis sublatu est sanguinis vomitu, quem virosa potio prouocauit, propinata in odium Fidei, excessitque subitario exitu, scilicet die mensis Maij, anno salutis 1552: atatis 42. & initæ Societatis 25.

ELO:

E L O G I V M I V.

ELOGIUM M. I.

PATRHEODORI
MANTELES

Natione Belga, & patria Leodiensis fuit P. Theodorus Mæteles, dignus planè nomine, quo insignitus in fonte lustrali fuerat; & qui verè donum Dei existimari potuit; fortius videlicet ex beneficentia Numinis animam optimam, & planè idoneam ad animarum lucra comparanda.

Annū agens 20 ad Soc. Iesu v. adspirauit, & voti compos, in eam admissus est, anno salutis 1558. Et quid præclarā indebet eius angustio esse fines Europæ interpretabatur, prælatitudine Charitatis; qua Orbem Terrarum vniuersum comple-
tebatur; in Iaponiam traxit: ut in eo ultimo recessu Orientis, Euangelium Christi propaga-
ret, fugaretque ibi Idololatriæ tenebras; ubi ce-
teroqui Solis exorientis luce regio satis admodū
illuminabatur. Ibi felicissime decem annos im-
pendit operam suam, quæ Ethnicos pertrahendo

3d

ad lumen Christianæ veritatis, quæ eos initiando
nostræ Fidei Sacramentis, ut exuentes veterem
hominem, nouum induerent, & populum acqui-
sitionis Ecclesie illuc pascenti representarent.
Dum hæc molitur, satis prospero euentu, & au-
getur in dies numerus Christianorum; propina-
tum illi venenum est, ex Fidei odio; eodem om-
nino tempore, quo illud haec sit P. Franciscus
Carrionius, comes expeditionis, & socius labo-
ranti atque æruminarum eus, sed enim, fu-
firma erat valeridine, & optima virium corporis
constitutione; antidoti beneficio, quod statim
initio suscepit, eam viam veneni tabificari & le-
thalem aliquo modo superauit. Itaque superstes
adhuc ad hunc nuntium fuit: sed, si mortem evasit,
hanc morbos planè graues omnino evadere po-
tuit, quos contraxit ex ea immani potione, & vi-
tam ideo magnis cruciatibus afflictam deinceps
perpetuo egit. Et missus primo Macau est, postea
Malacam, si quo modo potuisset, Cœlo vicens mas-
gis propicio atque salubri, à rata ægitudinis mo-
lestijs liberari. Ceterum, cum iam esset Cœlo
maturus, è viuis excessio, inter Christianæ pietatis
rum maxime obita exercitia, saturis anno 1593
initæ Societatis i. 3. m. 10. d. 11. h. 11. m. 11. s. 11. q.
11. d. 11. m. 11. h. 11. s. 11. q.

ELO-

Ex cupido studio etiam fidei Christianitatis
ELOGIVM.

Archiducale Regis et Ecclesie Romanae Consilii
-siftissimi P. Iosephi Furlaneti Prophetae

et Confessoris invenimus inter alios illorum
tempore **FURLANETI.**

Quemadmodum et edidimus etiam hanc eiusdem
-yti etiam quod ~~ex~~ ⁱⁿ dicitur de vita eiusdem
-et mortis cum hoc, citoque peritius videtur.

ITALIS natione, patria Veneetus fuit P. Iosephus
Furlanetus & in ea primaria Italiae Urbe im-
buatus à pueris est omni virtute præcipua probèq;
instructus ea litteratura, ex qua oritur ingeniorū
commendatio. Annū agens etatris secundū supra
vigescimum, ut posset alijs eūā prodeisse, Insti-
tutum Soc. Iesu adlegit, atque optauit in no-
strum Ordinem transcribi, quod & consecutus
est a Venerab. Provincie Preside, anno salutis
1571. Non diū tamen in patria ex libic morari
sed ut in maiorā auspice Deo conserui, maluit ex
Europā excedere: & Coam. Vrbem celeberrimā
atque Orientis caput, profectus est, anno salutis
1576. ibi verò hæsit biennio, seque virum reli-
giosissimum peræquè atque operarium egregiū
omnibus exhibuit. Dein, nouam aggressurus pro
Fide Christi expeditionem in Lapponiam soluit:

OCT

& Ma-

& Macaum primo destinatus est, cœpitque de Religione recenter ibi fundata statim optimè mereri. Tacasuchi mox præfuit simul Ethnorum conuersioni, sumu᷑ eruditioṇi Christianorum, cum insigni animarum fructu. Quos enim, erutos ex Idololatriæ sinu, in Ecclesiæ gremium transferebat, ut Christo renascerentur; eos educare atque instruere satagebat: ut, si Tyranni ingrueret persecutio; non imparatum perditus arumnis, arque tormentis gererent. Adhuc in Ximū migrauit, & traditam procurationi suæ Insulam Goto administravit egregie; ibique Ethnicos complures Christianæ Fidei aggregauit. Demum anno 1591. missus Firandum est; ibiq; propinato in Fidei odii veneno, aliquandiu quidem vixit, sed magnis semper doloribus excruciarise in posterum sensit: quo circa, post edita patientia, Christianæque humilitatis illustria sanè documenta, munitus Sacramentis Ecclesiæ, in Vrbe Arima extinxit; mense Aprili, anno 1593. ætatis 44. initæ Societatis 22. expeditiōnis vero Iapponicæ 15.

ELO-

E L O G I V M V I

M I C H I.

Beatissimus Paulus Michi natione Lappon, ex Regno Aeneo oriundus, clarus sanguine, sed multo tamen clarior moribus, & illustri sanctitate. Charitas, qua populares suos impensissem prosequebatur, omnibus cum apprime gratum, atque amabilem reddidit. Consuetudinis eius excellentiam coniucere sit: ex nominis, cuius infixam notam salutis gerebat, ut posset Lapponum quilibet dicere. Paulus non sibi, sed mihi natus est. Quapropter si nativitatem eius Angelus de celo enunciasset, potuisse dicere, Natus est vobis hodie prædicator: quemadmodum ad cunas Bethleemias olim occinit, Natus est vobis hodie Saluator Mundi: nonne adinde Seminarium, Gregorij xiiii I. Pontificia munificentia fundatum & erectum in Lapponia, inter primos alumnos educavit Paulum: ut postea

三

E

quem

34 Elogia Oeclisiorum in ecclesiis Fidei,
quem mater Ecclesia inter primos flores hortuli
lapponici legere debuerat, vix coronaretur. In
Euangelij prædicatione ita excelluit, ut etiam
Purpuratorum agim^{os} voce pertraheret quò lu-
beret: verius multò, quam Amphion sylvas &
cautes.

i H D I M

Audacia esset, Paulum in prædicatione
cum Sancto Paulo comparare: sed, in cruce
saltem Petro simillimus; ex hoc tantum ca-
pite: ~~Bantus~~ ~~sabbatiorum~~ ~~videtur~~ ~~ad~~ ~~litteras~~ ~~litterarum~~
nos Christi: Domini aequitatem, ex virtutis vi-
decim regerat in Societate Iusti secundum patris
stitutionem datus gratianus comprehensu~~de~~ ~~hinc~~
Quicquid legge in ymbri abhorret, ab alia non
facilius in manu. Per possum viridescere posse a
bissimi, clamissimi Christi precio, tanquam
violenter Tyrannici Eliciti, quod Legio Christi i-
niti frumenti cum penitès indicebatur. Idcirco crux
coram reuultis exirent pars siq^{ue} quis, si non
gumentum ille minime: 88 cespento impostru-
tis, per Vrbes frappentissimis; Melacum, Quale
carnis Sacra^{um} iudeis in suis est. Namq^{ue} fachinus
Delusus tamen euentus Tyrannus left: expedit
cum rebus, quibus in iglovia & chionibus incedor
qui quis cruciatu^m, despontis in amboniu^m ampolis
in quoq^{ue} infuscis, non de Tyranno in se trahit
m^u rup

pha-

¶ Sebinae A. S. C. 15

phant. Tandem in chrocin actus est & per-
fossum lancea pectus eius. Dicunt quod Non-
gasachi colle, & Christum crucifixum affixum
& in pectore lancea consuiciatum , ut Iappo-
nes ab interitu vindicaret ; nisi abscissio au-
ris discrimen fecisset . Emoriens erecta in Cœ-
lum oculorum acie , crupre suo irrigauit sub-
iectas collis eius ~~colles~~ , ~~ad~~ ~~se~~ ~~en~~ Christiano-
rum , qui erant ex eius opere existuri . Iu-
bente Taicosama ~~ce~~ ~~Fus~~ ~~ce~~ ~~r~~ side , irroga-
tum ei est tam iniquum supplicium , 5. die Fe-
bruarij anno millesimo quingentesimo nonage-
simō septimo . Circumuehtus satellitio , tamdiū
properabat ad martyrium ; quamdiū ex cruce
pendebat : non ideo à prædicatione vñquam
cessauit , sed edixit : Ethnicoſ quidem ad æter-
na supplicia trahi præcipites ; Christianos ve-
rò inuitari ad æternam felicitatem . Postremò ,
vt in omnibus Christo simillimus appareret ;
veniam eis rogauit , à quibus sibi vulnera in-
fligebantur : quæ etiam vulnera præoccupare
de cruce ausus , pectore sponte adducto versùs
cupidem lancearum ; vt milites negligentia
argueret .

Vrbanus Octauus , Pontifex Maximus , Pau-
lum Michi gloria Martyrij condecorauit , de-

736 *Elogia Octoformum in editio Fidei,*

and I am not at all surprised to see that you are very

El ginecologo, el pediatra y el dentista

ANSWER

EL OZ

ANSWER — **Q**uestions relating to the **U**nited States **A**merican **C**onstitution.

E L O Q U I V M V I I .

Table 2. Comparison of the performance of the proposed model with the existing models

g IOANNI S SOANIE

A L E A S G O T Q U I C K A

Digitized by Google

—*and the following year the* **Chittagong** *was captured by the British.*

-*NUOVO* (1869) *NUOVO* (1870) *NUOVO* (1871) *NUOVO* (1872)

Argenti opes intra rupium viscera clausit

Ambitiosa rerum natura, & inter ostrea-

rum conchas auarus Oceanus abit condit Orientem

tales gemas. Cœlum perinde Ioanne Goto in insula Iaponica se pavit ab aliis collacuit, et

iula Iaponia le secretum ab alijs collocauit, circu-
mfero ei Oceanus: ut videtur tremitu rru-

eum tufo ei Oceano: ut vindarum fremitu, quas
si latrari intemperium eius custodiret. Quocunq[ue]

Il latrato , preium eitis custodiret . Quocre
quid nam est insulanis felicins : ex quo Beatum :

Ioannem nobis Gorò Insula, Rhodo clarior, pro-

creavit, ex qua vitam simul & cognomentum

hausit? quamquam ea est Ioannis gloria, ut pos-

sit aquiore iure Insulæ eidem nomen indere,

quām ab ea illud mutuari.

Vitæ innocentia, integritate, & moribus

egregijs ita enituit; vt non exortus in terris, sed

è Cœlo delatus propemodum haberetur: ideo-

que intuentum oculos animoque in admira-

tio-

tionem sui rapiebat. Illum tyrannica Ozaca inundatio convoluit, vna cum Paulo habitantem, cuius felicissimam sortem ei subire licuit: ut quos amor in vita coniungerat, eisdem in exitu non distraheret.

Abscissa sinistram auris particula, etiam per Vrbes ad spectaculum circumtulit Tyranus, ut ipsi vulgo illuderetur: sed Coelum intercessit, & contra barbaram Tyranni metem effecit, ut cuncti ponitis illum, quasi sanctitatem in circulum suspicerent. Erexit vero illum in publice Dei, ut liberius eorum, qui circumsternerant oculis obversarentur. Genitor ipse metit, dolore superans, filij supplicio interfuit, rediitque atque illustrior, aspersus cruento eius. Et hic sancitatem in natura ordine: quia Iohannes, quasi pellicanus de nido crucis, lacrato pectori stantem sub alis suis parerem sanguine proprio refecit. Tandem ploros Davidis emodilans, ad cryonis fluentia vobanti cygnus, qui ad murmura Macadri exequias funereas carmine prosequitur, in Coelum evolavit, annos 19. natus. Martyrum autem albo cum interfuit Urbanus vni L. Pont. Maximo die mensis Iulij, anni 1627. Illius cineres apud Macam in Collegio Societatis Jesu iam in partibus autem habentur.

ELO-

ELOGIUM VIII. 59

Etiamq[ue] obitum suum illigat hunc in secessu sol
ELOGIUM VIII.
dico: annis octo die dicitur in mortuorum. ut quod
et ogo. **IACOBUS** **KISHI** **HAPPON** **de** **BIGENI**
michi debet omni pietate et gratitudine, et
tumultu **KRISTIANUS** **SANTU** **LAMBERTUS** **de**
Carthagena habens hic pietatem; et pietate; et amorem
enq[ui]t illius (miserere) **JOSEPHUS** **DE** **ROMA**
qui non monitione sed ex uno, ex dilectione mili

BARTOLOMAEUS **JACOBUS** **KISHI** **HAPPON** **de** **BIGENI**
in Regno exortus est. Pictas Religio, Char-
itas, & innumeris omnia decore centrum id co-
ordinando. Inter ceteras laudes doxes, potissi-
mum coluit Christianam Humilitatem: idque
egit tam studiosè atque impensè; ut quasi pon-
dere innato semper ad ima deprimeretur, pro-
uolueretur ad omnium pedes, tanquam ad cen-
trum suæ gloriæ suæque nobilitatis: non sine
eorum, qui spectabant, amibili quadam vene-
ratione.

Ozacæ, in Societatis Collegio, annis permultis,
ostij claves tenuit, quibus Cœlum plurimis rese-
rauit. Erat enim laicæ professionis: at inter al-
loquia adeuntium, quantum eius vitæ ratio
patiebatur, omnium pectora inflammat, & ad
salutis desideria cunctos incendebat. Paulum &

Ioan-

40 *Elogia Ecclesiarum in fidem Fidei;*

Ioannem raptos ad supplicia minimè deseruit: quin in hò ignominiam eorum vulnera, & cruces, uti confors martyrij, est consecratus: beatissimamque animam, sub ijsdæ Tyranno & Præside, cum ijs socijs exhalauit. Inter acerbissima crucis tormenta, petitum ab amico linteum sanguine irroratum (triste quidem, sed magnum tamen eius Fidei monumentum) recusauit præ animi demissione, cuius professionem nec in morte ipsa vel minimum remisit. **R**arus est **¶** **¶**
 ætatis sue annos Romanus Pontifex **U**rbanus Octavius, eum conscripsit in Martyrum numero, 14. die mensis Iulij, anni 1627. & in Macœnsi Collegio eius reliquit seruantur.

ad latitudinem litterarum, peruenit inde niger O

ctus, et in aliis, quod in primis, et in aliis

in aliis, et in aliis, et in aliis, et in aliis,

et in aliis, et in aliis, et in aliis, et in aliis,

et in aliis, et in aliis, et in aliis, et in aliis,

et in aliis, et in aliis, et in aliis, et in aliis,

et in aliis, et in aliis, et in aliis, et in aliis,

et in aliis, et in aliis, et in aliis, et in aliis,

ELO.

E L O G I V M I X.

P. D I D A C I D E
M E S Q V I T A.

LVitanum Oppidum, Lamecensis Diœc-
sis, Meniantrigidum nomine, edidit in-
lucena Patrem Didacum de Mesquita: virum
omni virtutum genere, sed in primis contem-
platione rerum diuinarum, planè illustrem.
Miror sanò, locum appellatione saltem adeò
frigidum, prògenuisse virum ita diuinitùs in-
flammatum. Ad præclaras ceteras animi dotes
adiecit semper violentas, sed spontè obitas ta-
men, corporis afflictiones.

Fuit effusæ in pauperes largitatis; cuius rei
documentum esse potest; quòd semel veste
exuerit, vt ea mendicus operiretur: ne Mar-
tinus solus glorietur de adsimili liberalitate:
potuitque id agere, quia opus ei non erat indu-
mento, cùm arderet intùs æstu Charitatis. Quòd
si foris inopes, domi perinde subditi etiam

* R inge-

42 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

ingenium eius notissimum sunt experti: idcirco
canum in eum, nempè Ethnicorum quoque,
amor ferebatur. In Lapponiae cultura, cùm an-
nos 38. labore assiduo desudaret; Regio ipsa, vt
aliquo modo gratiam rependeret, voce publica
eum Benefactorem suum consalutauit.

Hic ille est Mesquita, qui ab vltimis finibus
terrarum, Reges potentissimos Iaponum, Fran-
cicum Bungi, Protasium Arimæ, Bartholo-
mæum Vomuræ induxit, vt per Legatos atque
Internuncios ad Gregorij X II I. & Sixti V. pe-
des adiuuerentur; Christum Dominum in Vi-
cario suo Romano Pôtifice venerarentur: Com-
munem prærogatiuam reor eum habuisse cum
Stella Magorum, exorta in Cœlo, vt. natum in
terris Deum, atque inter Bethleemias ruinas laeti-
tentem ostenderet.

Idem Patriæ ac Parentibus restituit confir-
matos in susceptæ Fidei sanctitate, ac demiran-
tes maiestatem Europæ, adolescentes illos re-
gios, Mancium Itò, Michaëlem Cingiu, Mar-
tinū Fara, & Julianum Nacaura postea in odium
Fidei occisum.

Redditus Lapponiae, quasi quoluto eo tempore
indormisset segnis ac cessans; ferventius rem
Christianam promouere statim cœpit, nutantes

neo-

neophytes in Fide stabilire , priuatis largitionibus Xenodochia condere , Collegia regere , atque in omnium animos dominari : ut profecto facinus fuerit sane indignum , exulare debuisse . Macauum hunc Iapponia tam beneficium cultorem . Fremebant Tyranni leges , cum ipse adiret interim potentium limina , persuasurus , ne nostri omnes Nangashcho ablegarentur ; fore enim arbitrabatur , ut si radices manerent , Fides aliquando repullularet . Sed faciles antea & beneuolos eorum aditus , omnino clausos reperit : cum Primates latis legibus tam inquis obsecquerentur , ne Tyrannus in capita eorum sœuiam suam cum indignatione transfunderet .

Itaque vidit P. Mesquita , templa dirui , Religionem expelli , & Christianorum alios trucidari , alios pertrahi ad idola : atque ingentem stragem irrogari eis , qui imperio Christi colla submiserant . Ob eam rem dolor maximus in annum eius peruersit , & sanguinem in venis corrupit ac deprauavit . Quare , non impetrata manendi venia intra Vrbem , donec conualeceret ; paulò post ingrauescente morbo , in solitudine , quæ videri poterat viris erga ipsum humanior ; tandem inter fentes ac dumos defecit . Putem , id euangelisse , vt in vita ultimo illo exitu belluas

44 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
agrestes etiam suæ sanctimoniacæ participes red-
deret.

Migratuit in Cœlum 4. die mensis Nouembris
anni 1614. ætatis 61. Societatis 41. dum impe-
raret Dafusama, & præsideret Nangashchi Fa-
xegaua Safoye, qui Christianorum erat flagel-
lum acerrimum. Macai, auctoritate ordinaria
Præfulum, de eo fuit inquisitum ad palmam.

ELO:

E L O G I V M X.
P. ANTONI FRANCISCI
C R I T A N A.

IN Hispania Oppido Almodouar de Campo,
Toletana Diœcesis; natus est P. Antonius
Franciscus Critana: de quo dubitaueris meritò,
ipse-ne virtutes, an verò hæ ipsum magis dilexe-
rint: tam liberaliter suas opes & amœnitates in
eum illæ profuderunt.

Orationi deditus assiduæ, diuinissimam Tri-
adem prosequebatur studio & obsequio plus
quam humano. nec minori animi propensione
Dei Genitricem venerabatur: ex quo factum est,
ut implorata Deipara nihil vnquam petenti ne-
gasse perhibeatur. Ad Orientem venit anno 1584.
& illum excepit & complexa est Iapponia, quasi
alterum Daniëlem, nempe Virum desideriorum.
Ætatis suæ florentis annos 32. in assiduis labori-
bus exegit: & sanè fatigationi respondit cultura:
quia

46. *Elogia Oecisorum in odiorum Fidei,*
quia , inter manus eius laborantes, offerebantur
Numini perpetuo fructus vberes Christiano-
rum . Regnante Daifusama , Manilam deie-
ctus est : tantum ideo , quia Euangelium prædi-
cabat . Ex incommoda nauigatione , aliquique
angustijs nauigij, quo exul vehebatur , morbum
contraxit : ex quo è vita excessit , quasi in ipso
conspectu Ciuitatis : dispari , sed feliciori tamen
exitu : quia socij eius in exilium , Antonius in
Cælam migravit die 28.mensis Novembri a.n.
ni 1614. ætatis fuz anno 64. in ita Societatis 43.
Manila Ciuitas , thesaurum tam preciosum con-
sequuta, in Societatis Collegio cum veneratur.

ELO-

Actis & Notis de IBSU. 17 47

ELOGIUM XLI.

M A N C I I

T A I C I C O .

V Tò, Iapponiæ Vrbs, Regni Fingi, Mancij
Taicico patri ~~fuit~~ qui arte pingendi peri-
tissimus, ita ut penicillo Zeusim atque Apellem
propemodū superarit. Vniuersa fermè Iapponiæ
templa, sacris imaginibus, quas manu expressit,
exornauit. Sed se ipso præstantior, mistura colo-
rum longè alia, in animo suo, quasi in tabula pi-
cturæ aptata, lineas duxit virtutum omnium.
Hinc verò intuentum oculis Pietas, Religio.
Charitas, Christiana Humilitas, ad viuum ex-
pressæ, in ipso repræsentari videbantur.

A Tyranno Daifufama Macaum missus in-
exilium est : & tum satellitum furor, atque eorū
insolens violentia, qua præfertim icones ab eo
expictas ausu barbaro & sacrilego passim vio-
larunt ; morbum ei creauit : ex quo et si aliquan-
tulum initio respirauit, quia recruduit tamen

ex

48 *Elogia Occisorum in odiam Fidei,*

ex maris irati æstu , assiduaque nauigij iactatione ; Macauum attingens animam efflavit , quasi expetitusset, donec exilij limen teneret, ut sortem promereretur . Mortuus est 20. die mensis Ianuarij, anni 1615. ætatis sue anno 41. initæ Societas 8.

ELO-

ELOGIUM X. II.

PAVLI

RIOIN.

IN Lapponia Oppido Yatzuxiro, Paulus Rioin natus est: humilitatis Christianæ, & religiosæ pietatis sectorator eximius: & qui longè inter alios eminebat, quasi ex aliquo sydere procreatus: ideoque nō Purpuratis Regni modò; sed ipsimet Cubosam Tyranno acceptissimus fuit. Adlaborauit annis quadraginta in Societate, & semper quidem euentu prosperrimo: quia sudores eius, vberimos fructus Fidei Catholicæ peperrunt.

Tandem eadem ejus poena, qua ceteros Euangelij præcones, Tyrannus eum multauit, odio Religionis, quam voce atque exemplo propagabat. Quocirca, correptus morbo, tum ex laboribus anteactis, tum ex incommoda nauigatione; ad mortem contabuit, ita ut stomachus eger eret quidquid epularum pro refectione su-

G

me-

30 *Elegia Occisorum in odium Fidei,*
mebat. Neque opus erat alias dapes apparari ex
huius vita officinæ quandoquidem sola refun-
diuinarum deliciæ tunc ei conferre ad volupta-
tem animæ videbantur. Manilæ ipsum & ægritu-
dinis acerbitas & desideriū felicitatis æternæ no-
bis eripuit, die 17. mensis Februarij, anni 1615,
ætatis 64,

ELO-

ELOGIVM XIIL

M A T H I Æ
S A N G A.

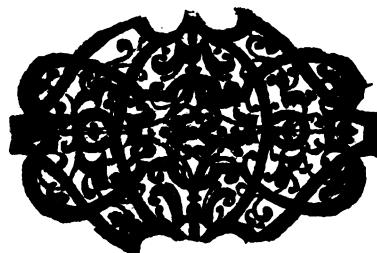
CAuachi in Iaponia natus, Mathias Ságæ vir, qui modestia ita os & manus compo-
suerat; ut Religiosis exēplo, & spectaculo Ethni-
cis semper fuerit. Inter ceteras virtutes, sicut obe-
dientiæ perstudiosus, eamque excoluit enixè.
Catechistæ munus obiuit fructu magno eorum,
quos in Christiana Fide instituebat: sed ardor
Charitatis eius morari in vna Vrbe, vnoue circū-
scribi Regno, non potuit: idcircò diuersa perua-
gatus, aliquot millia Ethnicoram pertraxit ad
Christianam Religionem. Demùm, post virgin-
ti & quinque annos in Societate nunquam in-
termisi laboris, sœiente adhuc Daifusama,
Manilam extorris nauigauit: ibique oblangue-
scens, potissimum ex maris nausea, cœlique
inclemencia, triumphanti similis in Cœlum
immigravit, vigesima quarta die mensis Fe-

G 2.

brua-

xxii Elogia Occisorum in odium Fidei,
bruarij , anni millesimi sexcentesimi decimi
quinti , dum ageret quadragesimum tertium
ætatis suæ .

ELO

ELOGIUM XIV.

ANDREE

SAITO

Bragi natus est Andreas Saito : Religione & Christiana tum paupertate tum humilitate, planè vir præcipuus. Annos viginti ad laborauit in Societate in excolenda patria, cum incredibili animarum prouentu: quos vero adhuc tenerrimos imbuebat in Fide; eosdem exemplis suis mirè ad constantiam roborabat. Tyrannus Daifusama Manilam expulit vi rum innocentem: quem, statim peracta navigatione, ad præmia Cœlum euocauit, laboribus ac triumphis planè grauem, atque omnino emeritum. Et fortasse festinato cum obitu extinxit dolor patriæ supra modum laborantis sub Tyranni persecuzione. Excessit vero

54. *Elogia Octiopus in obitum Fidei,*
vero è viuis, die vigesima octaua, mensis Fe-
bruarij, anni millesimi sexcentesimi decimi
quinti; etatis suæ anno quadragésimo.

100

Societate IESU.

ELOGIVM XV.

MANNICI

MISSOGVCI.

Bungus, ferae Christianorum Regnum in
Ciuitate Funaensi, prima Episcoporum
Sede, Mancium Missoguci alta quadam vitæ pro-
bitate præditum, in lucem edidit. Is, cùm
iuentutem diu exercisset, posteriorem æta-
tem vltimò fatigatus in promouenda pro-
curandaque suæ gentis conuersione. Latuit,
dum Daifusamæ eluicio grassaretur: vt in æ-
rumnis solatium Christianorum esset, & præ-
sidium ac munimentum in ruinis. Neque minui
aut hebescere virtutis eius splendor vñquam
visus est, et si tenebris vndequaque ostende-
batur: nempè fluuius etiam, qui occulte sub-
terlabitur; purior & clarior permeat in Ocea-
num. Tandem laboribus fractus (quasi aës,
qui interclusus diu, erumpit mole patefacta,
qua illi superimponitur) liber ex ijs latebris

ad

56. *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
ad Cœlum euolauit , mense Februario , anni
millesimi sexcentesimi decimi quinto , regnan-
te Daifusima , ætatis anno quadragesimo ter-
cio , initæ Societatis decimo tertio .

ELQ.

E L O G I V M . X V I .

P. M A N C I I

F I R A B A Y A X I .

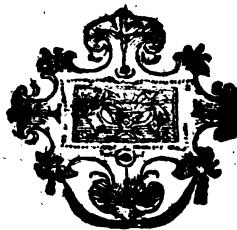
BVngus similiter gloriatur exultim, alumno tam illustri; nempe P. Mancio Firabayaxi. Quem ex æquo videtur adegitse Patiētia quidem, ut rigesceret in lapidē; Charitas verò, ut dissolueretur in flammam. Inter inclytas Ethnicorum conuersiones consenuit, immò de integro vigit: quia, imminutis senectute viribus corporis, proficere in ministerio animarum deprehendebatur: quasi Virtus, virore ætatis renouato, in venis repullulasceret. Hic Daifusamam, cruentrem spumantem, latuit: maluitque inter afflictos & concussoſ Christianos periclitari, quam segnis & de vita sua securus exulare. Sed quem Tyroni frons iracunda non terruit; mille fatigations, & labores demùm strauerunt, quasi è Cœlo immisi: vt, instar currus, eum triumphantem ad sublime Capitolium deportarent. Inter morbi

H

acer-

58 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
acerbissimos cruciatus, recreauit eum frequen-
ter æternæ felicitatis, ac Deipatæ recordatio:
qua vnicè mitigatis doloribus, identidem exclamabat cum Iob. *Hac mihi consolatio, ut affligens*
me dolore, non parcat (Iob cap. 6.) Atque in hæc
verba dilapsus è corporis custodia, excessit è vi-
uis, mense Martio, anni 1615. ætatis suæ anno
44. initæ Societatis 20.

ELO.

ELOGIUM XVII.

P. IOANNIS BAPTISTÆ

MACIADO.

Angra, Tertiæ Lusitanicæ Insulæ inclyta Ciuitas, quæ vna est ex Accipitrum Insulis, & caput earum; quasi dono dedit Orbiterarum, ac præfertim Orienti, P. Ioannem Baptistam Maciado, quem alij vocant de Tauora. Eiusdem in lucem editi Gratia fermè obstetrix fuit, & infantulum fouit gremio. Mirum sanè sit, vnum aliquem Insulæ Accipitrem nō rapuisse eum in Cœlum sanctius & religiosius, quam olim Aquila Ganimedem. Sed fortasse potuisset Iapponia Auem furti ream ad Numinis tribunal in ius appellare, destituta præsidijs, quæ ab eo sperare potuisset.

Nondum à pueris excesserat, cùm iam, inter ætatis illius leues curas, prodibat flamma excelsæ indolis, in animo adhuc latens. Parentum nobilissimorum delicias, & opes Primogeniti to-

H 2

tius

60 *Elogia Occisorum in odium Fidei.*

tiusque spem familiæ , adhuc immaturus Reli-
gioni posthabuit : ex eaque, anno 1601. ad Orié-
tales populos , volatu secundissimo, se contulit .
Angebatur animo vehementer, dum gentes illas
aspiceret, vel in medio Solis ortu, idololatriæ vr-
geri tenebris : Fortunatior alijs regionibus Iápp-
onia fuit , quæ annis octo vfa est viro tam glo-
rioso & hoc spatiū quidē angustū fuit , præ au-
gusta pectoris eius latitudine . Sed ille tamen
diuinitùs in cōpendium temporis adeò breuis,
labores traxit plurium seculorum .

Daifusama Tyrannus , nondum iracundiam
suam aduersùs Christum Dominum eiusque
Religionem mitigauerat : sed immò fæviebat in
dies immaniùs . Attamen Ioannes, Christiano-
rum precibus exoratus ; mansit inter eos hac le-
ge, vt publico abstineret . Ergo, nunc tenebris,
nunc Iapponico amictu occultatus , omnibus
aderat: & mirum est, quantum auxilij ex eo cun-
eti susceperint . Iacentes erexit, nutantes susten-
tauit , fractos & debilitatos diuino refecit epulo:
& quibus idololatria innocentiam detraxerat ; ijs
ipse , per Baptismum , vestem nuptialem Gratia
induxit .

Peruenerat tunc fortè in Insulam Gotò , vt
Christianos , perpauefactos ob Tyranni persecu-
tio-

tionem , animaret ad Fidei constantiam . Cùm ecce ibi à delatore proditus est . Irrumpunt in eum armati satellites (dum audit confessiones) quibus ille offert manus , atque ulterò tendit cervicem . Ergo catenis oneratus , detruditur in Vomuræ carcere . Ibi tamen non cessauit à susceppta Dei causa , etiam ex vinculis , promouenda . Nam aliquos ibi etiam Christianos fecit : ipsum Linum , Vrbis & carceris Praefectum , lapsum in Fide ita confirmauit , ut suæ ruine seditatem sanguine proprio deleuerit . De supplicio suo admonitus : exultauit præ animi gaudio : atque affirmauit , tres sibi Soles illuxisse illustriores solito , in vniuerso vita suæ curriculo . Primum videlicet , quando , Conimbricæ , Societati I e s u nomen dedit . Alterum quando iniecta sibi fuerunt vincula . Tertium & postremum , & quem albo signari lapillo cupiebat , eum , in quo mortis nuncium accepit .

Itaque Cori , Vicus ignobilis Vomuræ , ex Ioannis poena emersit in claritudinem : ibique res miraculo proxima peracta est . Etenim gladius , et si acie acutissima , non nisi tertio iectu , innocentis caput abscidit : vel enim expauit sanguinem veneratione ipsa , vel damnavit , hac executionis mora , Tyranni trucem immanitatem .

Col.

72 Elogia Occisorum in odium Fidei,
Collapsum caput recidit in manus eius, nec pal-
ma pretiosiore ornari eiusdem manus potuerunt.

Hoc ultimum argumentum deerat, ut nomine, catenis, gladio, Ioannem Baptistam repræsen-
taret. Ferrur diu micuisse sydus supra corpus
iam humatum. Exciti ad syderis nitores con-
fluebant Christiani: quos ut abigeret Tyrannus,
stolida barbarie, effossum cadauer præcipitauit
in mare. Sedenim locus nimis exiguum videba-
tur, ut tantam viri gloriam caperet: debuitque
in Oceani spatiis transferri, ut posset in distitas
etiam Mundi oras velificari.

Vigesima secunda die menses Maij, anni 1617.
ætatis suæ anno 37. initæ Societatis 20. de Ty-
ranno Xogunsama, Daifusamæ filio, deque Vo-
mürandono & Lino, triumphauit P. Ioannes Ba-
ptista. De cuius obitu inquisiuere Archiepiscopus
Manilæ, Episcopus Lapponiæ, & Gubernator Si-
nensis Diœcesis: ut effusus in odium Christi, san-
guis eius à Sede Apostolica coronaretur.

ELO-

ELOGIVM XVIII.

LEONARDI
KIMVRA.

Lybia, ferarum ferax, Leonem tam generosum numquām genuit: neque Arabia, thuris & balsami ferax, tulit vñquām Nardum tam suauem, quām generosum & fragrantem, Leonardum Nangafachum parturiuit. Odorifera fronde redimitum Leunculum istum Natura è sinu suo effudit: non sine futuræ victoriæ indicio felici. Immò è genitricis suæ visceribus Phœnik iste tum balsami odores, tum Nardi germina secum eduxit: super quibus exardefceret, & vitali rogo conflagraret, Cœlo renasciturus.

Spatio annorum amplius septem ac decem, quibus in Religione superstes fuit, nullis vñquā pepercit laboribus, vt mederetur afflictæ Iaponiæ grauissimis vulneribus. Quam ipse regionē procul à Christi Domini Vexillo agentem, ac velu-

64 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
veluti dispersam, quodammodo rugitu Leonis de
integro congregauit. Oberto Dæfusamæ nau-
fragio, delitescere diu non potuit. Etenim ignis
flamma præditur; non tamen inundatione il-
lius extingui potuit. Nangasachi coniectus est
in carcerem, cuius fœditatem sanctitatis suæ ni-
tore statim vndique collustrauit.

Satellites, loris & catenis tumultuantes, pri-
mùm coercuit maiestate, deinde in Christianos
vertit, postremò ad perfectionis culmen perdu-
xit: adeo, ut locus antè squalore horribilis, & sce-
lerum laniena, euaserit repente omnium offici-
na virtutum. Quin etiam, aucta fensim eiusdem
loci sanctimonia, erumpere foras in spatia laxio-
ra mox debuit, & dimanare in alios Leonardi
profusa charitas. Quippè salus impertita alijs,
beneficio epistolarum, per Vrbes, per Oppida
volitauit: instar fluminis, quando, liquefcen-
tibus montium niuibus, sumit aquarum incre-
menta, ac voluens vndas, effunditur super ipsas
ripas, camposque obiacentes latè inundat.

Euoluto triennio, Leonardum Praefectus mi-
nis adoritur: in eum gladios exerit, flamasque
propemodum accendit: sæuiturus contra ipsum,
nisi Christum desereret. Sedenim, quia inuidū
deprehendit, simulans tranquillo vultu, & oc-

cul-

culto veneno, illi nociturus, ingentibus promis-
sis animum eius aggreditur. Attamen Leonar-
dus Tyrannum risu increpat, ac versùs flamas
iam stridentes iter arripit: cùmque struem inie-
ctam lignorum, haustu voraci ignis iam accen-
deret; ipse diù intactus, de rogo & flammis præ-
dicauit: quasi hæ imperium expectarent, vt in-
eum sœuirent. Ruptis manuum vinculis, colle-
ctas vtraque manu prunas capiti venerabundus
imposuit more patrio, Psalmum decantans, quo
laudare Dominum omnes gentes iubebat.

Circumfusa multitudo, quæ aderat ad spe-
ctaculum; obstupuit, & Christum laudibus effe-
rebat. Tandem Leonardus Kimura viuus exarsit,
Xog unsamæ iussu, Præside Nangasachi Faxe-
gaua Gonroco, 18. die Nouembris, Anni 1619.
cùm eius ætas esset annorum 44. ex quibus 17.
in Societate I E S U exegerat.

Manilæ Archiepiscopus, & Episcopus Iappo-
niæ, & Administrator Sinensis Diœcesis, authorita-
te Apostolica in publicas tabulas retulerunt te-
stimonia, missa in Vrbem Romam: vt Leonar-
dus, inclitus Martyr oraculo Sanctæ Sedis re-
nuncietur.

I

E L O -

ELOGIUM XIX.

A M B R O S I
FERNANDES.

Ambrosiam Fernandes, natione Lusitanum, & virtutum elegantia illustrem, ed idit in lucem Portuensis. Diocesis vicus non ignobilis Xystus. Nam de illius exortu posset meritò quævis Vrbs magna atque opulenta gloriari. Hic mercaturæ primùm studuit, & in Oriente baltheum cinxit, antequam Religioni consecraretur: eumque postea exuit, seque ad animarum commercia conuertit, per annos 43. quātūm laicæ professionis ratio patiebatur. Multatus ergastulo est sub Daifusama, cù P. Carolo Spinola: quoniam edicta violauerat, quibus decreuerat Tyrannus, ut Religiosi penitus è Regno pedem efferrent. In ætate plusquām sexagenaria catenas mille tolerauit, inediasque perpessus est, & angustias loci mille animo præsentissimo superauit. Tandem, senectute simul & carcere obrutus,

I 2

tus.

66 *Elogia Occiforum in odium Fidei;*
tus, de manicis & compedibus, deque carceris
pædore Vomurenſis ascendit ad aſtra.

Cùm in iictores incidiffet, fertur flagrantissi-
ma Martyri j cupiditate illico exarſiffe. Cuius
ſupplicij loco, ad biennium in peruia omni aëris
inclem̄tiæ cultodia, non tam vitam traxerat,
quam longam mortem expertus fuerat in claris-
ſimarum palæſtra virtutum reuinctus catenis
mille, mira constantia perfeuerauit. Feliciter
obiit, 6. diē Ianuarij, anno 1620. ætatis ſuæ 69.
imperante Xogunſama: deque ipsius ſanctino-
nia fuit in stirita diſquisitio, auctoritate Apoſto-
lica.

ELO

Digitized by Google

Elogium XIX.

P. E M M A N V E L I S

Barretus

Ex

Pater Emmanuel Barretus, genere Lusitanus,
Feriae natus est, Diœcesis Portuensis. In
India Orientali Societatem ingressus est adoles-
scens: studijs litterarum magna ex parte absolu-
tis, in Iaponiam se conuertit: incitatus stimulis
religiosæ Charitaris, diversa Iaponia Regna ob-
iuit: tantaque industria in eo Domini agro adla-
borauit, annis 30. vt efferares Iappones aqua lu-
strali mirum in modum mitigauerit, & ad ferend-
um Christi iugū summa felicitate disposuerit.
Discordes & dissimiles sectas, etsi sermo eorum
variaret, ad unius doctrinæ commercium pertra-
xit: & dum pia Christi eloquia fereret, Cœlum
eis patefecit. Tandem, saeuiente Daifusama,
Macaum relegatus est, ibique rem Iaponiæ fa-
miliarem administrauit. Reuersus elusit impro-
bos atque immanes eius conatus: & salubriter de-
lite-

68 Elogia Octiforme in edicis Fidei,

litescens, ibi præstò semper fuit, vbi Christiani à Tyranno exagitari maximè videbantur. Sed per sequotionis atque xerumnarum eius mole obrutus, postremò decubuit, sacra Eucharistia & alijs Ecclesiæ munimentis instructus: vt viam iniret æternæ felicitatis, die i. I. Martij, anno 1620. ex tatis sue 56. initæ Societatis 41.

the first time, and will make a good impression on
the public. The new building will be a great
addition to the school, and will help to bring about
the desired improvement in the educational system.
The new building will be a great addition to the
school, and will help to bring about
the desired improvement in the educational system.

ELO-

IN SACRAE LÆSI. 67
ELOGIUM XXXI.

P. IOANNIS
A FONSECA.

V Lyssipone, Vrbe Regia, & totius Orientis
Domina, P. Ioannes à Fonseca natus est:
ex qua Ciuitate, altrice indolis magnæ, ita simul
Gallic clementiam, & simul soli amoenitatem, cor-
pore certatim atque animo haufit; vt omnium
virtutum varietas in eo florere videretur.

Potuisset summa quæque in eo amplissi-
mo Europæ theatro pro Ciuium suorum salus-
te moliri: verùm Iapponia virum tam inclytum,
cultoremque adeò nauum & strenuum, Lusita-
niæ inuidit: eumque annuente Numin e ad se
pertraxit, vt vineam Domini, ibi recenter na-
tam, à prauis germinibus repurgaret. Con-
spirare, immò & coniurare in illum Idolatria
visa est: cùm à primis culturæ eius exordijs
satis coniecerit, quantum Religionis incremen-
tum ab eo expectari sperarique posset: non

ta-

700 Elogia Octoscorum in solitam Fidei,
tamen vñquam Tyranni decretum obtinuit, vt
is q̄ finibus Iappoñiae p̄fscriberetur.

In Arimensi tractu dilatauit maximè spati a
suæ Charitatis, in quo moratus est annos senos ac
denos: nec eorum annorum vel diem vnum præ-
terire vñquam passus est, quem non redderet
memorabilem beneficio nationis illius. Rudes
quosque instruebat Christiana Catechesi: & quæ
Fidei nostræ sunt præcipua documenta; ea
consignare animis eorum adnitebatur tām
altè impressa; vt, si oboriretur persecutionis tur-
bo violentus ac vehemens, non facile induci-
tur aboleri possent. Postquām erant probè in-
stituti in hac salutis nostræ disciplina, abluebat
eos lustrali fonte: & in numero eorum consti-
tuebat, qui essent, abiurata Idololatria, nouum
Dei figmentum, & noua creatura. Dum in his
laboribus, egregijs peraq̄ue atque assiduis, iam
tot annos exigeret felicissimè; morbum denique
contraxit, ex quo sensim defecit, ex perse-
cutionis ærumnis, inter quas semper vixerat.
Obiit verò consumptus etiam ex pio atque
perenni desiderio Martyrij, quo semper arden-
tissimè flagrauerat, 39. die Mensis Septembris,
Anni 1620. cùm annum ætatis ageret 50. initæ
Societatis 32.

ELO-

E L O G I V M X X I I .

A V G V S T I N I
O T A .

Augustinus Ota, ex Gotō Insula editus est in Iaponia: & popularibus suis, impia idolorum superstitione ruentibus in certam animæ perniciem, ope præstantissima subuenit: eorumque salutem, & stuans Charitate, ipsis anteposuit tormentis. Ex quo tempore deuouerat se patriæ suæ, exegerat annos viginti: & tum innumeros Ethnicos imbuit Christiana Religione: Neophyti complures erudiuit in Fide: ac demum, satigatus ijs assiduis atque ingentibus munijs religiosæ Charitatis, vñà cum Patre Camillo Constantio, oppressus est violentia Ethnicorum Magistratus.

Raptus ad supplicia, districtos gladios non expauit vir fortissimus, & planè dignus, qui, Camillo Duce, Christo Imperatori dimicaret. Quin immò lectoris gladiū, vibratum in vulnus,

vl-

72. *Elogia Occiforum in odium Fidei,*
vltrò explicata ceruice præuenit. Itaque ei ab-
seissum caput est: & locus certaminis fuit Iqui-
noxima, Firandi Insula, Tyrannidem exerceente
Xogunsama. Obiit die 10. Augusti, anno 1622.
De illius certamine auctoritate Apostolica in-
quisitum fuit.

ELO-

ELOGIVM XXIII.

P. C A R O L I
S P I N O L A E.

Miror, purpurascere rubos interdum iu*ni* flores ! Hunc non senticosum , sed planè floriferum, nobilissima Italæ Vrbs Genua ex in-clyta Spinolarum Familia procreauit : & sanè ro-sam igneam peperit,qua etiam meruit coronari . Et profectò vnde nàm, nisi è spinulis,nasci rosa-debuerat ? Hanc æquiori iure Natura palam fe-cit, spinarum satellitio circumseptam : ut vel eius maiestatem vel pretium ostenderet .

Carolus Spinola, virtutibus copiosis opulentus in paucis, Religionis causa anhelauit ad Ori-en-tem . Ex quo verò nauem concendit , illicò re-mugijt pelagus, quasi sub tanti viri pondere ac mole gemeret: neque detumuit, donec flectenti ad Bonam Spem, fluctus omnes coniurati oppo-suere molem yndarum suarum , ut ab Oriente illum auerterent . Venti etiam, quasi fædere ini-

K 2

to

74 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

nito cum ijsdem fluctibus, mira conspiratione in
Brasiliam eum rapuerunt : ubi mitigata denuntia
tempestate , quam venti ex aduerso frementes
excitauerant, fecere rursus nauigandi potestatem
versus Europam . Credere fas videatur, Barathri
Præsides & eorum nigras acies, cum à Caroli
pietate sibi metuerent; ad arma incitasse ipsum
Oceanum . In regressu habuit obuios Anglos
pyraticam exercentes : sed magnanimum Spino-
lami à proposito periculum tam præsens minimè
retardauit. Quocirca, deinceps, mari usus magis
tranquillo & propitio, quasi se victum fateretur,
tenuit Orientem .

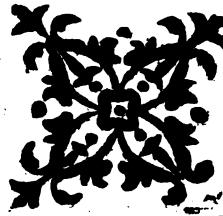
Virum ad gladios & flamas anhelantem, præ
incendio Charitatis , ad se Iapponia inuitauit :
eamque ipse non passibus magis, quam victorijs
perlustrauit . Hoc Ethnici etiam , hoc Bonsij
eiurata idolorum superstitione testantur . Sed
(proh dolor !) turbauerat armis infensis Tyranus
Daifusa ma pacem Christianorum : & pecuhari-
ter Neophytes, nondum maturos ad Cœlum ,
neque certamini pares, deferere conflictum ,
Carolus indoluerat : cum ipsum etiam in ca-
tenis constitutum aspexit Vomura . Hic quid-
quid est ærumnarum quadriennio expertus ,
ac tandem in spectacula eum Olympus postu-
lauit

Iauit Nangasachum : vbi arsit lento igne, ut pugna eius diutius protraheretur, vel ne laxatis igni habenis, momento temporis inclitus eius spiritus de medio eriperetur.

Antequam certamen iniret, mente animaque pulchrum secum ipse consilium gloriæ agitauerat. Voluisse enim, quando rogum intravit, candidum sibi tradi vexillum, ut illud figeret in medijs flammis quasi de hoste trophyum : sed tyrannica crudelitas, ne palam se victam fateretur, in manibus eius infringi eam palmam iussit. Nihilominus, religatus ad palum Carolus, inuitum se planè ostendit. Nam multæ præclarè dixit, verè ardens Orator, de Fide, de Christo, & de constantia : & visus est circumiectas sibi flamas, quasi rosas & quasi corollas amplecti, eas in odiū Christianæ Fidei admotas perferendo. Denique Psalmos Dauidis decantans, solutus in cineres est vir æternitate dignus, 10. die Septembris, Anni 1622. cùm ageret ætatis suæ annum 48. Societatis vero initæ trigesimum octanum, & in Iapponia fuisse annos viginti, iam olim quatuor solemnia vota professus.

In eius comitatu arsere iisdem flammis virginis duo, partim Religiosi partim Laici, & ferro iugulum obtulere triginta. Ex quo utroque numero

76 *Elogia Occiforum in odium Fidei,*
mero Societas Iesu & nouem Ordinis sui alum-
nos habuit: deque ~~omnibus~~ referri in publicas
tabulas auctoritate Apostolica iusserunt Archie-
piscopus Manilæ, & Episcopus Iaponiæ, &
Administrator Sinensis Diœcesis.

ELO.

ELOGIUM XXIV.

P. S E B A S T I A N I
K I M V R A.

Sebastiani Kimura ortus Firandū in Iapponia nobilitauit: eiusq; vnius partis, etiam si de essent alij, posset satis abunde Insulam illam illustrate. Omnibus laboribus & periculis superior semper fuit, neque ijs vñquam frangi aut debilitari eius constantia potuit. Qui nimmò, vbi de animalium salute agebatur, discrimina ipsa eum fortiorē atque audaciōrem reddēbant.

Messis vberimæ, quam in horreum Christi intulit, argumentum esse possunt anni 40. quos inter Ethnicorum dolos, & pericula Christianorum, exegit: quo spatio temporis plurimos Iappones lucrata est Christo Domino actuosa eius Charitas: superfuere tamen, quos post eum, Socij iugo Fidei subigerent.

Prima Sacerdotij maiestas, & primus ille vir,
quem

78. *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
quem Xauerij manus Christianę Religioni con-
fecrauerunt . non parūm auxerunt Sebastiani
gloriam . Nam ex eo ipse originem inclitus ne-
pos ducebatur . Etenim ex ea primaria familia non
pauci in odium Christi sanguinem profuderunt:
ut dicere oporteat , in ea vel nasci palmas , vel
acui & cruce mergi secures , vel hereditario iu-
re triumphos reportari .

Vomura biennio eum in catenis habuit : po-
steaque Nangasachum subiecit ignes , quibus vi-
uus conflagravit , etatis suæ anno 57. initæ Socie-
tatis 40. Videbantur Charitate ardenti Christiano-
rum restinguiri incendia Tyranni : quia inter
ignes facundior Sebastianus de Christo adhuc
loquebatur . Huius immanitatis auctor fuit Xo-
gunsama , præfuitque Faxegaua Gonoco , 10. die
Septembris , anni 1622.

ELO.

E L O G I V M X X V.

A N T O N I I
K I V N I.

Micaua, Iapponia Regnum, genuit Antonium Kiuni, tolerantia laborum, atque exemplo virtutum omnium, in paucis inclytum.

Hic patriæ suæ magnum adiumentum fuit: sed illa, non sine insigni nota ingrati animi, eum exulem Macaum elecit, imperium obtinente Daifusama. Vicit nihilominus amor patriæ: quia reuersus ab exilio Antonius auxiliatrices manus obiecit Idololatriæ, atque eius progressiones st. itit & conatus prohibuit: ratus dulce decorum, ac pro patria in discrimen adduci.

E' medijs Nangasachi arenis, montis iugum exurgere, atque in Cœlum extolli perhibent, opacum ac virens, vertice nemoroſo. Illuc vna cum Petro Sampò, Gondisale Fusai, & Michaele Xumpò, Antonius conscendit: non pauore aliquo consternatus: sed eo consilio po-

L. tius,

tiūs, v. se pro patriæ hono diū seruarent. Raptō
& lucro vitiebat animarum: cum enim nox ap-
peteret, ad primas tenebras se in ima referebat: &
fremente incassum Tyranno, capta Christiano-
rum prædā, tamquam in arcem cum ea re-
meabat. In montis fastigio Cœlum ei pro-
pinquum erat: ibi commercia gentis suæ ad fru-
gem animæ disponebat. cōsultis Superis ac Deo.
Pulchrum enimuerò erat, apparere interdiù ne-
minem, silere omnia horrore solitudinis: po-
steaque in adeuntium animos influere tacitam
Religionem, ac de cordibus eorum noctu vibra-
ri flamas, quasi astrorum æmulatione, mentes
suspirijs æstuare, manare imbres lacrymarum,
& sacrorum hymnorum cantu interim vndi-
que auras mulceri: cum incredibili eorum, qui
intererant, animi iucunditate.

Tandem (yt nihil tam altè natura constituit,
quò non peruadat vis & immanitas Tyranni,
quando stultitia sua Cœlum audet impetere at-
que adoriri) Antonius, cum sodalibus suis, ex eo
veluti nubium sinu extrahitur, & rapitur præ-
ceps ad carcerem: ex quo eductus Caroli Spi-
nolæ inclitus comes, lento igne etiam ipse con-
flagravit, ætatis suæ anno 50. (Regnabat Xogun-
sama, præsidebat Faxegaua Gonrocō) 10. die Se-
ptember Anni 1622.

E L O-

BLOGIVM XXXVI.

P E T R I
S A M P O.

OXU in Lapponia, Petri Sampò natale solum
fuit: quem omnibus Natura dotibus exor-
nauit; adeò ut virtutum eius splendori non de-
fuerit etiam sanguinis claritudo: quamobrem
Iapponiae Principes ipsum habuere in existima-
tione præcipua. Sed ille has gentis suæ illecebras,
subdolas & captiosas, imperio mirabili quasi no-
dos remorantes abrupit felicius, quam Alexandri
gladio, hoc est vberiori luctro. Si enim morta-
les eas generis exuuias, & fallaces mundi phale-
ras, posuit exuitque; veram immortalitatem, &
pretiosiorem animi supellestilem, cū tenui ami-
culo Societatis assumpsit, cum eoque I E S V M ip-
sum induit.

Non ità multò post, exilium pro Christo cu-
mulavit gloriam eius: ex quo studium animarum
ad patriam rursùs eum reduxit. Abstinuit ta-

L 2 men

82. *Elogia Qucifigam in odium Fidei,*

men publico ipse congressu , atque in montem
asperum, & inhospitalem abdidit se, donec per-
secutionis nimbus in Ciuitate desauiret: solitu-
dinemque sibi , & popularibus suis ad tempus
posse prodesse interpretatus est : attamen illuc-
etiam tempestas ingratiere demum cœpit. Abripi-
tur itaque è latebris illis , & in Vomuræ carce-
rem coniicitur: inde Nangasachum trahitur, ibi-
que lento flamarum cruciatu exanimatus est
10. die Septembris, Psalmos Dauidis cum Socijs
decantans , Anni 1622. quadragenario maior
Tyranno Xogunsama, Praefide Faxegaua.

ELQ

848

gum
ELOGIUM XXXII
GVLN. DITS A
F V. 1589 A.D. Iribul, saecularis

Bigeni in Lapponia natus Gundisalus Fusai,
virtutumque omnium opibus instructus,
patriæ auxilium præbuit, ex velania idolorum
tamquam mentis delirio ægrotanti. Is, vna cum
Sacerdotibus alijs Nostræ Societatis, a legatus est
Macau: sed flagrans patriæ amor repulsam non
est passus.

Redijt: aspera atque inculta rupe abditus est:
& cum Antonio Kiuni ad ima descendens, ca-
pta Christianorum præda, ad montem cum ea
remeabat: more nobilissimarum ferarum, quæ
ex dense nemorum saltu, nocte ingruente, in
apertos agros emergunt, prædas agunt, easque
deferunt ad cubilia.

Attamen inde Vomuram raptus in vincula
est, post catenarum nexus, vna cum acie inuidi-
siorum, duce Carolò Spinola, in ardenter ro-

gum

84. *Elogia Oeconomiae Æmoninae Elisei,*
gum coniectus est. Etsi verò staminæ paulatim
corpus concremarunt, spiritum tamen expia-
tum Cœlo intulere (sicut Eliam currus igneus,
è conspectu Elisei, olim rapuit) 10. die Septem-
bris Anno salutis 1622. ætatis sue 40. Rege Xo-
gunfina, Iudice Faxegaga.

ELO-

8 Swienti Petri & Pauli
ELOGIUM XXVIII.

MICHAELIS
MUSICAUX ET PIANISTAE
QUAM ALIXYUAM PIANORUM CONCILIA
MUNICIPALIA FILIIUS, PROGENITUS EST FRANCIS
SCHOLASTICO ET GESUITICO, ET ADOPTA
EST NOME ET AUREO LUTEO, MICHAELIS.

Optime illi lappetia Michaelis Ximpo
in lucem protulit. qui vix duodecim
erat, quando, æqualibus suis valedicens, Semina-
rium iniuit: Si quæras, cur adeò matutinus con-
silia vitæ melioris initierit, scies, ipsum adhuc in
vtero à parentibus Numini ac Cœlo fuisse dedi-
catum. Quocirca prius quodammodo Deo vi-
xit, quam labia vberibus maternis admouerit:
nec decipiar, si dixeris, plus in infantia sanctitatis,
quam lactis eum ebibisse. Cum annis virtutes
certatim incrementa sumebant: sed interim eum
Daifusama, vna cum Fidei Magistris, Macaum
eliminauit.

Inde amor Patriæ, procumbentis in interitum,
eum ad se illico reuocauit: quam graui decreto
Tyranni prohibitus est ingredi: latuitque in
nemore montis, Nangasacho propinqui, ut per
in-

863 *Elogia Ossifugum inodorum Fidei,*
iasidias saltem, quibus Tyranni conatus eluderet,
Patrie p*ro*p*ri*a p*re*terit: ac ~~sumul~~ ut Iappones Intelli-
gerent, blanda ingenia ferarum experiri eum;
quem homines arcebant. Demùm, in eo saltu
interceptum, ad carceres Vomure traxerunt eum
carnifices: & mox in flammas egerunt, in quibus
diù superstes fuit: ex Christiana Fide nouum
semper hauriens vigorem, ut tormentis insulta-
ret. 10. die Septembribus, Anno salutis 1622. æta-
tis suæ 33. Imperabat Xogunsama, præsidebat
Faxegaua.

EL ⑧

ELOGIV M X X I X .

T H O M A
A C A F O X I

Fingus in Iapponia de Thomæ Acafoxi natibus gloriatur meritò: is cruentæ militiæ balteo insignitus pro Christo, sub cuius meruit signis, militiæ genus cōmutauit felicissimè. Nàm, cùm anteà manu inuictus multos cōfodisset; deinceps inter inuictas Christi acies doctrinæ cœlesti plurimos ab interitu animæ vindicauit. Pro thorace & lorica, virtutis armaturam induit, neque aliis audiōr aut expeditior, per variōs Regionis tractus, causa Ethnicorum conuertendorum, vñquām discurrit..

Iamque inclyti, Operarij famam sibi apud homines conciliauerat, cùm Tyrannus intercessit, ac Manila eum solum vertere coēgit. Repetijt nihilominus Patriam incredibili constantia: ac demūn Patris Sebastiani Kimuræ cōtubernio vtens (pro Dogico, idest Catechista,

M

seu

92 Elogia Occisorum in odium Fidei,
seu familiari) vna cum eo captus est . Ad-
mirare Thomæ Martyrij desideriū . Qui Patrem
comprehenderunt, trahebant in vincula adole-
scētem domis administrum, cęu Dogicus foret,
Thoma quid ageretur ignaro:at, cōpertō quod
erat , curriculo vestigij s illorum institit, & iuue-
nem raptantes assequutus, impavidus & constans
animo : Sistite gradum lictores, inquit, hęc vin-
cula, hęc catenę Dogico Patris debentur, non fa-
mulo:vincite me, & hunc missum facite. Dictum
factum.mansit in vinculis Thomas per bienniū
& lento igne consumptus est . cūm flammæ ipso
fēsum doloris præferrent, quo Tyrannus pe-
nitū exuebatur: Resolutus est in cineres , 10.
die Septembri, anni salutis 1622. etatis 30.
ex ercente Tyrannidem Xogunsana,cum Præsi-
de Faxegaua.Auctoritate Apostolita inquisitus
est in eius lauream ..

ELO-

imini societatis et modicis vobis
ELOGIVM XXX.
 aperte ostendit, ut tunc teat, os
LUDOVICI
 deo adorari, non debet, sed
CAVALARIA.
 ergo quod tempore subiecti sunt
 auctoritate, ~~ad~~ auctoritate

A Riye in Lapponia fuit Ludouici Cauara pa-
 tria: quem cum neque metu iniesto, ne-
 que precibus aut illecebris, exorare potuisset Ari-
 mandonus Princeps, in cuius famularu erat; à
 conspectu suo dimisit, bonis etiam conscriptis.
 Sed opum cœlestium heredem interim Deus
 eum instituit. Quapropter, cum Ludouicum nul-
 la iam rerum caducarum temora retardaret;
 Christi athleta in Religionis arena plusquam
 gigantea fixit vestigia. Quam ob causam tertio in-
 iectæ manus in eum fuerunt, & silentium ei Tyr-
 rannus imperauit: sed respondit ipse, qui in su-
 premi Legistatoris verba iurauerat; verbum Dei
 legibus Tyrannorum minimè alligari, neque
 frenum pati posse linguam Christianorum in-
 ijs, quæ ad Dei gloriam pertinent: siquidem
 elinguis Natura mutis vocibus etiam exprimere

OIE * M 2 atque

90 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
atque enun eiare Deum solet! Tantam animi
constantiam barbarus Tyrannus vinculis & len-
to igne castigauit: sed in Ludouico patientia tor-
mentorum certare visa est cum ea verborum
constantia. Poenarum societas cum Carolo Spi-
nola vim & animum in eo auxit. Excesserat iam
annum vitaे 40. Obiit die 10. Septembris, anno
salutis 1602. sub Xogunsam Imperatore, & Fa-
xegaua Iudice.

M. ELO.

E L O G I V M X X X I.
I O A N N I S
C H Y N G O C V.

Agnoscit Ioannem Chungocu aluminum suum in Lapponia Yamanguchium Annis viginti obiuit strenue procuratione animarum: coque temporis interuallo , pulcher doctrinæ munijs apparuit, quibus tamen minimè contentus fuit eius ingens animus . Quippe morbo afflatis assidebat , quasi auicula circa nidulum : & dum corporibus ægris mederetur , spiritu Dei animos perfanabat.

Dum hoc pacto per spatia Charitatis vagaretur benefaciendo , vincula Tyranni eum illigarunt : & cum in carcere quadriénio exsaturatus arumnis esset, quas epulas suas, & suas esse delicias interpretabatur ; tandem in arenam processit . Nangasachi littus vniuersum conflagrabat incendijs Christianorum, & bellatores inclytos pafsum flamma populabatur : ea tamen fortasse me-

tu

98 Elogia Occisorum in odium Fidei,
tu consternata solum Ioanni defuit, Verum non
propterea gladius defuit in ulti^m eū, ne defuerit i^H
li gloria; corde magno exceptit vulnus letale i o.
die Septembris Anno salutis 1624. cum ageret
annum 40. Xogunsamæ , & Faxegaue iussu; in-
que obitum eius auctoritate Apostolica inqui-
sum fuit.

ELO-

25 Septembris 1652. 974

BLOGIVM XXXII.

PATRIS CAMILLI

CONSTANTII

Atrem Camillum Constantium, natione
Italum, Consentia Vrbs Neapolitani Regni
partu felici edidit. Tanti nominis mensuram
egregie ampleuit. Nec ab eius significatio hec
vnquam degenerauit. Immo superauit ea, &
etiam animi magnitudine, & gloria rerum ge-
starum. Italiae valedicens versus Orientem pro-
fectus est. Inter alios verò Asiae Principatus,
Iapponia locus fuit certaminum eius, & thea-
trum gloriae, in quo trophyum eternitati con-
secrebat. Initio impendit operam omnem, ut in
Chronicis, & in Seestis Iapporum euaderet peri-
tissimus: quod ita fabularum eius Regionis lacu-
na exhaustaret, & ad limpidissimas Christi aquas
curiosos invitaret: gentemque superbientem in-
ijs figmentis suis met ipsorum armis conficeret,
ac domaret.

Dai-

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Daifusama virum egregium ad Macai exiliū amandauit: sed ille, peregrino vestium schemate induitus, illicò reuersus est, & rursus extulit Religionis vexillum. Peculiariter ad Firrandum procurrerit, quæ Provinciæ ipsi fuerat delegata: eamque, dum turpem à Christo defectionem iam meditaretur, præsentia sua restituit.

Enimuerò victorias mille ab idolis Constantius reportare potuisset, vniuersamque Iaponiam Fidei iugo subigere; nisi à Gotò Insula, perfidia proditus fuisset. Postremò damnatus ad rogum Camillus fuit, ideoque dñi, quasi inter flammas vigeret, partim Hollandis hæreticis, qui intererant, Romanam Ecclesiam, partim Iaponibus Christianam Religionem, prorsùs ardenti oratione suasit. Notabile illud fuit: in cineres collapsum in flammis ter congreginasse Sanctus, Sanctus, Sanctus, quasi non in rogo esset, sed iam tum in Cœlo ageret; Deique conspectu ibi frueretur, vbi Seraphin Deum simili acclamatione confalutant. 13. die Septembri 1622. Xogunsam super uitætatis suæ anno 50. initæ Societatis 30. Professus quatuor votorum. Inquisitum est auctoritate Apostolica in eius lauream.

E L O-

ELOGIUM XXXIII.

P. PETRI PAULI

NAUARRI.

LAinum, Regni Neapolitani oppidū, Orienti dedit P. Petrum Paulum Nauarrum, anno 1584. virum sanctimonia insignem & famarum gestarum apud absentes etiam celebrem, atque omnino venerabilem. In ipsis primis exordijs Lapponicę expeditionis, à se authore Deo suscepτa, idioma Regionis statim ita calluit; ut elegantia & lenocinio sermonis complures illegerit, per annos sex ac triginta, ad Christianam Religionem, non sine ingenti animarum prouento.

Primus è numero Sacerdotum Yiju Regni claustra perrupit ac penetrauit, atque intactas antea hominum aures sacra imbuuit doctrina: animos accolarum ad omnem pietatem inflexit, & cœlesti rore mentes eorum irrigauit. Exorto persequutionis turbine, eum scrobe tumulatum.

N

ope

863 Elogia Octiformum insidiorum Fidei,
insidias saltem, quibus Tyranni conatus eluderet,
~~Pati~~ ~~Opus~~ ~~retinetur~~: ac ~~sumus~~ ut Japones intelligi
gerent, blanda ingenia ferarum experiri eum;
quem homines arcebant. Demum, in eo saltu
interceptum, ad carceres Vomurę traxerunt cum
carnifices: & mox in flammas egreunt, in quibus
diu superstes fuit: ex Christiana Fide nouum
semper hauriens vigorem, ut tormentis insulta-
ret. 10. die Septembris, Anno salutis 1622. æta-
tis suæ 33. Imperabat Xogunsama, præsidebat
Faxegaua.

EL ⑥

ELOGIV M . X X I X .

T H O M A
A C A F O X I

Fingus in Iapponia de Thomæ Acafoxi natibus gloriatur meritò: is cruentæ militiæ balteo insignitus pro Christo, sub cuius meruit signis, militiæ genus cōmutauit felicissimè. Näm, cùm anteà manu inuictus multos cōfodisset; deinceps inter inuictas Christi acies doctrinæ cœlesti plurimos ab interitu animæ vindicauit. Pro thorace & lorica, virtutis armaturam induit, neque aliis audiōr aut expeditior, per variōs Regionis tractus, causa Ethnicorum conuertendorum, vñquām discurrit.

Iamque inclyti, Operarij famam sibi apud homines conciliauerat, cùm Tyrannus intercessit, ac Manila eum solum vertere coégit. Repetijt nihilominus Patriam incredibili constantia: ac demùm Patris Sebastiani Kimuræ cōtubernio vtens (pro Dogico, idest Catechista,

M

seu

92 Elogia Octōrum in odium Fidei,
seu familiari) vna cum eo captus est : Ad-
mirare Thomæ Martyrij desideriū. Qui Patrem
comprehenderunt, trahebant in vincula adole-
scētem domus administrum, cœu Dogicus foret,
Thoma quid ageretur ignaro:at, cōpertō quod
erat , curriculo vestigij illorum institit, & iuue-
nem raptantes assequutus, impavidus & constans
animo : Sistite gradum lictores, inquit, hæc vin-
cula, hæ catenæ Dogico Patris debentur, non fa-
mulo:vincite me, & hunc missum facite. Dictum
factum.mansit in vinculis Thomas per bienniū
& vñtro igne consumptus est, cum flammæ ipso
fensum doloris præferrent, quo Tyrannus pe-
nitūs exuebatur. Resolutus est in cineres , 10.
die Septembri, anni salutis 1622. etatis 30.
exercente Tyrannidem Xogunam, cum Präsi-
de Faxegaua. Auctoritate Apostolica inquisitum
est in eius lauream .

ELO-

immo cunctis Tunc illi iusticiam et iuste
ELOGIVM XXX.

...
LUDOVICI
CAVALARIS

A Riye in Lapponia fuit Ludouici Cauara patria: quem cum neque metu iniecto, neque precibus aut illecebris, exorare potuisset Arimandonus Princeps, in cuius famulatu erat; à conspectu suo dimisit, bonis etiam conscriptis. Sed opum cœlestium heredem interim Deus eum instiruit. Quapropter, cum Ludouicum nulla iam rerum caducarum temora retardaret; Christi athleta in Religionis arena plusquam gigantea fixit vestigia. Quam ob causam tertio iniecta manus in eum fuerunt, & silentium ei Tyrannus imperauit: sed respondit ipse, qui in supremi Legislatoris verba iurauerat; verbum Dei legibus Tyrannorum minimè alligari, neque frenum pati posse linguam Christianorum injis, quæ ad Dei gloriam pertinent: siquidem elinguis Natura mutis vocibus etiam exprimere

OLE * M 2 atque

90 *Elogia Occiforum in odiam Fidei,*
atque enunciare Deum solet! Tantam animi
constantiam barbarus Tyrannus vinculis & len-
to igne castigauit: sed in Ludouico patientia tor-
mentorum certare visa est cum ea verborum
constantia. Pœnarum societas cum Carolo Spi-
nola vim & animum in eo auxit. Excesserat iam
annum vitæ 40. Obiit die 10. Septembris, anno
Salutis 1602. sub Xogunſam Imperatore, & Fa-
xegaua Iudice.

M E L O

E L O G I V M X X X I.
I O A N N I S
C H U N G O C U.

Agnoscit Ioannem Chungocu alumnum suum in Lapponia Yamanguchium Annis viginti obiuit strenue procuratione animarum: coque temporis interuallo , pulcher doctrinæ munijs apparuit, quibus tamen minimè contentus fuit eius ingens animus . Quippe morbo afflatis assidebat , quasi auicula circa nidulum : & dum corporibus ægris mederetur , spiritu Dei animos perfrabat.

Dum hoc pacto per spatia Charitatis vagaretur benefaciendo , vincula Tyranni eum illigarunt : & cum in carcere quadriénio exsaturatus arumnis esset, quas epulas suas, & suas esse delicias interpretabatur ; tandem in arenam processit . Nangasachi littus vniuersum conflagrabat incendijs Christianorum, & bellatores inclytos pafsim flamma populabatur : ea tamen fortasse me-

tu

98 *Elogia Ociiforum in odium Fidei,*
tu consternata solùm Ioanni defuit, Verùm non
proprièrea gladius defuit iugulò eis, ne deficeret
li gloria; corde magno exceptit vulnus letale 10.
die Septembris Anno salutis 1622. cum ageret
annum 40. Xoguniam, & Faxegaue iussu; in-
que obitum eius auctoritate Apostolica inquisi-
tum fuit.

ELO-

ELOGIUM XXXII.

PATRIS CAMILLI

CONSTANTINI

Patrem Camillum Constantium, natione Italum, Consentia Vrbs Neapolitani Regni partu felici edidit. Tanti nominis mensuram egregie ampleuit. Nec ab eius significatio hec in vñquam degenerauit. Immo superauit ea in etiam animi magnitudine, & gloria rerum gestarum. Italiae valedicens versus Orientem profectus est. Inter alios vero Asiae Principatus, Iaponia locus fuit certaminum eius, & theatrum gloriae, in quo trophæum exterritati consecraret. Initio impedit operam omnem, ut in Chronicis, & in Sectis Iapporum euaderet perittissimus: quo ita fabularum eius Regionis lacuna exhauiriret, & ad limpidissimas Christi aquas cunctos intularet: gentemque superbientem in ijs figmentis suis met ipsorum armis conficeret, ac domaret.

Dai-

Daifusama virum egregium ad Macai exiliū amandauit: sed ille, peregrino vestium schemate induitus, illico reuersus est, & rursus extulit Religionis vexillum. Peculiariter ad Firrandum procurrerit, quæ Provincia ipsi fuerat delegata: eamque, dum turpem à Christo defectionem iam meditaretur, præsentia sua restituit.

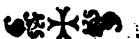
Enimuerò victorias mille ab idolis Constantius reportare potuisset, vniuersamque Iaponiam Fidei iugo subigere; nisi à Gotò Insula, perfidia proditus fuisset. Postremò damnatus ad rogum Camillus fuit, ideoque dñi, quasi inter flammas vigeret, partim Hollandis hereticis, qui intererant, Romanam Ecclesiam, partim Iaponibus Christianam Religionem prorsùs ardenti oratione suasit. Notabile illud fuit: in cineres collapsum in flammis ter congreginasse Sanctus, Sanctus, Sanctus, quasi non in rogo esset, sed iam tum in Cœlo ageret; Deique conspectu ibi frueretur, vbi Seraphin Deum simili acclamatione consalutant. 15. die Septembris 1622. Xogunsam super uitætatis suæ anno 50. initæ Societatis 30. Professus quatuor votorum. Inquisitum est autheritate Apostolica in eius lauream.

E L O-

ELOGIUM XXXIII.

P. PETRI PAVLI

NAVARRI.

LAIMUM, Regni Neapolitani oppidū, Orienti dedit P. Petrum Paulum Nauarrum, anno 1584. virum sanctimonia insignem, & famarum gestarum apud absentes etiam celebrem, atque omnino venerabilem. In ipsis primis exordijs Iapponicę expeditionis, à se authore Deus suscepit, idioma Regionis statim ita calluit; ut elegantia & lenocinio sermonis complures illexerit, per annos sex ac triginta, ad Christianam Religionem, non sine ingenti animarum prouento.

Primus è numero Sacerdotum Yiju Regni claustra perrupit ac penetravit, atque intactas antea hominum aures sacra imbuuit doctrina: animos accolarum ad omnem pietatem inflexit, & cœlesti rore mentes eorum irrigauit. Exorto persequutionis turbine, cum scrobe tumulatum

N

oper-

96 *Elogia Occisorum in fidem Fidei,*
operuit ac seruauit Charitas, donec impetus Ty-
ranni paulatim remitteret: & cum tunc sit rursum
ad opus animarum; sed aliquantò post, dum Ari-
mæ Regiosem perlustraret, in manus incidit sa-
tellitum armatorum. Quare, catenis obstrictus,
Bugundono Arimæ Principi obtulit etiam ma-
nu reuincta libellum, in quo subdolas & men-
daces Hollandorum rationes circa Fidem Ca-
tholicam, & circa Patrum Societatis I e s u in-
gressum in Iaponiam, mira ingenij acie no-
tum euertit; sed penitus diluit, sententia quin
momentis, & Scripturæ Sacrae oraculis. Denique,
iubente Iniquissimo Xogunisama, ad rogum dam-
natus est, & purissimus eius spiritus cum igne in
Cœlum ascendit, 1. die Nouembri, anni salutis
1622. Agebat iam vitæ annum 60. initæ Societ-
atis 43: professus quatuor votorum: Romanus
Ecclesia inquiri iussit de certamine eius, ut posset
tempore suo de corona illius deliberare.

ELO-

Sacerdotis I. E. S. V. 23

ELOGIUM XXXIV.

DIONYSIUS

FUGIXIMA

ARIM habuit Dionysius Fugixima natale
solum, ibique inter spinas Idololatriæ flos
candidissimus germinauit. Illum à pueritia di-
uinis rebus impense deditum Pietas & Oratio in-
filium veluti adoptauere. Consanguinei machi-
nas omnes adhibuerunt, ut à Christi Domini
cultu eum reprehenderent retraherentque; sed
frustra concussere adamatum eius pectus, quæ
importunis precibus, quæ terroribus & minis.

Nā ille incredibili robore ac virtute retudere
visus est nefarios eos conatus: indignè admo-
dum ferēs Naturam sibi miscuisse sanguinem ac
genus cum ijs hominibus, qui tam iniqua suade-
rent: adeò vt fermè metueret, ne impietatis ve-
nenum ab eis cum vita hausisset. Ut ergo deinceps
securior esset, è conspectu eorum se se pro-
ripuit: & verborum sibila virofa declinauit, ne

N. 2 ad

58 - *Elogia Oecisorum in datus Fidei,*
ad cor per aures, cum animæ pernicie, sensim per-
uaderent. Prudenter vero egit Dionysius; qui
infringere lapides floresque a refacere solo halitu,
& sine contactu, basilisci solent.

Multos per annos, Patris Petri Pauli Nauarri
adhæsit lateri, & cùm eo patriæ saluti operam
dedit. Sed, quando illum absens intellexit fuisse
in vincula coniectum; studio tantæ gloriæ in-
census, statim accurrit, ac Tyranno pro tribu-
nali agenti catas Christianorum, sponte adfuit
voluntarius Fidei professor: ab eoque non cate-
nas dumtaxat, sed flamas etiam perpessus est,
mirâ constântia, i. die Nouembris anni salutis
1622. cùm ageret annum 31. Theatrum virtutis
eius Ximabara fuit: Tyrannus Xogunsama,
& Bungundonus Princeps Arimæ;

EL

ELOGIVM XXXV.

P E T R I
O N I Z V C A.

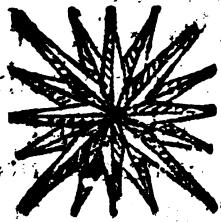

ARIMA ETIAM PETRI ONIZUCA PATRIÆ FUIT: QUÆ
È MATRIS COMPLEXU TRANSLATUM AD COLLEGIA
IUNIENTUTIS, EDUCAUERE PARENTES SOCETATIS: NON SINE
QUADAM PRÆFAGITIONE ATQUE INDICIO FUTURÆ EIUS
FELICITATIS. NEMPE LEUNCULI LAMBENTES VBERA, VN-
GUE AC FREMITU: AQUILARUM VERO PULLI, ETIAM IM-
PLUMES, OCULORUM ACIE PRÆNOSCUNTUR.

SOLA VIRTUTUM MAXIMARUM INDOLE, NON SINE
ÆMULATIONE ÄQUALIUM, ANTESEBAT OMNES: & MIRAB-
ANTUR CUNCTI, MODESTIAM & MATORITATEM ETATIS
PRIMÆ TENERRIMOS ANNOS ANTEUERTERE. NEC PERI-
CULUM FUIT VNQUAM, NE TANTA MORUM HARMONIA,
INTER DUBIOS CASUS & ACERBOS, AUDIRETUR VEL MI-
NIMUM ABSONARE.

OBLATA SALUTIS OCCASIONE, POPULARIBUS SUIS
OPEM SEMPER TULIT: DONEC TANDEM EADEM, QUÆ
P. PETRUM PAULUM NAUARRUM, YINCULA IPSUM AD-
STRIN-

100 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
strinxerunt. Immò & eadem flamma demùm,
et si lenta & diuturna, combussum: iubentibus Ty-
rannis Xogunsama & Bungundono. Præcesserat
atrox, atque acerrima concertatio de Fide Chri-
stiana deferenda, sed ad Petri constantiam omnis
ea vis defecit. Illum è careere ad supplicia de-
duxere Christianorum acclamations, pio & sua-
ui cantu: cùm ipse interim cygni exitum imita-
retur, ac modulatiùs & numerosiùs personaret.
Ethnicis ipsis admirantibus tam effulsa, vel in
ipsa morte, latitiam, ità sanctissimè obiit, 1. die
Nouembris, Anni 1622. cùm vixisset annos
tantum 18.

ELO-

BLOGIVM XXXVI.

P. HIERONYMI

DE ANGELIS.

Enna, Provinciae Siculae oppidum, P. Hieronymum de Angelis in lucem protulit: viderique Cœli æmula propemodum potuit ex fœtu tam glorioso. Indicium viri, et futuræ sanctitatis eius illud esse poterit; quod cognomenterum habuerit cōmune ipsissimæ cœlicolis. Equidem piè interpreter, vnumquemque cœlitum sibi optasse Hieronymum recenter natum: sed ne dissidium inter eos in cœlo esset, conuenisse iuvicem, ut inter homines ageret potius, & nulli obstrictus, sed omnibus communis viueret. Si verbis audacia detur, Hieronymum superasse Angelos dixerim. Horum eorum quilibet, animæ virius dumtaxat procurationem gerit: at Hieronymus multa animalium millia humero suo sustentauit.

Flamas à Seraphina haurit, quæ altius in eius

Daifusama virum egregium ad Macai exiliū amandauit: sed ille, peregrino vestium schemate induitus, illicò reuersus est, & rursus extulit Religionis vexillum. Peculiariter ad Firrandum procurrerit, quæ Provincia ipsi fuerat delegata: eamque, dum turpem à Christo defectionem iam meditaretur, præsentia sua restituit.

Enim uero victorias mille ab idolis Constantius reportare potuisset, vniuersamque Iaponiam Fidei iugo subigere; nisi à Gotō Insula, perfidia proditus fuisset. Postremò damnatus ad rogum Camillus fuit, ideoque dñi, quasi inter flammas vigeret, partim Hollandis hæticis, qui intererant, Romanam Ecclesiam, partim Iaponibus Christianam Religionem prorsus ardenti oratione suasit. Notabile illud fuit: in cineres collapsum in flammis ter congreginasse Sanctus, Sanctus, Sanctus, quasi non in rogo esset, sed iam tum in Cœlo ageret; Deique conspectu ibi frueretur, vbi Seraphin Deum simili acclamatione consalutant. 15. die Septembbris 1622. Xogunsamam superauis etatis suæ anno 50. initæ Societatis 30. Professus quatuor votorum. Inquisitum est auctoritate Apostolica in eius lauream.

E L O-

ELOGIUM XXXIII.

P. PETRI PAVLI

NAVARRI.

LAinum, Regni Neapolitani oppidū, Orienti dedit P. Petrum Paulum Nauarrum, anno 1584. virum sanctimonia insignem, & famarum gestarum apud absentes etiam celebrem, atque omnino venerabilem. In ipsis primis exordijs Iapponicę expeditionis, à se authore Deo suscepτa, idioma Regionis statim ita calluit; ut elegantia & lenocinio sermonis complures illegererit, per annos sex ac triginta, ad Christianam Religionem, non sine ingenti animarum prouento.

Primus è numero Sacerdotum Yiju Regni claustra perrupit ac penetrauit, atque intactas antea hominum aures sacra imbuuit doctrina: animos accolarum ad omnem pietatem inflexit, & cœlesti rore mentes eorum irrigauit. Exorto persequutionis turbine, eum scrobe tumulatum,

N

ope-

operuit ac seruauit Charitas, donec impetus Ty-
ranni patulatim remitteret: & cum timeat rursus
ad opus animatum; sed aliquantò post, dum Ari-
mæ Regiosem perlustraret, in manus incidit sa-
tellitum armatorum. Quare, catenis obstrictus,
Bugundono Arimæ Principi obtulit etiam ma-
nu reuineta libellum, in quo subdolas & men-
daces Hollandorum rationes circa Fidem Ca-
tholicam, & circa Patrum Societatis I B S V in-
gressum in Iaponiam, mira ingenij acie nos-
solum euertit; sed penitus diluit, sententiaque
momentis, & Scripturæ Sacrae oraculis. Denique,
iubente iniquissimo Xogunsama, ad rogū dam-
natus est, & purissimus eius spiritus cum igne in
Cœlum ascendit, 1. die Nouembris, anni salutis
1622. Agebat iam vitæ annum 60. initæ Societ-
tatis 43. professus quatuor votorum: Romanas
Ecclesia inquire iussit de certamine eius, ut possit
tempore suo de corona illius deliberare.

ELO-

E L O G I V M . X X X I V .

D I O N Y S I

F U G I X I M A .

ARIM habuit Dionysius Fugixima nata. a
solum, ibique inter spinas Idololatriæ flos
candidissimus germinauit. Illum à pueritia di-
uinis rebus impense deditum Pietas & Oratio in-
filiū veluti adoptare. Consanguinei machi-
nas omnes adhibuerunt, vt à Christi Domini
cultu eum reprehenderent retraherentque; sed
frustrà concussere adamātinum eius pectus, quā
importunis precibus, quā terroribus & minis.

Nā ille incredibili robore ac virtute retūdere
visus est nefarios eos conatus: indignè admo-
dūm ferēs, Naturam sibi miscuisse sanguinem ac
genus cum ijs hominibus, qui tam iniqua suade-
rent: adeò vt fermè metueret, ne impietatis ve-
nenum ab eis cum vita hausisset. Ut ergo dein-
ceps securior esset, è conspectu eorum se se pro-
riput: & verborum sibila virofa declinauit, ne

¶ N. 2 ad

58 - *Elogia Oecisorum in datum Fidei,*
ad cor per aures, cum animæ pernicie, sensim per-
uaderent. Prudenter vero egit Diønysius; quia
infringere lapides floresque arefacere solo halitu,
& sine contactu, basilisci solent.

Multos per annos, Patris Petri Pauli Nauarri
adhæsit lateri, & cùm eo patriæ saluti operam
dedit. Sed, quando illum absens intellexit fuisse
in vincula coniectum; studio tantæ gloriæ in-
census, statim accurrit, ac Tyranno pro tribu-
nali agenti catas Christianorum, sponte adfuit
voluntarius Fidei professor: ab eoque non cate-
nas dūntaxat, sed flamas etiam perpessus est,
mira constātia, i. die Nouembris anni salutis
1622. cùm ageret annum 31. Theatrum virtu-
tis eius Ximabara fuit: Tyrannus Xogunsama,
& Bungundonus Princeps Arimæ.

ELOGIVM XXXV.

P E T R I
O N I Z V C A.

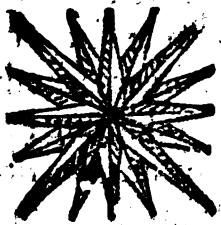
ARIMA ETIAM PETRI ONIZUCA PATRIÆ FUIT: QUÆ
È MATRIS COMPLEXU TRANSLATUM AD COLLEGIA
IUNIENTUTIS, EDUCAUERE PARENTES SOCIETATIS: NON SINE
QUADAM PRÆFAGITIONE ATQUE INDICIO FUTURÆ EIUS
FELICITATIS. NEMPE LEUNCULI LAMBENTES VBERA, VN-
GUE AC FREMITU: AQUILARUM VERO PULLI, ETIAM IM-
PLUMES, OCULORUM ACIE PRÆNOFCUNTUR.

SOLA VIRTUTUM MAXIMARUIM INDOLE, NON SINE
ÆMULATIONE ÄQUALIUM, ANTEIBAT OMNES: & MIRAB-
BANTUR CUNCTI, MODESTIAM & MATORITATEM ETATIS
PRIMÆ TENERRIMOS ANNOS ANTEUERTERE. NEC PERI-
CULUM FUIT VNQUAM, NE TANTA MORUM HARMONIA,
INTER DUBIOS CASUS & ACERBOS, AUDIRETUR VEL MI-
NIMUM ABSONARE.

OBLATA SALUTIS OCCASIONE, POPULARIBUS SUIS
OPEM SEMPER TULIT: DONEC TANDEM EADEM, QUÆ
P. PETRUM PAULUM NAUARRUM, YINCULA IPSUM AD-
STRIN-

100 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

strinxerunt. Immò & eadem flamma demùm, et si lenta & diuturna, combussit: iubentibus Tyrannis Xogunfama & Bungundono. Präcesserat atrox, atque acerrima concertatio de Fide Christiana deferenda, sed ad Petri constantiam omnis ea vis defecit. Illum è careere ad supplicia deduxere Christianorum acclamations, pio & suauí cantu: cùm ipse interim cygni exitum imitaretur, ac modulatiùs & numerosiùs personaret. Ethnicis ipsis admirantibus tām effulgam, vel in ipsa morte, lætitiam, ita sanctissimè obiit, 1. die Nouembris, Anni 1622. cùm vixisset annos tantum 18.

ELO

BLOGIVM XXXVI.

P. HIERONYMI

DIE SANCTI ANGELI.

Enna, Provinciae Siculae oppidum, P. Hieronymum de Angelis in lucem protulit: viderique Cœli æmula propemodum potuit ex factu tam glorioso. Indicium viri, et futuræ sanctitatis eius illud esse poterit; quod cognomentum habuerit cōmune ipsissimæ cœlicolis. Equidem piè interpreter, vnumquemque cœlitum sibi optasse Hieronymum recenter natum: sed ne dissidium inter eos in cœlo esset, conuenisse iuvicem, ut inter homines ageret potius, & nulli obstrictus, sed omnibus communis viueret. Si verbis audacia detur, Hieronymum superasse Angelos dixerim. Horam eorum quilibet, animæ virius dumtaxat procurationem gerit: at Hieronymus multa animalium millia humero suo sustentauit.

Flamas à Seraphina haustæ, quæ altius in eius

cius pectus descenderunt: & has ipse Oceano æstuanti opposuit, qui vndis suis tumescientibus Hieronymo diu restitit, ac renauigare eum coegerit: sed oppugnatio ista ad gloriam fuit: eodem enim exitu, quo Carolus Spinola frementem ac relucentem Oceanum subegit. Porro eas flamas cœlitùs missas, anno 1596. in Oriētem intulit, atque in Iapponiæ Regna introduxit, ubi ad animarum salutem incendia Charatis passim dispensauit.

Sed & illud simile igni habuit Hieronymus; quod nūquām quiesceret, nisi exitum latè haberet. Alimenta enim cœlitùs ad se deriuans, in extre mos fines, per medias Iapponiæ prouincias, felicissimè peruadens, atque inuisens omnium iliarum Imperia gentium, Insularum littora imperuia, iuga montium prærupta, nemora deser ta, & loca situ squalentia, cūm vberrimo salutis fructu penetrauit. In qua re Mæandri vel Nili naturam est imitatus: qui modò se in stagna effundunt, modo arenis forbentur, sæpiùs per spatia immensa effunduntur: &, postquām omnia latè inundauerint, Apameam vel Ægyptum incremento aquarum ferociissimo, in spem frugis & messis, fecundant.

Quamquām, in tam ampla & propemodùm im-

immensa regione referuauit sibi Vrbes Regias, Surungam, Yendum, nempè Regum domicilia. Quia, vti magnanimus Leo, non nisi in prædas generosiores fremere consueuerat: quinimò angustam Iapponiā interpretabatur esse, pro animi sui magnitudine: voluisseque fines eos transilire, ac dilatare magis & magis suæ spatia Charitatis. Tartaros, et si ferè extra Naturam positos, gentem videlicet, vt appellatio nominis præfert, barbarem, præferocem (verbo dicam, tartaream) primis Euangelij nuncijs mitigauit.

Reuersus eò, vnde illuc immigrauerat adeò impensæ laborauit in ea Domini vinea excolenda, vt Oxu tantummodò ultra dena hominum millia in album Christifidelium transcriptis.

Tandem in Imperatoria Vrbe Xogunsama Tyrannus Hieronymum latere intellexit: nec enim poterat Christi bonus odor fragrantiam suam vbique non inhalare. Barbara igitur perquisitione vestigat latebras, Christianos afficit supplicijs, atque infestis armis vniuersam exterrit Ciuitatem. Puduit Hieronymum, ita prouocatum, statim ad pugnam non prodire: itaque, ne hanc Tyranno gloriam relinqueret, quasi terrori esse videretur, profiluit è latebris, atque

ob-

obuius Gubernatori tuit. Is nimis erat, qui posset Monarchas & Tyrannos contemnere, eorumque adoriri trucem immanitatem. Christum enunciat, de æterna salute differit, tristium & lætorum scenam proponit, impijs & probis aliquando subeundam: sed, cum Tyrannus pergeret nihilominus delirare; prædicationis huius premium catenæ fuerunt & flammæ. Vniuersitas aula, è speculis, eius agonem spectauit: nec potuit pulchrius perire. Itaque, inter quinquaginta Christi Bellatores, viuus crematus est: atque ex rogo multa dixit, donec lingua in cineres soluta est: cum ageret ætatis annum 56. ab inita Societate 38. in Iapponia 22. iam olim quatuor solemnia vota professus, sub Xogunsama Tyranno, die Decembbris, anno salutis 1633. De Hieronymo, ac de Socio eius, deque eorum felici exitu, Manilæ ac Iapponiæ Præfules authoritate Apostolica inquisuerunt.

ELQ.

ELOGIVM XXXVII.

S I M O N I S
Y E M P O.

SOcietati I E S U, infudanti atque ingemiscendi sub laborum pondere, Simonem Yemp̄o, veluti auxiliarem, Fingus misit. Virtus oneri par in eo renituit, & præstans eloquentia, qua in primis excelluit. Testes huius rei compello Ethnicorum complures, & Bonsios singulatim: qui, et si ceruice inflata & tumida erant; sub Christi iugo vieti manus supplices dederunt.

In Daifusamæ turbine, non potuit Manile non naufragari: sed reuersus tamen in patriam est, & cum ipso clām P. Hieronymus de Angelis longas ambages suarum peregrinationum partitus est. Ne autem obuersaretur aliquid, quod sub tali duce aggredi aut moliri non auderet; vna cum P. Hieronymo ad Tyrannum ingressus est: vt, quem fuerat consecratus in munijs arduis, pro animarum procuratione; eūdem per æstus anhe-

O 2

los,

106 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
los, per niues squalentes, & per flamas, vsque
ad Superos conseruantur. Yendi, Vrbe Regia,
4. die Decembris anni salutis 1623. in rogo ar-
sit, ætatis suæ anno 48. Eius & P. Hierony-
mi capita, erepta flammis, Macaum sunt transla-
ta: ibique seruantur honorificè, donec eis aureo-
lam Romana Ecclesia decernat.

ELO

ELOGIVM XXXVIII.

P. DIDACI CARVALLII, SIVE

A Q V E R C V .

ALUMNO tam insigni gloriatur Conimbricensis Urbs, nostræ Lusitanæ decus, & splendor: & Monda, inter salices fluens, Quercus istius radices aquarum suarum osculo veluti libasse, pluris æstimat; quam, si pleno auri aureo in Oceanum laberetur. Miror magis, inter exiles fructus, quasi herbarum & germinum Pygmæos, Quercum adeò sublimem & proceram cluisse instar Gigantis. Nimirum hoc egit, ut Didaci alumni sui magnitudo pateretur: qui inter alios tantum excelluit, quantum lenta solent inter viburna cupressi.

Hoc tamen facto præclarè animaduerto, ad gelidum & lenem Mondæ tractum germinasse, ut in veadis proluderet quæ erat molitus ad aquas & nubes Iapponicas. Etenim in Iaponiam demigravit anno 1600.

Quin-

Quindecim annorum spatio , nulli labores ; nulla discrimina exfaturare amplum eius pectus potuerunt , nullæque animarum myriades eum vñquam fatigauerunt : quasi Oceani conditio-
nem æmularetur, qui noua fluuiorum & torren-
tium accessione nunquam exundat . Ad Ma-
caum secessit exul egregius : dum Daifusama,
Tyrannus odia & venena sua in Christianos
euomeret. Ne autem otio torpesceret eius Cha-
ritas, ad Cocincinam penetrauit, ibique à primis
initijs Ecclesiam illam condidit. Sed oborta per-
secutione , in Iaponiam occultis itineribus re-
migravit.

Mirum dictu est, quo pacto incalescere de in-
tegro ardor animarum ex eius præsentia incœperit. Inenarrabili celeritate Vrbes, Regna, Impe-
ria peragravit. Nullus gemere audiebatur , cui
non condoleret: nullus nutare aut labi incipie-
bat , in cuius complexum non statim proueret :
situuit nullus ad vitæ fontem, in quēm non effun-
deret diuinos Baptismi latices. A P.Hieronymo
de Angelis tertio missus est ad Orientales Tar-
taros , & innatam eorum barbariem Missa sacri-
ficio primus Numini consecravit. Aquitaniam
& Xemboci Ecclesiæ erexit , atque instituit.

Peregrinabatur ad Septentrionem inter cintus

gla-

glacies & niues; fortasse vt pectoris flamas temperaret : & tūm eum sub syluis & montium antīris latentem cum octonis socijs, cohors armaturū satellitū intercepit. Ad tormenta ex nō more icum est : bis immanissimo gelu mergitur cum socijs, triū horarū spatio : in qua supplicij acerbitate duo commilitones eius expirarunt. Didacum, perseuerantem in fortitudine sua, exemit crudelitas ex glacie , vt per singulas horas diutiūs deinceps moreretur . Elapsis aliquot diebus, in atrociori stagno sistitur, cum residua manus sociorum : sed brumæ vis, intra horas duodecas inuietas ceteroqui eorum flamas suam demūn resoluit in glaciem . Didacus præ omnibus in tormento vixit , non quia diffideret de sociorum constantia; sed, quia in qualibet eorum pugna de Tyranno triumphum agere gestiebat .

Hoc vnum carnifices in eo sunt demirati, quod nunquam in gelu contremuerit : adeò vir fortissimus Naturā superauerat, ne corporis tremore præferre imbecillitatem animi videretur, aut in conspectu supplicij expaueficeret . Tortura Tyranni eiusque importunæ quæstiones Didaci constantiam aliquoties tentarunt : sed retusæ & fractæ omnino fuerunt : non aliter, quam glomeratæ à pelago vnde, cùm alliduptur in scopolum,

410 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
pulum, soleant in leues spumas cum fragore &
murmure desilire. Gloriosè obiit Xendai, sub
Tyranno Date Masamune, Præside Suuo, 24.
die Februarij, anni 1624. ætatis suæ 46. quo-
rum 30. in Societate transegit, olim Professus.
Perrogati sunt testes autheritate Apostolica, ut
corona ei tribuatur.

ELOGI

ELOGIUM XXXIX.

P. MICHAELIS CARVALLII,

SIVE A Q V E R C V.

Brachara, Lusitanæ Ciuitas, gloriâ Conimbricæ inuidaret meritò, nisi æquè nobilis, & æquè amoena Quercus umbra sua eam tegeret. Interpretor equidē ab aurifero Hesperidum hemore hanc Quercum diuinitùs translatam fronduisse in Bracharensi solo: ut potè quæ Lapponiæ coigne non exaruit, sed pretium suæ præstantia potius reperit. Festiuos igitur plausus Brachara, Urbs Augusta, exprimat, quam locupletauit Cœlum Quercu rām illustri: ut ex ea coronas capitis suo contexere & circumponere possit, veluti trophyum immortalitatis.

Natus est P. Michaél Caruallius anno partæ salutis 1577. & in prima ætate liberaliter educatus, tūm in Christianæ pietatis, tūm in bonarum artium institutis, Societati nostræ nomen dedit anno 1579. hoc est, cùm annum ætatis ageret.

P

vige-

vigesimum. Studuit Philosophicis disciplinis in Regio & per celesti Coimbricensi Collegio, ex quo delecti se p enumero viri Religiosissimi fuere; pro ijs expeditionibus ob eundis in Regna, & Prouincias Orientis. In eo litterarium emporio opes animi vberes assecutus, nomen Philosophi optimi inter e quales suos promeruit.

Interim Michael in studio Numinis extimulari se sentiens, in Orientem migravit, anno 1602. sed ipsi, alias explicanti ad volatum longiorum, Goa obstitit: ut sacra Theologia gemmas, ipsius ostrearum margaritis multò pretiosiores, de suggestu Orientis dispensaret. Sed excedere illuc ex ijs excedens diuinioris sapientiae ipsum oportuit: quia Iaponici vniuersitatem splendore suo cum potentius lacescebant, ut sine offensione in Iaponiam traiiceret.

Mille modos Barbarorum, debuit similares, atque adeo histyere Persicos, aliosque peregrinos nationum habitus: ut sanè non tam dissimiles colores induere chameleone videatur, neque Prometheus scopulo insidens tot figurās olim variasse dictus sit inter Poëtarum figmenta. Atque in hac seculi schemata, inferiora utique religiosa eius virtute, se se demittere non erubuit, propter simulationem ac studium animarum. Ceterum venit

venit Michaël opportunè : quia co. vestigio tem-
poris, Tyrannus lymphatico & tu percius sine
vita humanitatis legi, cōoperat in Christianos
sum perniciem debacchari. Periculorum itaque oblitus Michaël utigna-
unstima ibi non reperitur, ubi regnat amor
discurrens exanimatio ob Tyrannum. Imitem
erigere in spem salutis, & confirmare proposi-
tio xternæ felicitatis præmio adnatebatur.

Cūm ecce tibi dām dies in auroram perge-
ret, vt Christiano cuidam Vomuræ agenti ani-
mam præstò esset ; circumuentus est ab armatis
Tyranni satellitibus. Imitari verò leñam pa-
rientem visus est, quæ venabula in saltu con-
temnat, dummodo leunculis ex rupe pericli-
tantibus opituletur.

Catenas diù quasi delicias pertulit : mox in-
lentum ignem coniectus est, mansitque eo robo-
re, quod in cognomenti significatione gestabat.
Hunc autem felicem exitum adhuc inter pueri-
les scenicos ludos Michaël de se pridem promis-
erat : etenim, vt Bracharenſes Ciues simul recrea-
ret instrueretque, Societas I E S V exhibuerat in-
theatro historiam Abrahāmi : & tūm Michaël
puerulus Isaacum egit, cum ingenti fletu audi-
torum : nempe ſtruem lignorum humerulis suis

114 *Elogia Occiforum in odium Fides,*
comportauit, manus tenellas vineulis. iniecit
obediens, ceruiculam inflexit sub gladio, ut
vulneraretur. Prælufit itaque sacrificio suo' ut
instar Phœnicis immolareetur: & arsit Vomuræ
25. die Auguſti, anni 1624. ætatis ſuæ 47. initæ
Societatis 27. In qua vota quatuor ſolemnia fue-
rat professus. Præfati Præfules inquisuerunt ad
coronam.

ELO.

E L O G I V M X L.

I. P. I O A N N I S B A P T I S T Æ

D E B A È Z A.

Nobilis Hispanie Oppidum Vbeda, Gien-nensis Diœcesis, P. Ioannem Baptistam, progeniuit, mira animi demissione, virum graue, prudentem, & in quo virtutibus absolutissimis exornando videantur contendere voluisse Naturæ certatim, & Gratia. Mozambicum, Goa, & Macaum obstupuere ad prædicationem eius, priusquam vox illius sonò pietatis Iapponiæ solitudines repleret: vix autem eiusmodi sonus eius auditus est, cum visi sunt pullulare in flores qui antea tribuli fuerant & dumis.

Munus Vicarij generalis gessit sub Illustriss. & Reuerendiss. D.D. Ludouico Cerqueira, eoque magna cù laude perfictus est. Daifusama sibi cœruorem Christianorum, existimatuit Io. Baptista se mercenarij notam subire posse, si eo temporis vestigio abscederet. Mansit itaque, ut oues errantes

tes atque exterritas v lulatu luporum , ad caulas reduceret . C um domolum & saltuum fieret maior in dies disquisitio ; abdidit se in imos specus ante sepulturam conspulevis , vt Lappones ibi iam quodammodo mortuos suscitaret . Interea latenter in ijs antris morbus eum grauissimus exceptit , loci humiditate ac situ tabem in ossa & neruos immittente ita ut corporis mole consistere amplius nequiret . Ergo ligneo feretro inter Christianorum lamenta exportatur , & dum eorum humeris elatus per Vrbem & tangi portus ita zeger ihat , de Tytanno saeuiente triumphat .

46. Antius agebarur ex quo morbus tam gravis ipsius invaserat : cum presentiens acerbioribus se doloribus poti (puduit enim sub hoste cadere tam ignauo) summis precibus ibi impetrare conatus est , ut suo cum feretro ad ostium Tyranli statueret : sed horum non Christianorum pietas ei in hac parte morem gerere . Quapropter ille , si nihilus vera certe imaginaria flama consupitus expiravit Nan- gasachi , & die Maij anni 1626. attat . suæ 68. S. c.

47. Japponice expeditionis 36. Dominabatur Xo- güsania , præorat Cauachius . Ne corpus eius flamme traduceretur , Paciecus de carcere impedituit , ut seruaretur ; donec Deus in erita eius condecoraret .

E L O-

ELOGIVM XL.

P. GASPAR. I. S.

D. E. GASTRO.

BRACHARI, Lusitanie Vrbs Augusta, peperit
P. Gasparem de Castro, vitum, quem appellaueris merito Christianæ humilitatis exemplum;
atque ægrorum quorumcumque remedii praefectissimum & in quo, quemadmodum significatio nominis indicare videbatur; castra, & tentoria fixerant virtutes omnes. Peculiariter inter mysteria sacra cora altari extra se rapi, & nectarea perfundi suavitate confueuerat, non alię quam si apes Hyblæe in ore eius mellificarent.

Anno 1587. in Orientem appulit, quem P. Sebastianus de Moraës, Prouincię Lusitanie Prepositus, ad Iaponensis Ecclesię insulas iussus accedere, sibi comitem viæ, salutis curatorem elegit; ac profectus in Iaponiam est: quam, adhuc inconditam atque incultam, annis 22. labore assidue percolumit. A Daifusama Macaum ablegatus

in

118 *Elogia Ociisorum in odium Fidei.*

in exilium est: sed non ita multò pōst reuertens,
per Arimē suburbana diuersatus est; vbi res Chri-
stiana, exorto eo Tyranni turbine, periclitari, ac
nutare prope modūm videbatur. Ex illius aduen-
tu restitutus est vigor animis iam prostratis, ita
vt oppida integra certatim ad flammas, ad gla-
dios, ad cruces subeundas incitarent se. At Ca-
strius nunc in valles, nunc in saltus & speluncas,
penetrabat, vt solatio Christianis esset, eosq; ad
prælia Domini, si vis Tyranni ingrueret, anima-
ret confirmaretque. Demūm, exstructo ex arbo-
rum ramalibus tugurio, imbribus peruio, & sola
fronde constrato; sub umbra illius, quem deside-
rauerat, sedens, dulcissimos, non mortis dixerim,
sed vitæ sempiternæ, fructus decerpit, 7. die Maii
 anni 1626. ætatis suæ 66. Societatis 47. Quæsi-
tum est corpus eius, vt flammis exanime trade-
retur: sed Pacieco de carcere prouidente, serua-
tum in conditorio est, donec Sancta Mater Ec-
clesia merita eius ingentia muneretur.

ELO-

ELOGIUM XLII.

P. FRANCISCI

PACIECI

DE magna Carthagine, inquit Sallustius, melius silere duco, quam parum dicere: ego Romanum Scriptorem imitarer, nisi series Elogiorum calamum etiam inuitum extraheret: præfertim, cum Pereira Mæonio alite Paciecum descripscerit.

Ad beatissimas Limæ fluuij ripas hoc lilium, quasi naturæ delicium, ex generosa stirpe candidauit. Immò in ipso Ponte, sest super eius triumphales arcus, Natura infantem pariēs, Iapponicos triumphos prænunciauit, & pulchra quadam imagine erga puerum officiosa prolusit in ea, quæ de ipso erant euentura.

Vix pueros altos æquales suos deferuerat Franciscus; cum in Academiam Conimbricensem à parentibus missus est. Adlegit eum Societas I E S V tamquam filium, capta videlicet ingenua-

in-

320 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
indole eius. Adhuc Tyro, Ioannes & Alexides,
olim admodum celebres, moribus suis antecessit.
Quemadmodum aquila sobolem, prima lanu-
ge indutam, acie & volatu experitur ad Solem;
ita Societas I e s u prolem suam peregrinationi-
bus & pijs expeditionibus exercet in Oriente.
Ecce tibi puer Paciecus destinatur in patriam:
peregrinus ibi à consanguineis ignotus stipem
accipit, progreditur ad matrem, lacero vestium
amiculo, vultu grati, sed tamen supplex. Quis
vñquam fecellit amantem? Conspectu eo inopi-
nato commota repente viscera prodidere marri
filium: quæ, in querimonias statim prorumpens;
Crudelis nate, inquit, tu quoque matrem ijs ima-
ginibus ac simulationibus deludis? Sed ille de-
prehensus in figmento suo, ne parentem vel solo
oculorum obtutu salutaret, confessim ex oppi-
do pedem extulit.

Solutus in Orientem, anno 1622. Ei sacram
Theologiam edocenti plausit Macaénse Colle-
gium, cuius etiam gubernacula tenuit: neque
illi, vt id redderet felicius & sapientius, opinio
defuit sanctitatis. Munus præterea obiuit ge-
neralis Vicarij in Diœcesi Iapponensi, ea que iu-
risdictionis sacræ administratione Episcopum
Dominum Ludouicum Cerqueira, negotijs alijs
fer-

fermè oppressum, magnopere subleuauit. Ter Lapponiam inuisit: & quocumque gradiebatur, veluti fax fugabatur tenebrae, superstitio elimi-
nabatur. Primus instituit stabilem Residentiam
in Ciuitate Sacai, mercatoribus frequentissima,
ut ad æternas diuicias omnes perduceret. Da-
susama tunc sequiente, vitare exilium non potuit:
sed gemitus, & lacrymæ Christianorum, quos
inuitus deseruerat; eum in media discrimina de-
nuò reuocarunt.

Anno toto, in Ciuitate Sacai, inter domorum
tabulata angustissimo in angulo delituit: &, ne
agnosceretur ex nomine, Ignatum à Cruce se
appellauit. Quadriénio procurauit Prouinciam,
& simul Episcopi absentis vices gessit.

Demùm in Cochinotzu catenas coniectus, se-
ptem mensibus in media extrema cruciatus est, non
sine miraculis tamen. Tyrannus enim cibo atro
& corrupto, Deus candido & suauissimo eum pa-
uit: quod custodes eius, & vigiles fassi sunt: ut po-
tè residuo victu eius saginati. Quasi Deus, in-
ter compedes & vincula, de Cœlo manna plue-
ret, ut magnificè Franciscus epularetur.

Exinde Nangasachi arsit Provincialis præses
cum familia sua religiosa. Etenim octo filij circa
ipsum veluti parentem cum flammis, Fidei in-

†

Q 2

odium

122 Elogia Occisorum in odium Fidei,
odium, luctati sunt. Crudelitatis suæ interesse
theatro voluit Tyrannus Midzunus Cauachi, vt
Paciecum, quem viuum spirantemque fuerat
admiratus; ardenti atque expirantem etiam
in rogo suspiceret. Dies obitus fuit 20. Iunij, an-
ni 1626. dum ageret ætatis suæ annum 61. initæ
Societatis 40. De ipsis & sociorum certamine
Antistites Sacri auctoritate Apostolica rite co-
gnoverunt, vt eis coronæ decernantur.

ELO-

ELOGIVM XLIII.

P. I O. B A P T I S T Æ

Z O L A.

BRIXIA, Italiz Ciuitas nobilissima, fuit parentis & altrix P. Joannis Baptistæ: in quem ornatum mira virtutu omnium varietas influere certatim visa est, sicut ad centrum confluunt lineæ. Post longam ac per molestem nauigationem, in Orientem pertiebat anno 1600. Noueni supra decem annos excoluerat Iaponiam, quando suscepit opus procurationis animarum abrum pere coactus est, imperato ei à Daifusama exilio.

Repetit ramen prouinciam, maioris Charitas æstu: deditque omnē operam, vt exiliij otia, strenuo & assiduo labore compensaret. Plurimos iam ruinæ propinquos confirmauit, atque in spem veniæ induxit alios, sceleribus contaminatos abluit pœnitentiæ lacrymis: nonnullos reuocauit ex fuga, & Christo Domino rursùs cōciliauit.

In-

324 *Elogia Occisorum in odium Fidei.*

Incredibile dictu est , quantopere vitam pro Christo profundere desideraret . In eam rem suas illi preces polliciti per litteras è custodia fuerant P. Carolus Spinola & P. Petrus Paulus Nauarrus , quorum schedulas , veluti suorum votorum pignora , religiosè in Breuiario seruabat .

Demùm Ximabàræ comprehensus , rogare & fatigare precibus satellites armatos cœpit : vt ar- Etè funibus necteretur : atque id eis , Demosthe- ne facundior , suasit : nec quisquam delicijs lu- xuque magis , quam ille catenis , delectari vnaqua- visus est . Ergo , ingenti perfusus animi voluptate lecitinique , veluti ad tripudium è carcere prodit ad incendium . Ibique rosas premere , non priu- mas accensas , versarique in prato amoenissimo , si- bi videbatur . In Francisci Pacieci confortio conflagravit , anno vitæ 51 . Religionis 13 . olim Professus , Imperante Xogunsame . Præfide Mid- zuno Cauachio , 20 . die Junij , anni 1626 .

E L O-

ELOGIUM XLI.

P. BALTHASSARIS

DE TORRES.

Granata, Hispaniarum Vrbs inclyta, Patrem Balthassarem de Torres admodum feliciter procreauit. Et sane, cum Natura prole parentibus similem soleat conformare; Granata peperisse videatur Malogranatum intus refertum, puniceis granis virtutum pulcherrimum, & quasi pyropis locupletatum, foris vero diadematè regio insignitum: quo inclusas opes simul coronaret, simul pronunciaret futuros Iapponiae triumphos. Evidem hoc unum pro certo affirmare posse mihi video: si inter regales manus haberet hoc Malogranatum Darius Rex Persarum, fore vtique, ut potius quot grana, tot Balthassares, & non Zopyros, exoptaret.

Cum tamen haec illi felicissime contulerit patriæ conditio, Vrbis nimirum inclytæ, ut dixi, in aer Hispania Ciuitates; adhuc peculiaria orna-

men-

menta cum sanguine hausit ex nobili prosapia, ex qua genitus est: familia enim de Torres ex præsca auorum commendatione stemmata decorum plurima superioribus seculis habuit, quorum splendorem transfunderet in posteros, ut eos perpetuò extimularet ad parēm gloriam sibi virtutibus maximis comparandam. Sensit verò à pueris eiusmodi stimulos, veluti hereditarios præclara indoles P. Balthassaris, semper ipsum ad laudabilem in omni virtutis genere incitauit maiorum suorum emulationem.

Sed cur Balthasar præcessas in nomine suo Turres ad Iapponiā expotuit? An ut facilius expugnet acies errorum Iapponicorum? vel, ut ostendat, sibi esse humeros pares oneri totius Iapponiæ ferende, cum solo nomine graues Turres sustineat? Balthasar, postquam appensus in statera, inventus est magis habens; commeauit in Orientem, anno 1586. Priusquam in Iaponiam transgredetur, Macai Theologicas disciplinas de suggestu explanauit: & ob diuinas assertiones dignus fuit, qui aurea lingua donaretur; quemadmodum Berofus vir sapiens ab Atheniensibus in Areopago.

Viginti sex annis in animarum cultura elabo-
rauit,

ravit, adeò strenuè; vt, diuisus in regiones milles
vberes fructus in Domini horreum intulerit.

Daifusama verò Christianos persequente,
multa incommoda perpessus, & in vita discrimi-
na etiā adductus, apud Ozacam, Vrbem ea tem-
pestate in primis celebrem, moratus est. Cùm
ecce tibi idem Daifusama Imperij compos ad
eam Ciuitatē venit, quæ, quia potentia ipsius
ausa est reluctari, à Tyranno in superbiam elati-
to flammis vastata est. Quid in hoc rerum arti-
culo Balthassar? per medios ignes, & per acies
armatas evasit; non impunè quidem, quia com-
militonis caput & illius sagulum hostis detrxit.
Cruentas Tyranni manus eo temporis vestigio
interpretor ipsum euitasse, ne inglorius occum-
beret, neve in strepitu illo ingenti, ac publico
cumultu, illius fama supprimeretur.

Sed præcipue ereptus est diuinitas ex eo tam
præsentि periculo, ne, sublate ipso, quasi duce;
constantia Christianorum in Iapponia pessum
iret. Ita sanè accidit, quia deinceps sexennio su-
perfuit: & tametsi periculis mille circumuentus;
animosior ijs redditus, Christianis fiduciam fe-
cit resistendi Tyranno. Tandem propè Nanga-
sachum, peracto Missæ sacrificio, ab armatis sa-
tellitibus comprehensus est: postquam diuine,

*

R

illo

128 Elogia Occiforum in odium Fidei,
ille munimine, quasi lorica, pectus ad futura cer-
tamina felix armauerat. E' vinculis Yomur
ductus Nangasachum est: vbi, velut in theatro
gloriæ, victorias suas Cœlo consecrauit. Passus est
20. die Junij, anni 1626. ætatis sue 62. anno post-
quam erat in Societatem ingressus, 46. olim pro-
fessus. Dominabatur Xogunsama, præterat Mi-
dzupus Cauachiüs.

ELO-

Societatis E. Soc. 111 229
B. L. O. G. I. V. M. X. L. V.
G. A. S. P. A. R. I. S.

S A N D A M A T Z V.

GAspar Sandamatzu Vomur^e alumnus fuit, tam praeclaris dotibus cum laetus; vt ad eum exornandum, contendisse Virtus cum Natura videatur. In Societate I s v annis quadraginta quatuor vixit, eosque exegit in tribulibus suis excolendis. Perfunctus diuturnis peregrinationibus, mille eternarum generarum animo semper inuicto superauit. Labor vero ei potissimum inde augebatur; quod in patrijs, tam litteris, quam scietis, optimè versatus, à Christianis vnde conquireretur, tamquam oraculum Fidei. Nec inter extraneos diu solus agebat omnibus compositè, quam si domi in Collegio vixisset. Moderatoribus sape comes est additus.

Daifusama eum exulem fecit, sed ille mira constantia in patriam remeauit. Tandem in-

R 2

uen-

130e Elogia Octonorum in odium Fidei,
uentus vna cum Pacieco, easdem acerbissimas
poenias cum eo fortissime obiuit, Xogun samsa
Tyranno, Praefide Midzuno Canachio, 20. die
Iulij, anni 1626. aetatis sue 61.

VITAE ET MORUM PRAECEPS

ELO.

ELOGIVM XLVI.

VINCENTII

CAVN.

653

V incentium Caun, Corea gente primaria
orum, exactis tredecim annis ex patria
secum in Iaponiam adduxit Augustinus Fine-
gédono, magnus ille Dux, quem Taycosama mi-
serat ad Corai Regnum debellandum. inter
captiuos erat Vincentius, sed indoles eius, ita præ
alijs visa est Duci eminere, ut is eundem Patribus
Societatis dederit educandum, à quibus rite in-
structus Christianæ Legis documentis, aqua-
lustrali ablutus est, & Idololatriæ fordes in Chri-
stianam munditiem feliciter commutauit.

In Seminarium adlectus, inter æquales inge-
nua adolescentia, specimen statim egregium
dedit. Ingenio enim erat mitissimo, eximiaque
indole: & clarum aliquando eum fore in Chri-
sti militia bellatorem, vel ipsa sui nominis vi-

Eto-

Etoria prænunciabat: neque euentus spēma hu-
iūsmodi postea fefellit.

In Sinicis characteribus, & Sectis Iapponicis
non mediocriter versatus, doctrinaque Euange-
lica perbenè instructus, illustrem famam sibi sta-
tim in Iapponia comparauit. His ergo munitus
armis, nihil magis agitabat animo, quām ut pa-
triae suę salutem afferret. Nec mora, ad PeKinum,
Regiam Sinarum Vrbem, apparat iter: ut inde
transgrediens, gentes Coreas, tenebris supersti-
tionum offusas, & consopitas veterno perditio-
nis, Euangelica prædicatione, quasi tuba, ad lu-
cem & ad vitam excitaret: sed ire meditantem,,
necessè fuit septennio hæcere interim in Regia-
PeKinensi, atque opportunitatem operiri remeā-
di in Corai Regnum, hoc est in patriam suam,,
qua non modo erat imperuia & interclusa, ne lux
Euangelij illuc penetraret, sed externis quibusue
insuper negabatur in eam aditus. Interea Iap-
ponica persecutio suum habuit exordium Daifu-
fama Tyranno in Christianos saeuente; atque
hæc illi fuit occasio remeandi, arcano animi in-
stinctu eum inuitante ad conflictus in odium
Fidei subeundos. Cum esset comes & Socius R.
Io: Baptiste Zolz in catenas & vincula conie-
ctus est. Atroci quæstione laceratur; si qnomo
do

do induci posset, ut semel datam Christofidem
frangeret; sed constantia eius quoquis adamante
firmior apparuit.

Ea Tyrannus irritatus, iussit forcipe offa &
digitos comminui: sed Vincentius, quasi æneis
esset membris, ridentis specie cruciatus illos esse
delicias interpretabatur.

Mox cogitetur violéros haustus aquarum exfor-
bere, ut illico crux immistos egereret: quod
immane tormentum tolerauit usque ad corpo-
ris, atque animi deliquium.

Carnificum fuisse videantur piæ manus, quæ
collapsum in vincula reduxerunt: sed, ut in
ipsum de integro fassirent. Vincentius, plenus
spei, atque incensus desiderio iterum pugnan-
di, conualuit breui: &, quasi nesciret viuere,
nisi in tormentis, dum cessaret Tyrannus, ipse
nocturnis verberationibus sponte inflictis, so-
poratas plagarum cicatrices exulcerabat: com-
mune hoc habens cum aureo croco, & immor-
tali amarantho; quod hic discerpi, ille tundi su-
pra solum gaudent, nec aliter pubescunt, ac pro-
uentum ferunt.

Nudus ad ternos denos dies expositus est acer-
rimo frigori, ut in eo ad interitum algeret, sed
rigorem frigoris ardor charitatis eius superauit,

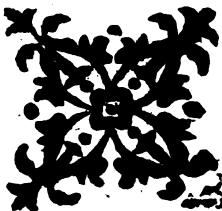
nec

134. *Elogia Occisorum in odium Fidei.*

nec in eo extinctus est. Inter haec tormenta, sollicitudinica eius voluptas & quasi animi corporisque refectio erat, identidem proprio chirograplio, & quidem elegantissimis characteribus, quarum peritiam habebat, illud adscribere: Laudetur Sanctissimum, & Divinissimum Eucharisticę Sacramentum.

Recuperata valetudine, ad nouam concertationem prouocauit Tyrannum: qui, desperata victoria, militem Christi tradi flammis iussit.

At Vincentius per eas flamas sibi iter struit ad immortalitatem, dum ageret ætatis annum 46. 20. die Iunij, Salutis anni 1626. Imperabat Xogunsama, præterat Cauachius.

ELO.

ELOGIVM XLVII.

P E T R I
R I N X E I.

Petrus Rinxei Arimę in Iaponia emutritus, & à primis annis educatus in Seminarijs, nōdūm posuerat sub institutoribus, & magistris pueritiae suae prima rudimenta, cùm virtutibus repente instructus apparuit. Tenerum eius animum cupidio incessit iuuandi patriam, & iam cum pupugit cor eius animarum emulatio.

Ergo Sectas inanes, hoc est mera Iaponum ludibria, scrutari aggreditur: ut ex earum notitia, veluti è pharetra, depromeret iacula, quibus vinceret, & de idolatria triumpharet. Nec potuit non euadere tempore suo fortissimus athleta, qui sub Pacieco, inclyto duce, meruerat. Demum, eo praeunte, per catenas, & per ignes, ad Cœlum iter fecit, imperante Xogunsama, Præsi-

* S de,

136 *Elogia Octoiforum à editione Fidei,*
de , Cauachio vigesima die Iunij , anni mil-
lesimi sexcentesimi vigesimi sexti, àetatis suæ tri-
gesimo octauo .

EJ.Q-

ELOGIVM XLVIII.

P A V L I

X I N S A V K I

ARIMAM credere fas est electam fuisse à Numine ipso, ut Cœlum quodammodo illustraret, & clarius redderet: quandoquidem tot ornamenta Cœlo intulit, quot filios peperit, inter quos Paulus Xinfuke videatur, sydera etiam anteire. Oris eius letitia indicium erat serenitatis, quæ in pectore illius regnabat. Multorum rapuerat in se animos, propter virtutum decora, quibus apprimè imbutus erat.

Eū P. de Angelis peregrinando, P. Petrus Paulus Nauarrus prædicando, & P. Franciscus Pacie-
cūs ardendo, perduxere secum. Quocirca in-
promptu est causa perfectionis eius: tantorum si-
quidem Heroum hauserat indolem, quorum
vtique vultus intuendo, imagines eorumdem
delineauerat in se, & assiduo vsu ipsorum in se
etiam expresserat mores.

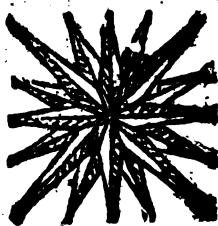

S . 2

Spa-

138 *Elegia Occisorum in odium Fidei,*

Spatio mensium septem , inter catenas & vincula ipsius erexitur constantia: & quia altè intra peccatum eius radices fixerat Christus , non potuit ab eo auelli : quāmuis Tyrannus crediderit, se posse illum frequentibus prælijs superare . Quin immò ad carceris incompoda sponte ipse ieiunia aggerebat , aliasque animi afflictiones ; quæ omnia magno cum fænore flammis demum cumulauit , 20. die Iunij , salutis anno 1626. dum ageret ætatis annum 54.

ELG

ELOGIUM XLI.
IOANNIS
KISAECI

COCHINOTZU, in Arimensi ditione, filios fudit flores, & inter eos vnum præcipuum, nempè Ioannem Kisacu, grata refertum amoenitate, & aspersum virtutis fragrantia singulari. Ex cunis ipsis parentes eum in religionis prato, quasi germen, locauerunt: & ex ea plantatione statim profecit adeò, vt halitu odorifero in multis durtiis animi mitigauerit.

Cum Gaspare Sadamatzu delitefcens, in manus impiorum peruenit: verùm Tyrannus, ætati eius teneræ parcens, ire liberum permisit: quam indulgentiam tamen coaspernatus est Ioannes: atque ætatem superans, turpe sibi fore, atque indecorum interpretatus est, si gemmam repartam è manu proijceret, ad quam vtique à prima infantia aspirauerat. Proindè tormentis & flammis yrgeri se, non durum & asperum, sed pulchrum

140 Elogia Orosius in editione Fidelis,
chrum & beatum esse duxit: præsertim cum
anno reputaret, sibi in sexagesimo superius ac
Deum plaudere. Tyrannus ita loquentem non
sine ingenti admiratione audivit: & cum ex illa
constantia præfigiret eius victorias; lento igni
eum damnauit: 20. die Junij, Salutis anno 1626.
etatis 21.

ELO.

ELOGIVM L.

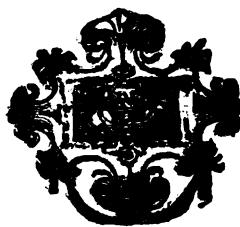
M I C H A Ë L I S
T O Z O.

Ecce Arima Michælem Tozò etiam offert,
pulcherrima virtutum omnium supelle-
ctile instructum. Is non potuit Patrem Hiero-
nymum de Angelis peregrinantem, instar An-
geli velocis, non comitari. Illius est longissima
itinera emensus, & re ac factis gloriam eius sibi
communem fecit.

Mox ad Balthassarem Turrianum conuertit
se, ac demùm cum Patre Francisco Pacieco con-
flagravit. Itaque, quod olim Troianus Heros
cupiebat, ante ora parentis ei contingit in-
oditum Christi, mortem oppetere, vigesima
die Junij, anni millesimi sexcentesimi vigesi-
mi

142 Elogia Occiforum in eodium Fidei,
uni sexti regnante Xogunsama & Preſide C.
machio, gratia ſuę anno trigesimo octauo.

EL O

etiam de suorum genitum. Ceteris nominibus clades et
ELOGIVM L. I.

inventus est quod illi. Tunc vero ad Elogium
PRIORIS HOMINIS. cuiusque
 eiusmodi. sed ex numero eius ille dicitur nos
 eum prior. Nam et **TZUGI**. cuius anno nasci
 est. non certe. sed ab aliis. ut etiam etiam
 etiam. etiam. etiam. etiam. etiam. etiam. etiam. etiam.
 etiam. etiam. etiam. etiam. etiam. etiam. etiam. etiam.

Vomura Thomæ Tzugi parens fuit; Christiani Oratori ardenterissimi: & qui, cum interdictionandum maiestate incredibili policeret; omnes industria sua nervos contendit, ut Iaponiam Christo lucraretur: neque in anno sumptuor & tringita intervallo, quos annos in religione exegit; velvus dies ei otio dispergit. Is in turbida illa Daifusamæ dominatione Maccum relegatus, remeauit nihilominus, ut opus intermissum aggrederetur de integro, ac strenue promoveret. Neque manum retraxisset ab egregio conatu; nisi coegerissent vincula, in quæ apud Nangasachum incurrit. Inde Vomuram translatus est. & vix fama hoc in Urbe vulgauit; cum illicè consanguinei eius, qui à Christo turpiter defecerant; omnes conspirarunt, vt Thomam de consilio Fidei suscep-

T

ac

444 *Elegies Occidentales ad Fidei,*

ac defensæ dimouerent. Conueniunt, ambiunt,
rogant, precibas fatigant, tormenta proponunt,
rogum, & cineres; nisi stultitiam Christianam
deponat. Suadere conantur, ne prodigere flo-
rem ætatis velit; ne amicorum & consanguineo-
rum vultus sanguine suo imbuat & commacu-
let: hortantur, ut expendat suorum ruinam, se-
cum in perniciem trahi, nisi ad Xogunsamæ pe-
des supplex prouoluatur, & professionem Chri-
sti abiciat.

Sed enim Thomas invicto ad hoc animo: Ut-
nam, inquit, & vos meliora confessari, & paratas,
mihi flammæ semecum ingredi statueretis; vt hoc
pacto expiaretur à vobis nefas, quod aduersus
Christum pactare veriti non estis: Gladios in-
Tyrannide sua, quasi in cote exauat Xogunsa-
ma: exfuscaet voracia incendia. Non equidem
ignoro, Cælum iam mihi patere, Deumque
ipsum obuijs vniuersum occurtere, vt me prodecentem
ex tam immanni & cruento prelio excipiat in
Olympo triumphaturum. Hoc effatus, ad flam-
mas raptus est, in eisque viuus exarsit.

Neque hoc ardorem fuit illi, qui sanguinem
vniuersum ex venis suis promere, atque elar-
giri pro Fide cupiebat. Ceterum, quia, vt San-
ctus Iohannes Chrysostomus aliquando dixit;

Cœ-

Cochlearia salte de Marti yuna quævis confitetur
sibi theatrum i supplicio Thomas duplicauit,
ut duplicaret sibi spectacula.

Vnum præcipue fuit, quod in huiusmodi con-
flictu Lusitanos pariter ac Lappones, qui spe-
ctaculo aderant, merito in admirationem
prætraxit: nempe, illo exspirante, pectus sponte
patuit, atque ex eo statim flamma purpurea
enituit.

Sed & cogitare licet, eorū illud flagrantissi-
mum inter int'ra Tyrannide flamas, reci-
procasse ignem ~~Charitatem~~, in quo Phœnicem
ipsam longè superauit. Quia si igne deficit,
ac renouatur, Thomas, qui Charitate semper ar-
sit, dum viueret, ac spiraret: in igne semper vi-
guit, se ipso maior & felicior: & cordis sui magni-
tudinem, atque adeò immortalitatem perpetuò
innutriuit. Quapropter fateri oporteat, in Tho-
mas pectore flammam, quasi in centro fuisse, ubi
cremare nescit.

Huius Phœnicis Arabia fuit Nangasachum, ex
qua in Vrbem Solis Inoccidui demigravit, 6. die
Septembris, anni millesimi sexcentesimi vige-
simi septimi vitæ suæ anno quinquagesimo sexto. Ad
eam gloriam adductus est, Imperante Xogun-
sama, Præside Midzuno Cauachio. De eius

Ceramisie, uti coronetur, Manila, Lapponia, & Sina. Presulac Apostolica auctoritate inquisuerunt.

the performance of the planned functions and
- to implement changes in the system. In addition,
it can be used to evaluate the quality of the system.
Consequently, it is very useful for the development
and maintenance of systems. It is also useful for
the identification of errors and for the improvement
of the system.

ELO

Societatis IESU. 147

ELOGIVM MICHAELEI XUCCANI.

ANNA OCTAVIA MICHAELIS
EX LIBRIS M. A. S. T. I. C. C. A. N. G. O. V. R. S. T. I.
V. C. C. A. N. G. O. V. R. S. T. I. C. C. A. N. G. O. V. R. S. T. I.
Bengus Michaeli Xuccan traxit ad se, vi-
trum cumulo virtutum maximarum sanè
opulentum, & qui patriæ salutis desiderio fermè
tabescet. Nimirūm angebatur animo vehe-
menter ; dum fecum reputaret, in insanias mille,
& innumerabiles vanitates, patriam suam præci-
pitum ire.

Ergo in medium exilij, periculorum contem-
ptor pariter ac Tyrannorum : ut patriam incon-
ditam comeret, rudem formaret, ac præcipuis
Christianæ Fidei lineamentis componeret, disi-
nisque coloribus exornaret : cùm ante quodam-
modo extincta ac emorta penitus iaceret. Tem-
pestas interim in dies magis ingrauescet, iussis
à Tyranno Daifusama commilitonibus eius in-
exilium emigrare. Sed Michaél, aduersus cru-
ciatus inquietum animum gerens ; deliberavit

mo-

148 *Elogia Occisorum in eadem Fidei,*
mori potius inter Christianos : cù m desiderio
martyrij animus eius supra modum incende-
retur.

Idcircò, impatiens morte, maluit præuenire,
quam exspectare Tyranni cruentas manus. Sed
aliter Gælo vilam est. saltem, ne vita excederet
inglorius; febri ardenti tentatus, inter persecutio-
nis molestias atque ærumnas mille, iactuit æger :
ut esset pro cruciatu flamarum, febris ipsa: cu-
jus videlicet lento igne absumptus est Ximone-
zechii, Octobri mente exente, anni 1628. Domini-
nante Xogunisama.

ELO.

ELOGIVM LIII.

MICHAELIS

NACAXIMÆ.

Flagus Michaëlem Nacaximam entriuit, virum, quem non immerito & neum immo adamantium appellauerim: neque ibit inficias, quicumque pugnas illius & tormentamente complecti voluerit. Daifusamæ inundatio eum inter fluctus obortæ illius tempestatis innatantem inuasit. Dicitur proinde ad vincula Ximabarae. vbi, quasi esset in armamentario, se munire statim cœpit: videlicet scutum Fidei apprehendit, atque aptauit sibi galeam inexpugnabilem æquitatis: ut in prælia prodiret. Dicitur verò octo dimicasse congressibus fortiter, viciisse feliciter, gloriösè triumphasse.

Primò cum nodosis fustibus comminuunt carnifices: mox, machina efferente, in sublime sustollitur: inde in aquas subiectas agitur præceps, ut ossa eius ex ruina illa dissoluantur.

Præ-

Præterea adigitur ad aquarum haustus, quas
cruore infectas violentia statim vomitione co-
gitur egerere. Ab aquis educitur, atque in-
Sole ardenti collocatur, vt eius torreatur æstu-
sed barbaro eiusmodi commento Tyrannus ef-
fecisset solùm, vt Michaélis flamma intùs in-
pectore magis intenderetur: nisi veluti por-
tentio Cœlum intercessisset. Nubes enim ex
inopinato exorta est, & quasi platanus diffusis
ramis bellatorem pium inumbravit. Quinim-
mò parum hoc fuit: de nube insuper sibilare
cœpit aura tenuissima, atque iniectos Solis ar-
dores temperare, cùm per malaciam omnia cir-
cùm æstuarent. Iti Cœlum Michaélem delicijs
fuis recreavit.

Ergo à Sole transfertur ad sulphureas Vgeni
aquaas. Quarum ea vis est, vt pestilentem earum ha-
litum bruta, etiā animalia non ferant sine strage;
neque ques ipsæ eisdem aquis impunè superuo-
lent. Hic səpiùs illis perfusus & per bullientia
stagna traductus, immanissimè excruciat: do-
nec tormento vires iam extenuatas superante, ad
refrigerium euocatur. Denique Tyrannica
barbaries in aquis inhumatum eum reliquit.
Imperante Xogunsama, 25. Decembris, anni
1628. Præfules de illius certamine cognoverūt.

E I O-

scatis, quod breuissimum est, & fugit velut vina
bra.

Quoties sub scopulis ac præruptis rupibus de
litescens subter fugit satellitum clementas manus,
quærenam eum ad necem? Quoties audito ar-
morum strepitu, ipse intactus per medios inimici-
cos pertransiit? Quis credat, eum inter parietes
duos interclusum, exigere annum potuisse, per-
petuis tenebris ita circumfusum, ut ægrè ac vix
horas canonicas, in tam tenui, & obscura luce,
recitaret? Sed, cum angustias illas diutiùs nō fer-
ret animus eius, assuetus spatijs Charitatis, exiuit
in saltus ad belluas: constitutus est in ea rerum
penuria, ut è nubibus fluentes imbræ, & ceteram
inclemenciam Cœli, stramineo tuguriolo vix ar-
ceret: appetitum vero naturæ, urgente fame, vix
pane hordaceo mitigaret. Interim tot aduersis
fensi vires corporis fluere, & spiritum attenua-
ri animaduertens, iam de adeundo liberè Tyran-
no secum cogitabat: cum hac meditantem, &
iuxta arborem repertum, Lazarus quidam, illius
solitudinis accola, in humilem casam perduxit:
quæ illi pro carcere, & flamarum desiderium
pro pugna fuere. Neque Deus Optimus Maximus
recusabit lauro redimire comas, quæ inter tot
molestias & pœnas, extremaque vitæ pericula, in-
camuerunt.

V

Hinc

192 : *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
Hinc de inhospitali eo tugurio vinculis mor-
talitatis solitus, ad felicitatem æternam ascendit
propè Fuximum, 29. die Octobris, 1632. dum
ageret vitæ annum 63. Societatis 48. Admini-
strator Sinensis Dioecesis inclitas viri virtutes in
commentarios retulit. Romamque misit ad co-
ronam.

ELO.

ELOGIVM LVI.

THOMÆ
NIXIFORI.

THomam Nixorum in Regno Iapponiæ; cui nomen Mino, exortum quanti Cœlum fecerit, satis admodum declarant insignes eius animi dotes, quæ, quasi sydera, eum exornarunt. Inter eos, qui in Collegijs & Seminarijs à Societate Iesu educantur, quasi Sol inter astra effulgit. Atque ex ijs fontibus edidit illam doctrinam saluberrimam, qua postea peregrinando aspersit & irrigauit sicutientes terrarum tractus, quos planè immensos peragravit. Et profectò exsaturare gentes tam aridas penitus posset, nisi abrupisset Tyrannus exilio cursum peregrinationum eius. Sed perperam, & frustra obstatu la opponuntur incendio Charitatis, quæ utique flamمام æmulatur, dum obiectas sylvas poplando, serpere in dies magis videtur.

Quid enim Tyrannus egit exilio suo? cal-

V 2

caria

154 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

caria Thomæ lateri admouit, vt lax aret habens
desiderio, quo stimulabatur iuuandi alios. Rediit
alacrior cum ea deliberatione; vt messem laborū
fuorum, quos in agris Iapponicis proseminaue-
rat, colligeret vberrimā maturo prouentu. Dum
hęc molitur, iniiciuntur ei vincula, ac rogus de-
mūm ei destinatur. Itaque ignem amplexus,
inter incendia viuus absuptus est Nangasachi,
Imperante Toxogunsama, Præsidibus Denxiro,
& Matazayemonio 22. die mēsis Iulij, anni 1633.
illiusque pugnam Antistites Ecclesiarum misere
ad Vrbem Romam, vt palma illi decerneretur.

ELO

ELOGIUM LIV.
P. ANTONI PINTI
ALIAS IXIDA.

Antonius Pintus Arima ortus est: manere concionandi apprimè nobilis, sed quita-
men plures Ethnicos muta persuasione virtutum
suarum, atque exemplorum, ad Christi Domini
Fidem pertraxit. Quadraginta tres annos in So-
cietate I E S U exegit, nec facile sit enumerare il-
los, quos eo temporis interuallo Christianis mo-
ribus expoliuit. Quamdiù vixit, peragratiss vltro
citrōque vastissimis regionibus, pertulit quid-
quid malorū perferri potest: egestates nimirūm,
ardores, fatigations, atque ad extremum vin-
cula Nangasachi.

Euoluto in ijs vinculis triennio, ut spiritus in-
terclusus libere aliquantulum diuagaretur, ad
Vgeni sulphureas aquas ductus est. Arreptum
carnifices exuebant, manus reuinctum, & pedes
validè extēndebant, omnes corporis iuncturas
distra-

diitrahebant, sublimè suspendebant, mox scapulas aqua feruentissima perfundebant. Sol per dies triginta de integro exoriens, fermè attonitas tantæ virtutis miraculum aspexit. Tyrannus, paruo discrimine, Tantalo similem eum fecit. Quippè illum aquarum fuga, & penuria; hunc inundatio, atque opulentia diuexabunt.

Noxios aquarum æstus eo dierum spatio sustinuit Antonius: &, cùm eius virtus exitum non haberet, quem sperauerat frustrè Tyrannus; is, cognita viri constantia, se ad dolos & blandimenta conuertit. Ergo aquis extractum, ac recreatum fomentis, in vincula eum reduxit: ubi recuperata valetudine, Antonius Iudicium disputationum de Fide arguit confutauitque errores, deliria, & commenta. Tandem illum, qui innatauerat aquis, ingredi flamas oportuit: ut per ignem & aquam, facilem aditum in Cœlum adipisceretur. Itaque lento igne interiit, tertia die Septembris, anni 1632. ætatis suæ 63. Imperante Toxogunsama, atrociore alijs Tyrannis, ut potè cui Aius Daifusama, Xogunsama Pater, immanitatem suam, tamquam heredi, morientes legarunt. Præfules auctoritate Apostolica de Antonio ad coronam inquisuerunt.

E L O-

ELOGIUM LV.

P. M A T T H A E I
DE COVR OS.

NON potuit non ex Vlyssipone P. Matthæus de Couros prodire, Urbe nimirum altricè Heroum maximorum: cùm huius Regiæ Civitatis illud sit prosperum ac salutare in Cœlo sydus, quod vi quadam cœlesti, & influxu benigno, incolarum animos ad magna permoueat. Matthæum peculiariter ad sanctimoniam impulit, virum, in quo, tāquam in Neronis smaragdo, splenderunt imagines virtutum pulcherrimarum: sed ita tamen, ut semper ad illius conspectum mores in prauum delapsos vniuersisque corrigeret in se, & virtutes eius simul emularetur.

In Societatem I e s u admissus Matthæus, anno 1583. immensis precibus, ac profusis vberim lacrymis, Orientalem gemmam h(oc est) missonem ad illam regionē) mercatus est, eaq; demū poti-

1581 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
potitus, traiecit in Orientem, anno 1586. Ani-
marum lucra, & incrementa Fidei, complu-
rium annorum spatio, labori paria fuerunt: ete-
nim scribitur, annis quadraginta tribus, Iappo-
num abominatos cultus, & vana eorum ingenia,
Baptismi fonte salutari eluisse, & fundasse inter
eos Christiana mysteria. Sed qui tot corda la-
pidea flectere ad pietatem potuerat; non potuit
Daifusamam, monstrum cruentum, mansuefa-
cere, aut vt latènus mitigare. Fugam simulauit, si
quo modo saevitiam Tyranni sopire posset: sed
clanculum illico remeauit, atque instar aquij
subter labentis, denuò studuit ad fruges Iappo-
nicum agrum irrigare.

Nimirum redditus regioni, quam ad breue
tempus deferuerat, & constitutus in ea Guber-
nator Provincialis, haud facile dictu est, quanto
rei Christianae fuerit emolumento. Neophyti;
& multò magis veteranos, solo aspectu recreabat:
ex quo vtique cœlestes delicias cuncti hauriebat.
Excutebat mentis tenebras, mœstos quosque
exhilarabat, atque inducebat animis serenitatem:
si qui persecutio ne erant territi, afflicti, atque
exanimati; eos excipiebat, quasi mater, & com-
plexit suo souebat, ac sensim disponebat ad noua
ineunda prælia, atque ad contemptum cui pre-
sentis,

ELOGIUM LVII.

NICOLAI KEAN

FVCVNANGA

VOmium, Iapponiae Regnum, Nicolao Kean
alumno suo ac ciue gloriatur; quē à teneris
annis Seminario addixit, bonis artibus & pietate
Christianā imbuendum: ibi eum statim Virtus
sinu suo excepit, & instar nutricis ancillātis, vbe-
re pleno innutriuit, itaque genitū atque educa-
tum, Societati concessit. In qua haberi statim coe-
pit in amore simul ac veneratione præcipua.

Tanta ei dignitas inerat, eaque vis & facultas
concionandi; ut etiam resudes quoque, atque
inspirationi diuinæ obliuetantes, vinciret nece-
retque alloquio suo. Diceres, fundere ipsum ex
ore suo gemmas orientales, & rosas fragrantissi-
mas: etenim vox ex aureo eius oris plectro red-
dita, & prolata ex officina pectoris, Vrbes, Villas,
Pagos suis incolis spoliabat. Parum erat, ex per-
suasione illius plurimos idolis terga vertere: ete-
nim, ijs calcatis & protritis, alacres ad Christum
gradiebantur. Sed unus Daifusama, asperior du-

160 *Elogia Octosorum in odium Fidei,*
mis, duriorque saxis, & tigride Hircana imma-
nior, saluberrimos huius Sirenis concensus non
modò non audiuit; sed ipsummet diuini verbi
præconem tam egregium facessere in exilium
coegit, ea, deliberatione, ut fuga perpetua delite-
tesceret trans mare, illiusque recordatio penitus
anteriret. Sed ex Cœli destinatione, ea deliberatio
in ipius Tyranni caput recidit: quia Nicolaus in
Iaponiam reuersus, nouo aec vaquam antea
excogitato tormenti genere, ibi toto Orbe Chri-
stiano celeberimus euasit.

Proh Tyrannicam famem, omnino insatia-
bilem! Mundi elementa omnia, quasi natu-
re suæ interdum obliterata, conspirant ad huma-
ni generis propagationem: aquæ subeunt in im-
bres, in nubes addensatur aer, ignis ardores suos
miscet, mollescit terra, & omnibus momentis
veluti hominos parit alisque. Tyrannus vero
sobolem humanam proterit, ut eam eueriat &
dissoluat. Nimirum quænam ipse non excogi-
tat, ut destruatur humanū genus? Ferrum acuit,
ut scindat corpora, & ut manus sacrilegas suas
exuenter: herbas in funes contorquet, ut strangu-
let: flamas aecendit, ut probos & infantes re-
digat in cinerem: et integro montes perfodit, pe-
netratque in viscera terræ, ut eos sepe hat: tam-
dira

dura humanum pectus odit sollicitat aduersus
humanum genus!

Nullos tamē crudelitas aduersus homines se-
uist seribibus in profundū astis, nisi Daifusam
imponissimā Tyrannis: quæst̄ tormenti huius
auctorem infamem, odit meritò atque execratus
Orbis terrarum virius eius. Inde Nicolao maior
gloria confusgit, qui tam nouo & invicto cer-
tamine eum hoste illo depugnauit.

Ergo primum in caput, & inuenitum cū attol-
lunt carnices: susum in aere libranti & vique
ad pectus horrido & caliginoso specu recondunt,
duplicet tabula corporeum: ea spe, ut viri viscera,
intus seu ulsa, in fauces atque in os vergeret. Non
tamen haec industria refluento sanguine potuit
victoria extorqueri. Quatriduo peperidit, ea
corporis & animi tranquillitate, ut veluti in con-
tinuo deliciae potius, quam excruciar in spelū-
ca videretur. Ea res satellites, corporis eius
cuidatores, sollicitos habuit, ut inter noctium
vigilias crebro accederent ad speluncam. Proh
miraculum! Nicolau inueniunt vinculis exso-
lutum, ac sedentem: & cum rei nouitate percus-
si, quid hoc esset, ab eo se seicarentur; audiueret,
Sanctissimam Virginem Deiparam venisse in au-
xilium, pœnas mitigasse, resoluisse vincula, atque

162. *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
eum recteasse saluberrimis aquis. Satellitum ad-
mirationem auxit fons limpidior, & pellucidior
gemmis, qui è specu eruperat. Ad conspectum
Virginis, cellarem liquuisse duritatem suam, exi-
stimari potest, nisi commota ex Nicolai pœnis
eisdem illacrymauit.

Interrogatus, an idolores eum excruciant;
repondit: dolere se tantum ideo, quia Iaponiam
vniuersam, atque Toxogunum, suauissimo Chri-
sti iugo & sacro eius, imperio non summiserat.
Merito ea solùm de re indoluit. Cetera enim,
hoc est tormenta eius, præsente Deipara euane-
runt; quemadmodum euanescent tenebræ, auro-
ra ex oriente. Sanctissima verò Deipara Nico-
laum adhuc harentem in pœnis coronauit: quia,
Christianis spectantibus, horrificum, & inusita-
tum illud tormenti genus, experimento suo pri-
mus ostendit vinci posse: Itaque Nicolaus, duce
atque auspice Cœli Regina, reliquit tormenta, at-
que in sedes Piorū ad Superos ac Detim emigrá-
uit. 31. die mensis Iulij, anni 1633. vitæ suæ 64.
initæ Societatis 44. Præfules de eius conflictu co-
gnouere; qui fuit sub Tyranno Toxogunsama,
Præsidibus Denxiro & Matazayemonio. Erro-
ri adscribendum videtur, quod P. Guerrerius af-
ferit, Nicolaum capite plexum fuisse.

EL O

ELOGIUM LVI.

P. E M M A N V E L I S

B O R G E S.

EBora, tot olim triumphis celeberrima Ci-
uitas, de Sertorio, Gyraldo, Correa, & Mé-
desio suo, Melitensis Ordinis Magno Magistro,
iam conticescat: efferaat verò se se aliquantò al-
tiùs, & iam de Emmanuele Borges alumno
suo glorietur meritò, superbiamque fumat, peti-
tam ex magnis illius virtutibus. Aliorum latè
sparsa decora, & insignia gloriæ, Cœlum huic vni
contulit, mira & singulari quadam excellentia.
Sertorius Romanas, Mauricas Gyraldus, at Em-
manuel noster Infernas acies stravit in Iapponi-
cis campis. Mendesius Melitensis maiestate
præfuit, virtute summa imperauit. Emmanuel
Iapponiæ Christianæ dominatus est, Magister at-
que Heros maximus. Anno 1608. nauigauit
in Orientem: &, quandiu ex Daifufamæ Ty-
rannide non exulauit, suo concionandi mu-
nere,

nere, multa enim uero felicitate, Iapponiam vniuersam auxit, & cumulauit. Reditus Protinæ, vnde inuitus pedem extulerat; exarsit supra modum erga Iaponum salutem: & spatio annorum duodecim in eam se curam impendens, optimos quoque in hoc sacri ministerij genere omnino exæquauit. Hoc satis admodum probant eius assidui labores, testaturque seges copiosa & uberrima, sudoribus illius perpetuo irrigata, atque adeò testantur etiam lacerata manus. In Superstitionis atque Idololatriæ germinibus, prauis & abominandis radicibus euellendis.

Dum ei usmodi culturam souet, ut in messem adolescat, immisis à Tyranno militibus capitur, & è vinculis prostrabitur ad speluncam. Post quadragesimum, quo in ea pependit, vitæ finem fecit, magnæ animæ composac plenus Heroica constantiæ, cum alioqui solo audito nomine, ne dum horrore tormenti, deficere potuisset. In quo quia perseverauit felicissime, ne quiuit Tyranus in eo Fidei thesaurum expilare. Sub Toxogunsam imperante, Præsidibus vero Denxiro & Matazayemonie, diem vitæ supremum obiit, ætatis suæ 50. initæ Societatis 33. olim professus Christianæ Fidei acerrimus propagator; 16. die Augusti, anni 1633.

E L O-

ELOGIVM LIX.

JOSEPHI REOMVY.

ICsephus Reomuy in Iapponia natus est. Quātus fuerit, ex eo conijci potest; quod Emma-nuellem sibi ad imitandum proposuerat, coni-tent peregrinationū, atque ærumnarum. Neque vt in se illum exprimeret graphicè, defuere aut exilium, aut catenæ, aut spelunca illa atro-cissima, in qua suam ipsius virtutem probauit egregiè: nec enim alia magis, quam hæc de Ty-ranno victoria, Iosephi fortitudinem inuictam patet fecit.

Neque Iosephus ad horridum speluncæ hia-tum expalluit, vel virtus diuina in ipso potuit villo modo hebetari. Immò auidissimè in illius penetrauit viscera, ratus venas auri ab se ibi re-pertum iri, & thesauros quibus emeret Cœli pre-tiosas, atque immortales merces.

Ceterū, ne in paucis etiam ab exemplari suo,

166 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
suo, hoc est ab Emmanuele, descisceret¹, de-
ficeretque; quarta tormenti die beatissimas Cœ-
li regiones, etiam ipse (sanè gloriofa societate)
intravit, decima sexta die mensis Augusti, anni
millesimi sexcentesimi trigesimi tertij.

ELO

ELOGIUM LX.

IGNATII
KINDO.

Ex aquila imbellis atque hebetes acie co-lumbas; ex leone autem ceruos timidos, atque in fugam prinos, progenerare Natura crudelicit. Quoerat ordo magnæ indoli consentaneus flagitabat iure suo, ut ab Hadriano Heroë invicto, qui Ḡhristum Dominum professus fuerat usque ad sanguinis profusionem; Ignatius Kindò prodiret, pari præditus generositate. Neque res mira videatur, parentis vestigia filium sequi: patrum enim exempla filios s̄epenumero ad imitationem sui pertraxerunt.

Ita nempe Philippus Macedo Alexandrum, Romanus Scipio Scipionem filium sibi cognominem, & Carolus Auus Sebastianum Principem Lusitanie, ad bellicam gloriam inflammaverunt. Perinde præfusus à patre crux, veluti tacito quodam clamore, Ignatium ad pugnas, ad

*

Y

victo-

victorias, ad triumphos excitabat. Sed estimare licet statim sanguinis in Hadriano excellētiam. Abelis crux clamat ad vindictam, sed crux Hadriani propugnat filium ad misericordiam pariter atque ad felicitatem. Differt Ignatius ad patris exemplum se statim componere, donec latius & copiosius in corpore adulto impleantur venæ, quò vberius eum effundat.

Interim ex iuuenum Seminario, quasi è nido, explicans alas suas, ut euaserat sumptus in omni doctrina, Iaponiam peragravit, salutis imbre illam irrigaturus. Tandem ab exilio renatus, & circumuentus insidijs, à Tyranno capiatus, vna cum P. Emmanuel Borges, & intermitus, præclusus in spelunca quarta tormenti die, confluente ad caput sanguine, & per oculos, per aures, per os manante;

Interiit prorsus ea Fidei constantia, quam hauserat ab Hadriano Parête, atque à Maioribus suis. Ceterum Ignatij sanguis, vel in primo tormenti conspectu intra venas effervescentes, diuerfas in corpore vias & quasi ianuas sibi aperuit: ne videlicet, prodeundo, particula eius qualibet, ab alia vllatenius vinceretur. Obiit 16. die mensis Auguſti, anni 1633. Præstes de illius certamine cognoverunt.

ELO-

ELOGIUM LXI.

P. IACOBI ANTONII
GIANNONI.

PAtrem Iacobum Antonium Giannonium Bitontum, Ciuitas Italiae, in Orientem misit, planè virum cœlestem, & rerum diuinorum contemplatione in primis celebrem. Ut hinc estimare sit pretia virtutum eius maximarum: quia in eiusmodi meditatione exardescit ignis, & dotes animi, tanquam in officina, expoliuntur.

Quidquid erat arenæ aut theatri in Arimæ dominatione, id sibi elegit, veluti campum Virtutis & Gloriarum: & nihilominus angustias eas esse rebatur: ut potè qui amplitudine maiori dilatauerat suæ spacia Charitatis. Hic viginti quatuor annorum intercedidine floruerunt egregij labores eius, hic sunt partæ illius victoriae, hic trophyæ erecta. Utinam verò ea, quæ tunc grassabatur, Tyranni crudelitas, non intercessisset! Exiuit è meta tam gloriose curriculi, neque ta-

Y 2

men

men fuga , vel maiestatem eius imminuit , vel fortitudinem contaminauit . Per saltus & nemoja vagus pererrat , per concameratas petrarum cavernas in ærumnis vitam trahit , & solùm defensus noctis beneficio , pagos & stationes antiquas repetit : vt Christianis opituletur à Tyranno exagitatis : vt eorum vulnera procuret , nutantesque ac penitus fractos animos confirmet , ac restituat .

Verùm ipsum hæc molientem cum tam insigni professione pietatis , demùm nec tenebras , nec muræ solitudines , nec silentium illud suscepit recessus à Tyranno satis eum defendere potuerunt . Incidit propè Arimam in impias eius manus , quæ viro fortissimo gloriam immensam pepeterunt .

Extractus è carcere atque è vinculis Arimæ , inter vilissimæ plebis dictoria , irrisiones , & ludibria , per Pagos atque Vrbes Arimensis ditios , mediis inter socios circumducitur . Expestatbat iam illum spelunca Ximabaræ . Biduo in ea peperdit : & vere ibi reperit thesaurum absconditum , quem vt sibi cōpararet , omnia sua chariora , id est vitam ipsam , dedit , 28. die mensis Augusti , anni 1633. ætatis suæ 44. initæ Societat . 37. olim professus . Imperante Toxogunsama , & Præside Ximabaræ Nangatodonus .

E L O-

ELOGIVM LXII.

IOANNIS

KIDERA.

AFirando P. Jacobus comitem accepit Ioannem Kidera, excultum præclaris animi dotibus: quas in Seminarij adeptus fuerat, ubi suæ iuuentutis florem exegerat. Diuinos cum Iacobō rei Christianæ labores Ioannes habuit: sed integros tamen mortis cruciatus est mira constantia perpessus: quia, postquam circumactus per Vrbes risui expositus fuerat incolarum & vulgi pendulus in spelunca pertulit tormentum. Triduo euoluto, ab horrifica contumulatione surrexit ad cœlestia, imitator egregius Christi Seruatoris: quem perinde, post tumuli triduum, glorioso partu tellus enixa est ad immortalitatem. Desijt hic in terris viuere, vigesima nona

172 *Elogia Octiflorum in odium Fidei,*
nona die Augusti mensis, anno millesimo sex-
centesimo trigesimo tertio. Imperabat Toxo-
gunfama, & Ximabaræ dominabatur Nanga-
todenus.

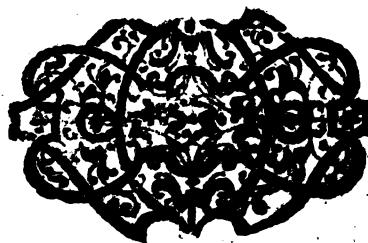
ELO-

Ex Societate IESU. 1673
ELOGIVM LXVIIIR
IACOBUS TACUXIMA.

Firandi similiter nascitur Iacobus Tacuxima; hoc est, vir, quem appellaueris meritò Gratiae pariter ac Naturae miraculum. Nullus in dicendo argutior atque ingeniosior, nullus potentior in persuadendo, nullus magis idoneus ad promerendos animos omnium: eratque ideo probis quibusque apprimè charus, & Bonzijs dumtaxat metuendus, Nempè ij vehementer indignabantur, sibi à Iacobo eripi auitas ditissima quoque animarum prædas. Idcircò in eum Tyrannus suam exerere immanitatem cœpit: sed ille, coniectus in tenebras, elusus aliquandiù conatus eius: etenim clām pauidos quosque muniti, tūm sermone cominūs, tūm eminūs datis libellis perpetuò adnitebatur: ijsque artibus numero auxit magnopere Christiani nominis maiestatem, Tandem cum fatigatum Xiki vincula

274 *Elogia Occisorum in eadem Fidei,*
cula inuenierunt: & in eodem loco flammis exu-
stus est, trigesima die mensis Septembris, anno
millesimi sexcentesimi trigesimali tertij, Toxogun.
sama dominante.

ÉLO-

ELOGIVM LXIV.

IOANNIS

Y A M A.

TZunuscium, Iapponiæ Regnū, non sine
ingenti sae gloria, Ioannē Yama in hanc
lucem edidit, virum admirandæ virtutis & ver-
satissimum in Iapponicis disciplinis. Sed in eo
in primis eminebat prædicatio Etiangelij.

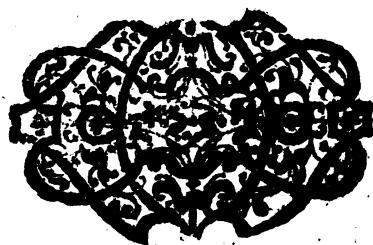
Quadraginta septem annos, exactos in eo mi-
nisterio atque in procuratione animarum ab
ipso, enumerat Societas Iesu: ut facile sit coij-
cere; monumentis gloriæ eius plenos montes, &
plena trophæis eius littora fuisse: nec numerari
posse illos, quos persuasionibus suis ad militiæ
Christi stipendia pertraxit. Subcrescente perse-
cutione, ne locorum intercapedo laboribus ab
eo suscepitis officeret; quietis impatiens, in omnes
partes se transferebat, & Christianos regionibus
disiunctos, vel ad prælia Domini erigebat, vel à
turpi lapsu vindicabat restituebatque.

*

Z

Ce-

374 *Elogia Octiforum in eadem Fidei,
cula inuenient: & in eodem loco flammis exu-
stus est, trigesima die mensis Septembris, anno
millesimi sexcentefimi trigelimi tertij, Toxogun.
fama dominante.*

ELO-

ELOGIVM LXIV.

IOANNIS

Y A M A.

TZunacunium, Iapponiæ Regnū, non sine
ingenti sae gloria, Ioannē Yama in hanc
lucem edidit, virum admirandæ virtutis & ver-
satissimum in Iapponicis disciplinis. Sed in eo
inprimis eminebat prædicatio Etiangelij.

Quadraginta septem annos, exactos in eo mi-
nisterio atque in procuratione animarum ab
ipso, enumerat Societas I E S V : ut facile sit cōij-
cere ; monumentis gloriæ eius plenos inontes , &
plena trophæis eius littora fuisse : nec numerari
posse illos , quos persuasionibus suis ad militiæ
Christi stipendia pertraxit . Subcrescente perse-
cutione , ne locorum intercapedo laboribus ab
eo suscepitis officeret ; quietis impatiens , in omnes
partes se transferebat , & Christianos regionibus
disiunctos , vel ad prælia Domini erigebat , vel à
curpi lapsu vindicabat restituuebatque .

*

Z

Ce-

1761 Elogia Occisorum in fidem Fidei,

Ceterū, Vox ihes inuisitatem , per id temporis vincula n̄exuerunt, & apud Yendum retinuerent quadriennio : quo demum transacto, post mille exantlatos labores , supplicium eum exceptit . Pergebat ad necem vir clarissimus: & tūm, petitō calamo atque atramento , hæc inscripsit : *Iaponia eternis turgetur tenebris, eiusque incola obsecrati ruunt præcipites: è quod oculorum aciem auerterint ab Euangelijs Solē, tunc maximè radiante.* Lecto eo chirographo, Præfides abrogauere mandatum, & Ioannes restitutus est carceri. Sed unde in Tyrannis istæc adeò inopinata mutatio ? vel eum aspexere specie ac vultui terribilem , quasi conuerso in hastam calamo; vel in scriptura eius, ut Balthassar olim in Babylonico pariete ; suam legere perniciem . Idcirco ad eum in carcere conueniebant in dies purpūrati: collatisque cum viro admirabili sermonibus rationibusque ; tandem vieti fatebantur , in sola Christi lege lethale vulnus generis humāni posse perfanari .

Vt tot labores Cœlum in Ioanne munerarentur, manu Tyranni ad speluncam eum traxit ; in qua pendens mira constantia interiit, mense Septembri , anni 1633. ætatis 63. Imperante Tokogunsama. Descriptum in diplomate certamen eius Præfules Romanam transmisere ad coronam

ELO-

ELOGIUM LXV.

THOMAE
RIOCANI.

A Macauſa, etiam Iapponia Insula, veluti ſup-
petias ad Tyrannicū hoc bellum, Thomā
Riocan misit, militem inſtruētū virtutibus ma-
ximis, & qui magnos in pectore spiritus, instar
bellatorum plurium, gerebat. Nullus eo lingua
promptior: quæ in hac militia Christi plus valet,
ad verba vitæ æternæ profundenda; quam gla-
dius ad pugnandum, dummodo valida membra
ſint ad perferendum. Innumeros penè viros, pa-
lantes oberrantesque in Idololatriæ ſolidudini-
bus, facundia ſua cœleſti aggregauit Christo: at-
que ita firmos & conſtantes reddidit; vt minas
& impetus Tyrannorum perſequentium ſtrenue
contempſerint, exemplo magiſtri. Hunc cum
Patre Iuliano Nacaura Tyrannus comprehendit:
carenatam duxit Nangafachum: & Cocuræ po-
ſtremò lentis ignibus extinxit, ſimul cum

*

Z 2

Lu-

178. *Elogia Occiforum in odium Fidei,*
Ludouico Cafucu, & Dionysio Yamamoto, men-
se Septembri, anni millesimi sexcentesimi tri-
gesimi tertij, Imperante Toxogunlama.

ÉLO-

E L O G I V M . L X V I .

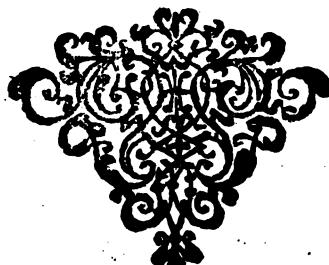
L V D O V I C I
C A F V C V.

MAgna etiam felicitas , simili obitu, Ludo-
vicum Cafucu est prosequuta : qui Ari-
nam, Vrbem Iapponiæ agnoscit altricem suam.
Cùm primùm ei ætas adoleuit, in Seminario edu-
catus , flores virtutum inde carpsit : vt fertum
sibi componeret, quo suam iuuentutem exorna-
ret. Quandiù ex Iapponia eum Dayfusama pe-
dem efferre non coégit , semper Iappones salutis
doctrina excoluit .

Ex Manila reuersus, Patrem Benedictum Fer-
nandum , per sylvas & deuia euntem , comita-
tus est , eo ingentium laborum consortio simul
atque incremento ; vt sanè miraculum fuerit ,
inter tot incommoda , in peregrinatione ipsa ,
eum è viuis non concessisse . Sed ad maiores
pugnas seruabatur ex Cœli destinatione , ad
vincula scilicet Cocuræ ipsi iniecta , & ad ra-
gum ,

180 *Elogia Occisorum in odium Fidei,
gum, quo ibidem extinctus est, mense Septem-
bri, anni millesimi sexcentesimi trigesimi ter-
tiij.*

EL

ELOGIVM LXVII.

DIONYSI

YAMAMOTO.

Dionysius Yamamoto Firoximensis patriæ alumnus in Lapponia, ijs virtutum radijs effulgit; ut ad tenebras regionis expellendas, nouū Phœbū exortum esse interpretari possimus. Hinc etiam liceat affirmare, ipsum Seminario, in quo aliquandiu vixit, communicasse, non ex eo accepisse, lumen virtutis.

Egressus è Seminario, veluti oblitus sui, totum se patriæ commisit, cuius viuis salus ob oculos ei obseruabatur: sed eum ex ingrata patria exulem Macaum exceptit, & simul statim habuit in veneratione præcipua. Tum verò puduit ipsum; in otio marcescere, & quodammodo cessantem oscitari, in littore illo inaccesso ventis persecutionum: dum alibi fluctuantur interim Socij in mari maximè perturbato: ac planè ignavum esse duxit, si cederet exemptus periculis dum

com-

commilitones inter acies tyrranicas , quibus
erant circumuenti, procubuerent glorioſi . Ita-
que irruit magnanimus: & qua extendit brachiū
& manum, indicem viæ ac veritatis; vulnerat,
non ad mortem , sed ad vitam: qua verò exerit
ſuæ tonitrua vocis, vniuersos commouet atque
impellit, non ad fugam quidem, sed ad ſalutem:
atque adeò perpetrat miracula etiam , non in ar-
mis , sed in animis : ſingulos erigens & conſir-
mans , ut prælia Domini ſuſtineant . Denique
Cocurensibus catenis vinctus, & flammis vinctus,
immò viator verius; inter firmiſſimos fuorū cu-
neos procubuit. Surrexit rāmen ſpiritu , & in-
aſtra conſcendit lætabundus: eò quòd in acie
caderet, in qua tot lectrissima Christianorum no-
mina ceciderat: ut Phœnici ſimillima, inter ignes
è cineribus ſuis emergerent ad vitam mansuram
& perennem . Dionysius in ijs flammis con fla-
grauit, mense Septembri, anni 1633. Imperante
Toxogunſama.

ELOGIVM LXVIII.

P. MICHAELI S.

PINEDA.

EX Amacusa, Lapponiæ Insula, & patria sua
XiKi, Michaél ad hoc aerox animarum bel-
lum prosectorus est, vt rāque manu gladium rotans,
versatilem & flammeum, aduersus draconē Ido-
lolatriæ: vt Lappones, quippe Angelos suos, defen-
deret, atque imperium Dei, Ecclesiæque Regnū:
inter eos stabiliret. Dixi, vtrsque manus quia &
virtutum suarum exemplo, & sacro Baptissimi la-
uacro aggressus est opus salutis; & Numine pro-
pitio, conatus est hostes Fidei debellare. Tot ipse
gentes & populos diuino eo latice inauguauit, &
Christi iugo subegit; vt defecerint propemodum
aque, & lacertos eius vigor natiuus penè destitue-
rit. Eū Manila exulē gloriosum excepit: sed ani-
mus eius, ab otio abhorrens maximè, cui vtique
non assueuerat, non valuit inter Hispanas, vt ita
dicam, delicias quiescere; sed ad suos pristinos la-
bores, & ad pericula se iteram cōtulit: vt in ijs vi-
ueret, ac spiraret. Michaëlem in patriā remigraf-

* A a se,

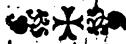
184 *Elogia Octosum in obitum Fidei,*
se, fama statim vulgauit, & persecutioni eū obsta-
re. Ergo explorat latebras oēs Tyrannus, in dūras
quasque cautes penetrat, fulminat, iracundus, &
Christianos terret, pēnis grauissimis intentatis;
nisi eū occulū prodereh̄t. Quocirca t̄s, qui P. Mi-
chaélē receperat, cōsternatus minacibus edictis,
nihil magis in votis habuit; quām vt ingrueret
quāmprimum nōr de Cœlo, solito obſcior, im-
mōr fēda etiam tempeſtibus, & imbrībus horri-
da: & mox ita plane ſuccēſſit. Nam nocte illunii
fremere inter le flabra vētorum, mitare fulgura,
perſtrepere tonitrua, & cadere de Cœlo præcipi-
tes imbrēs cōperūt: quos inter horribiles frago-
res, Michael foras euafit. Ita, dū quāſi alter Ionas
projicitur in mare; defixuſt illicē ſēda tempeſtas,
quaꝝ virum hāuſit instar balenæ, & in littora non
quidē Ninjuitarū, ſed Cœlitum, exposuit. Noctis
illius inclemētia, immanitas frigoris, horror Na-
turæ propemodū deficientis, ita perculit Michae-
lem; vt, ſtupentibus neruis, & ſanguine conglaciato, intra ſpatium tridui fuerit exanimatus. Vi-
deatur Cœlum iſum anteuertere voluisse Tyrā-
ni conatus: vt caderet nobiliore manu Michael;
qui raptus eſt ad Cœlum mēſe Septembris, anno
1633, dūm ageret vitæ annum 56. initæ Socie-
tatis 26. Imperante Toxogunſama.

ELQ-

ELOGIVM L X I X .

P. B E N E D I C T I

F E R N A N D E S.

Benedicti suave nomen præmonstrauerat
beatos & felices exitus eius, vel cùm adhuc
infans in cunis vagiret: vnde iā tū, in eius corpus
peræquè atque animūm, benedictiones dulcedi-
nis sunt vberem in modum deriuatæ. Patria
etiam conferre visa est ad fabricam eius admi-
rabilem. Quis enim nescit, conducere pluri-
mum nascituris fœtibus locorum generositatē?
Cùm ita sit, nemo mihi exprobret, ad hœc tam
benedictum opus numeris suis omnibus absolu-
endum non conspirasse Borborā, Transtagana
regionis in Lusitania Oppidum fortunatissimū
atque amoenissimum etiam Frondent ibi perpe-
tuò nemora, saltus vbertim liliorum laete candi-
cant, rubescut latè purpura rosarum planities, &
vitiferi montes exhalant vindemiæ odorē, cam-
pi luxuriant frugum & olearum secunditate, &
manant vndiq; riuiorum ac fontiū perénitates.

Ad huius gloriæ cumulum facit propinquitas

A a 2

cum

186 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
cum Villauizosa, quæ Duces, quæ Reges se imper-
spirat: Hinc intelligas, & facile conijsce, Be-
neditum cum virum fuisse, in quem patria con-
tulerit omnes has Naturæ pulcherrimas dotes: ut
mirabili artificio, quâsi thesaurum in eo prouida
occultaret. Nihil asperi, nihil quri in Benedicto
erat; omnem quippe duritatem, asperitatem om-
nem sibi retinuerant marmora ipsa, super quæ
oppidum eius fundatur, cädore dumtaxat & pre-
tio accolis & alumnis suis relicto. Ut id persua-
deam, argumento eo uno Naturæ utar: quæ, si-
tâm effusa fuit in soli felicitatem; cumulatior es-
se debuit proculdubio erga incolarum gloriam
& claritatem.

Traiecit in Orientem Benedictus, anno 1602.
& Oriente ipso permoto in exultationem, sola-
ingemuit patria, quæ tanto subsidio destitueba-
tur. In ipsum ibi Lapponia vniuersa, inclinata
propemodū in ruinam, incubuit: ne caderet, Ty-
rannico impulsa & quassata turbine: & porrò per-
ijsset, nisi Atlas iste colla subiecisset. Annos 27.:
fluctuatus in illo æstu immanissimo Tyrannicæ,
tempestatis, animarum salutem procuravit sem-
per constantissimè: nec facile sit enumera re, quot
ipse ad fidem Christi aggregauerit: nisi quis di-
cat, sydera Cœli eum numero æquauisse, vel axe-
nas

nas etiam, quas Oceanus gurgite violento egerit
in Africæ littora.

In afflictis rebus, erat cunctis solamen: erat in
luctu, lacrymarum medicina. Nihil magis no-
tum erat in vniuersa Lapponia, quam, in ærum-
nis quibuscumque præsidium ab eo vnicè spe-
nari posse. Sibi vero famam tam illustrem breui
comparauit; ut Lusitanis, causa commercij illuc
commeatisbus, Ethnicisque, ex æquo charus esset.
Id causa fuit, cur Tyrannus exarserit desiderio:
eum videndi, habendique in potestate. Quapro-
pter artes omnes adhibuit, vt id consequeretur.

Contrà Benedictus, è medio digrediens, fora-
mina rupium & saltus adiuit, in eisque latuit:
ne periclitaretur vita eius, ex qua videlicet om-
nium salus pendebat. Interim omnium malorū
cohors in eas latebras incubuit. sola fames eum,
ita extorrem Fidei causa, exfaturat: sola sitis ari-
dum refrigerat, solaque nuditas operit egenum:
ne multis, acerba eum omnia circumstant.

Diù ijs syluis inerrauit, dum circumobstre-
perent armati satellites: vt credibile sit, ipsas
eum feras custodiuisse aduersus illorum sacrile-
gas manus. Sæpenumero quæsitus ad necem,
delusa Tyrannide, euasit. Interdum miscuit fer-
mones mutuos cum ijs ipsis quæsitoribus, qui
inf-

insidias ei & vim apertam parauerant, confusa eoru m̄dem nequitia. Tandem, cū ei Cœlum iam pri dem gloriam texeret, in p̄mium laborum, q uos diū obiuerat, in manus armatorum apud Nangatum venit.

Gestire, ac tripudiare Tyranis eo demūm catenato videbatur: cuius vtique solum nomen Iaponiæ vniuersæ animos permouerat, vltimasque eius metas peruaferat impleueratque. Sed Nangachum sibi prædam istiusmodi tam optimam vindicauit. Inter armatas acies Benedictus trahitur, & inter pedites eques ipse, quasi triumphali pompa progreditur, effusa in plateas Vrbe tota. Diceres, aut Cæsarem Gallia deuicta, aut Armenia subacta Pompeium, aut Scipionem Africa domita, Vrbem intrasse. Introductus ad Præsides, ita eorum animos sibi deuinxit, & promeruit sua comitate; vt prorumperent in eius laudem, ac faterentur, à claro & illustri sanguine ipsum originem trahere: sed Benedictus subridens ostendebat eis bellicum apparatus, quo illuc stipatus aduenerat.

Sed illicò lætitiam ponere, ac præferrre invultu seueritatem ipsum oportuit. Nam Præsides ausi sunt eum ad defectionem solicitare, quibus cum incredibili quadam oris maiestate,

re-

respondit: Mirari se admodum, viros, cetero-
qui tām clāros; tām indigna & indecora sua-
dere. Postea libellum Fidei suæ in manus de-
dit: ac professus est, se proprium corpus tor-
mentis expōnere: vt in eo, tanquam in Lydio
lapide, experirentur & probarent; virumne es-
sent omnino aureat rationes, quibus eandem
suam Fidem sanguine proprio erat propugnatu-
rus. Præsides, et si animis eorū alia insederat sen-
tentia, metu Tyranni, ne videlicet offendere-
tur, si cum illo agerent indulgentiū; Patrem
Benedictum spelunca puniendum esse decreue-
runt. Quocirca, vñā cum Paulo Saitò commilito-
ne suo inclyto, pependit in ea sex & viginti ho-
rarum spatio: quibus exactis, semianimem à pœ-
na extraxerunt. Eratque Præsidum deliberatio,
mittere ipsum ad Regiam, vt Imperator dape il-
la tām pretiosa saginaretur.

Benedictus, ex tormento recenti adhuc anhe-
lans, non sine gemitu querebatur, speluncæ glo-
ria sese à Tyranno fraudari. Tandem, septimo
die etiolo, cùm ei renunciarent custodes, iam
in spelunca Paulum exspirasse; ipse, sublatis ma-
nibus in Cœlum, inter hæc verba (Paulum ex-
spectabam) felicissimè decessit.

Fortunati ambo! si quid meæ lucubrationes

190 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
valuerint, nulla vos dies eximet memoria po-
steritatis. Clarissimi ambo vniones estis, quos
indagantium labor & cura non nisi inuicem
sociatos inuenit: & quorum nitores, etiam post
funeris vestri tenebras, vna in æuum perseue-
rant! Crediderim, vna vos tantum anima vi-
xisse: ideoque, cum in Paulo defecit, defecit mox
illicè etiam in Benedicto.

Illud admirationem auxit: iniecta amborum
corpora in rogum, ut in cineres soluerentur, vix
mutuo contactu se tetigisse; cum statim um-
Lusitano tum Lapponico idiomate sunt ibi am-
bo inuicem gratulati felicitatem suam.

Demùm Iapponia in eum virum supplicio
extremo crudelissimè animaduertit, quem ipsa
antonomasticè Iappone appellabat: quem ad-
modum Roma Duces suos appellauit Africa-
nos, Germanicos, Asiaticos. Sed hoc discri-
men est: quia illis Germania, Asia, & Africa ex
ruinis proprijs; Iapponia verò, ex suamet salute,
Benedicto nomen fecit. Sub Toxogunsama, &
Præsidibus Denxyro & Matahayemonio, apud
Nangachum, Benedicti gloria data est in thea-
trum, 2. die mensis Octobris, anni 1633. ætatis
54. initæ Societatis 38. Olim professus.

EL O-

ELOGIVM LXXX.

P. P. A. V. L. I.

S. A. I. T. O.

Tamba, Regnum Iapponia, Paulum Saitò genuit. In quo, si virtutem eius spectes, Cœlum dices repræsentari, nitore vario circumfulgens: si consideres verò prædicationem eius Euangelicam, Paulum agnosces, vel similem aliquam diuinitatis tubam: si flagrans animarum desiderium perpendas, latere propemodū in pectori ejus. Ernam existimabis, ibique fulmina excudi, quibus Idololatria expugnetur & proteratur. In Macaum Daifusama Paulū elecit; ut potè natum ad Idolorum interitum, atque ad perfidiæ vltimam stragem. Attamen ipse quantociùs ad Cocinçinam, & Tunkinum se contulit: ne otio animus aut hebesceret, aut corruperetur: ibi proflusit ijs, quæ molitus erat in patria: donec ad eā personatus in habitu dissimulato redijt, exercitatus laboribus plurimis. Demum Xiki comprehensus; ad Nangasachū deportatus, & horrifico specu excruciatus. Sed hoc habuit in mali solarium;

Bb

vt

192 *Elogia Occisorum in odium Fidelis*,
ut iuxta Benedictum ibi appendetur. In spe-
lunca fuit septem diebus, sine vlla cibi refectio-
ne. Nec miror, etenim ipsi supplicia & poenæ cō-
uiuium erant, quibus nutriebatur: &, nisi Bene-
dictus animam efflans admonuisset properan-
dum esse in illis pœnis; Paulus fermè adhuc vi-
uus perennaret.

Certè ipsius vires hāud debilitarunt tormenta: Immo custodes admirantes, tamdiu sine
cibo eum in cruciatu illo perseuerare; iubebat
ipse, à spelunca longius facessere: atque ita
succlamando, sibi suppetere adhuc vires, ostendebat.
In tormento etiam professus est, se utique
non obitum, nisi vna cum Benedicto. neque
aliter euenit: siquidem audita ciuis morte, Be-
neditus exspirauit. Itaque hanc amico morienti
gloriam dedit, vt vitam ab ipso videretur acci-
pere: & hoc in Pauli morte speciosum fuit, quod
eum Benedictus, instar Heliotropij, quasi Solem
abeuntem, in occasu sit sequitus. Sub eadem
Tyranno, eadem die quā Benedictus, abiit è spe-
lunca in Cœlum, anno 1633. dum ageret vitæ
annum 57. initè Societatis 26. Præfules de eius
& P. Benedicti certamine commentarios scrip-
runt ad coronas.

ELO-

ELOGIVM LXXI.

P. IOANNIS

A. COSTA.

E Regione Vrbis Vlyssiponensis, Tago amne interfluente, non longe à ripa eius, Oppidum explicatur ac diffunditur, nomine Azevitium, P. Ioannis a Costa natalitio clarus, quam Auerentium Ducum sede.

Omnibus numeris absolutum Natura eum procurauit, virum strenuum, & nunquam cefantem, seu preces intus fundere, seu exterius corpus afflictare liberet. Charitatem verò erga Lappones exercuit semper, tametsi esset interdum in summis periculis constitutus: quocirca in horrea Ecclesiæ intulit messem vberem animalium.

In Dayfusamæ persecutioне, ad Macauum exul

*

B b 2

ex-

194 *Elogia Occiforum in odium Fidei,*
excessit: sed nautæ habitu statim occultatus, &
naucleri nomine assumpto, soluit ex Manila
portu, & in Iaponiam feliciter vela conuertit.
Non potuerunt auræ, nauigij carbasa non infla-
re, cuius clavum nauicularius tam peritus gu-
bernabat.

Appulsus, & ex naui egressus, procurrit in
partes varias: & plurimos, qui metu Tyranni va-
cillauerant, in Fide stabiliuit: erexit nonnullos,
qui eam pauidi deseruerant. Non hæc tamen ei-
licuit peragere absque graui sui vel incommo-
do vel detimento: quia diuagari perpetuo
ac sedem figere ibi cogebatur, ubi nox ingre-
bat. Pabulum sylue ministrabant, somnum
verò & quietem speluncæ: & aliquando in an-
tro admodum profundo, nouem diebus latuit,
cibo per funes ad eum demisso: aliquando ex
antro simili extractus est, propemodum exani-
matus.

Ad suos pristinos labores, & ad pericula se-
iterum contulit: vt in ijs viuèret ac spiraret; in-
star Regis Mithridatis, qui proficiebat ex ven-
eno atque eo vt perhibent, nutriebatur. Quam-
uis male appellauerim venenatos labores, pro
Christo susceplos: eum eos videlicet potius mel-
liuos, & nectareos experiamur.

Tan-

Tandem Suuo Regnum, illi ærumnarum metà fuit: vnde catenis oneratus perductus est Nangasachum, & ibi coniectus in tormenta.

In specu pependit quatriduo, inter Patrem Xystum Tocuum, & Damianum Fucaye. Neque multum attulit molestia spelunca ipsi morienti: quia viuus assueuerat speluncis. Imperabat Toxogunsama, præsidebant vero Denxyrus, & Matazayemonius. Dies tam gloriose mortis fuit octaua mensis Octobris, anni millesimi sexentesimi trigesimi tertij, cum annum haberet etatis quinquagesimum octauum, quorum quadraginta duos in Societate transexit, in qua vota quatuor solemnia fuerat professus. De eo triumpho, ad coronam auctoritate Apostolica Praefules scriperunt.

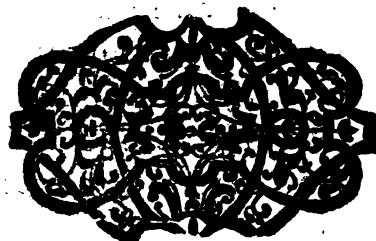
Ioanni ad speluncam properanti obuius fuit Iappon quidam Christianus, qui à viro inlyto flagitauit, vt, in sui monumentum, aliquid pretiosum elargiretur. Recusauit Ioannes, vel ob animi demissionem; vel quia iam omnia secum immolauerat Deo.

E contrà Christianus ille, nescio quo spiritu afflatus, Ioannis aurem petiit, & cultro statim abscidit. Postea eam Lupo Sarmento de Carualho, maximo nauigationum Iapponicarum.

Pra-

196 *Elogia Octofurunc in odium Fidei,
Præfecto , atque Equiti cruce insignito , tam
quam pretiosum munus, non sine veneratione
donauit.*

*Lector esto Iudex hominis , vel in ipsa pietate
crudelis.*

ELO-

ELOGIVM LXXII.

P. X Y S T I

T O C V V M I.

IYum Regnum Lapponiae, patria fuit Patris Xysti Tocuissimi, quem cuneti suspexe-re, vti omnis sancti atis exemplar excogitatissi-mum. Ad illius gloriæ mensuram exprimen-dam satis fuerit commemorare; in Societ. 40. annorum labores in eo coronari. Sibi omnium animos mirabili Charitatis artificio demereri solitus erat.

Vix Macaum attigerat exul, cum veloci trans-fitu rursus Lapponiae intererat. In summa Tyranni perturbatione nihil erat tam arduum, quod ipse non obiret ulterò: ne Christiani labo-rantes paterentur salutis detrimenta. Summa vi Tyrannus id conatus est efficere, vt in magi-stro discipulorum constantia debellaretur. Ideò quæsusitus est in spelunca, vna cum Patre Ioanne à Costa, & Damiano Fucaye: in qua pependit dies

198 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
dies quinque constantissimè , cum Ethnicorum
admiratione , sub Imperatore Toxogunfama , &
Præsidibus antedictis . Obiit 9. die Octobris ,
anno 1633. ætatis suæ 63.

ELO

ELOGIVM LXXIIIL.

D A M I A N I

F V C A Y E

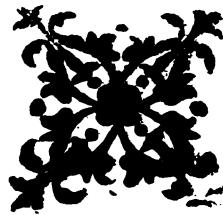
ARimensis fuit Damianus Fucaye & in pri-
mis Catechismo præcelluit : quod munus
pro animarum salute, & earum Christiana in-
stitutione, annos viginti exercevit, summa cum
laude. Prælucebant verò in eo virtutes, tam
quam gemmæ : erantque potissimæ illæ, quæ re-
ligiosum virum maximè cohonestant.

Genti Iapponicæ, turbine Tyrannicæ persecu-
tionis quaßlatæ, semper ipse, quà verbis, quà scri-
ptis, quà exemplis, opitulatus est. Demùm, vt
eet era vitæ anteactæ ornamenta signaret sanguine;
Nangafachi traditus est vinculis ac speluncæ,
vbi constans vigor eius & singularis pietas
mirificè apparuit. E' terris ad Cœlum liber emi-

C c.

grauit,

1. *Chlorophytum comosum* L. (Liliaceae) - This plant is a common ground cover in the region. It has long, thin, strap-like leaves and small, white, star-shaped flowers.

2. *Crinum asiaticum* L. (Amaryllidaceae) - A tall, clump-forming plant with large, nodding, bell-shaped flowers, often red or purple.

3. *Clivia miniata* (L.) Kuntze (Amaryllidaceae) - A popular ornamental plant with large, showy, orange-red flowers.

4. *Crinum asiaticum* L. (Amaryllidaceae) - Another variety of Crinum, similar to the one above but with different flower colors.

5. *Crinum asiaticum* L. (Amaryllidaceae) - A third variety of Crinum, possibly with variegated leaves.

6. *Crinum asiaticum* L. (Amaryllidaceae) - A fourth variety of Crinum, possibly with variegated leaves.

7. *Crinum asiaticum* L. (Amaryllidaceae) - A fifth variety of Crinum, possibly with variegated leaves.

8. *Crinum asiaticum* L. (Amaryllidaceae) - A sixth variety of Crinum, possibly with variegated leaves.

9. *Crinum asiaticum* L. (Amaryllidaceae) - A seventh variety of Crinum, possibly with variegated leaves.

10. *Crinum asiaticum* L. (Amaryllidaceae) - An eighth variety of Crinum, possibly with variegated leaves.

THE ELO.

E L O G I V M LXXXIV.

P. I V L I A N I

N A C A V R A.

PRÆclaro genere suo Vomuram, Iapponiæ Vrbem, & Patriam suam, satis Julianus Nacaura decorasset: etiamsi non addidisset mortem, ab se gloriosissimè obitam: cum ceteroqui magni Principes soleant etiam humiles Pagos, in quibus nascuntur, illustrare.

Hic ille est Nacaura, quem Roma olim vidit & admirata est, anno salutis millesimo quingentesimo octogesimo quinto ad se missum inter alios Illustrissimos Adolescentes, à Regibus Iapponiæ, Francisco Bungeno, Protasio Arimano, & Bartholomæo Vomurensi. Illum præ alijs Roma tunc dilexit, nescio quo inducta sydere: ut quod futurum erat, huiusmodi ob-

Cc 2

sequio

202 *Elogia Occiforum in odium Fidei,*
sequio prænunciaret: vt potè cùm is, in odium
Romanæ Fidei, viuus aliquando esset tumulan-
dus.

Redditus Patriæ, vix viatoriam penulam exue-
rat, cùm humilem vestem Societatis I E S V in-
duit: id solùm ægro ferens animo, quòd non
posset cum ea vel purpuræ regales commu-
tare. Anno millesimo quingentesimo nona-
gesimo primo, inaugurus sacerdotali maie-
state, & idoneus iam ad animarum procura-
tionem promouendam; in hoc salutis commer-
cio sibi nihil, nisi labores, flamas, & cruces,
proposuit.

Profuerat illi, tot terrarum spatha mensum
esse: quia, cursu expeditiore in diuersas Iap-
poniæ regiones subinde migrans, captabat
merces animarum pretiosissimas. In omni-
bus verò conatum suorum euentibus, ea
virtute ac modestia semper se gessit; quam
generosus sanguis ab ipso exigere iure suo vi-
debatur.

Nunquam nisi faucibus exhaustis, & lacertis
omnino defatigatis, cessabat, aut ab exercitio,
verbi aut à sacro ministerio abluendi animas lu-
strali fonte. Eminebat in Patre Iuliano prædic-
atio Sancti Euangeli; etenim ex ore concionantis

emini-

emicare flamas, & verba vita æternæ prodire,
credidisses.

Tandem Daifusama, in eum vociferans ac spirans minarum, latentem diu frustra quæsiuit, interceptis atque occupatis viarum compendijs, manu satellitum armatorum, ne ille, elaberetur. Ne multis, post triumphos mille Cocura eum vinculis trædidit. Apud Nangafachum constantiam animi eius, quasi adamantis, probauit malleus Tyranni: percutiens videlicet, ut frangeret: fed ipse fidem & generositatem suam, Præfidibus obnitentibus contraria, iniunctus obijciebat.

Quocirca Tyrannus, de exitu desperans, resupinum eum speluncæ intulit, vñâ cum Patre, Antonio de Souza, & Ioanne Matthæo. Pergens ad supplicium obuijs quibusque dicebat; se Julianum esse; illum videlicet, quem Iaponia in Vrbem Romam Legatum miserat: ut Christianos muniret exemplo, Ethnicos vero alliceret constantia. Quarto tormenti die, anima eius illustrissima ad Superos euolauit, vigesima prima die mensis Octobris, anni millesimi sexcentesimi trigesimi tertij, ætatis sexagesimo sexto, Societatis quadragesimo secundo, Imperante Toxogunsama. Antistites sacri, auctoritate

204 *Elogia Occisorum in odium Fidei,
tate Apostolica, de pugna eius & sociorum, mai-
sere Romam commentarios , vt palmis deco-
rentur.*

ELO-

ELOGIVM LXXXV.

P E T R I

I A P P O N I S.

Apponiæ fax ista , doctrina & vitæ sancti-
monia illuxit omnibus , amouitque tene-
bras Idolatriæ , præclaro prædicationis lumine .

Dùm Patriam vniuersam , instar belluæ præfe-
rocis , dilacerabat Tyrannus Daifusama ; ipse ade-
rat vbiique , omnium auxiliator .

Dùm verò Christianis toto Regno diffusis ,
& perculsis metu persecutionis , præstò esset , ac
eis impertiretur monita salutis ; sunt illi vincula
iniecta .

Apud Nangasachum suspensus , & occlusus
in spelunca , inquietus Fidei assertor , vitam ami-
sit , vt felicitatem æternam adipisceretur : quam
consecutus est quarto tormenti die , hoc est , vi-
gesima

266 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
gesima prima die mensis Octobris , anni millesimi
sexcentesimi trigesimi tertij : Imperante To-
xogunsama , Præsidibus Denzyro , & Matazayc-
monio .

ELIO-

ELOGIUM LXXVI.

M A T T H E I

I A P P O N I S.

Petri Iaponis vestigia insistens Matthæus Iapon, non potuit in speluncam non incurrire: quam ingredienti mox Cœlum patuit. Priùs tamen in animarum cultura adlaborans, cumulos opulentos ingentium meritorum sibi aggregauit, ut abscederet ditior: neque harum opum pondera eum ita prægauarunt; ut retardaretur, ne brauium æternitatis velocissimè conquereretur. Quarta tormenti die exspirauit, hoc est, vigesima prima die mensis Octobris, anni antedicti, cum amantiissimo commilitone suo, Petro Iappone, Toxogunsama Imperante, Præsidibus Denxyro & Matazayamonio.

Ambo tam inuicti Athletæ fuere, ut, si ali-

D d

quos

206 *Elogia Occiforum in odium Fides,*
quos alios præterea viros habuisset Iapponia, qui
eorum mensuram exæquarent; spes oboriri po-
tuisset magnæ inclinationi obnoxiam fore Ido-
lolatriam, penitus eorum cœlesti virtute dehel-
latam.

ELO-

ELOGIVM LXXVII.

P. IO: M A T T H Æ I

A D A M I.

E Regno Siciliæ, Mazara Ciuitas Ioannem Matthæum in Orientem misit, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo. Is per Asiac regiones illas spatiatus, anhelauit ad Orientis gemmas: &, lucro inhians animarum, spinas & tribulos laborum ac persecutionum contempsit ac superauit.

Exul ad Macaum, continere se non potuit, quin remearet illicò, & per inacessa Iapponia Regna progrederetur: visurus vltimas Imperij metas, vt palantes oues Christi quereret reduceretque, nullis difficultatibus retardatus à susceppto salutis consilio. Deprehensus apud Nangachum, spelunca affectus est, in comitatu Na-

Dd 2 cauræ.

208 *Elogia Occisorum in odium Fidei,
cauræ, & P. Antonij de Souza.* Quinta die
tormenti, & vigesima secunda die mensis Octo-
bris, anni millesimi sexcentesimi trigesimi tertij,
mire animi rebore obiit, ætatis suæ 57. initæ So-
cietatis 38. expeditionis Iapponicæ 29. olim Pro-
fessus, iubente Toxogunsama, Præsidibus Den-
xyro, & Matazayamonio.

ELO.

ELOGIVM LXXVIII.

P. A N T O N I I
D E S O V Z A.

COUILANIUM, Regni Lusitaniae Oppidum, Dioecesis Ægitanensis, Patrem Antonium de Souza in Orientem submisit, & in Iaponiam destinauit. Errori adscribendum videtur, quod Pater Bartholomæus Guerrerius affirmauerit, Antonium laicum in Iaponiam venisse. Etenim res est comperta, eum Conimbricæ admissum in Ordinem nostrum, & Religiosum in Orientem migrasse, anno 1609. studijs nondum absolutis, quorum deinde curriculum expleuit apud Macaum.

Ex ea vrbe, vt sacris ordinibus inaugurate-
tur, nauigauit Malacam, secundissima semper
aura: sed mox reuertentem venti in Iaponiam
dispuslere. Ibi peregrino habitu dissimulauit
sacerdotium. & protexissent utique vestes Esau
virum eo schemate vtentem, nisi Iacobi mores
inno-

210 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*

innocentissimi, & verba vita æternæ, quæ Christum redolebant, eum indicauissent. Ergo Macaum exul reijcitur: sed dulcissima recordatio laborum, quos obierat pro Christo; eum induxit, ut regrederetur. Itaque medius inter Emmanuelem Borges, & Camillum Constantium reuersus est.

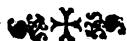
Antonius, toto annorum duodecim interuallo grassante persecutione, pascuis saluberrimis gregem suum recreauit: &, cum iam tellus dehisceret in specus, exposceretque ad necem virum innocentem; maria eum suscepere. Pertulit, annos quinque, fluctuum incommoda, quibus nautæ obnoxij esse solent. Frequenter in littora exscendens, animarum prædas captabat: quod dum aliquando moliretur, apud Ozacam insidijs circumuentus; Tyranni præda fuit.

Compedibus pedes, manicisque onerantur eius manus. Mox torqueri cœpit perenni aquarum infusione, ut viscera cum eis egereret: tandem, Nangasachum ductus, in spelunca nouem dierum spatio pependit, admirantibus ipsi met satellitibus tam inusitatam viri constantiam. Efflauit animam felicissimè, die 26. Octobris, anni 1633. Imperante Toxogunsama, Præsidibus Denxyro, & Matazayamonio: ætatis suæ anno 50.

ELQ-

ELOGIVM LXXIX.

P. F R A N C I S C I
B V L D R I N I.

NOster hic fasciculus profectò minueretur
pretio; nisi illum Roma suo etiam flore
augeret: nostra hæc acies debilitaretur robore,
nisi Roma eam firmaret Romano milite suo.
Quod si vetus Parcemia illud cecinit, *Romanum*
etiam sedentem vincere; Franciscus id sedens ipse
pariter superauit. Inuidere illi Cæsares, Pompeij,
Scipiones, iure possint: siquidem is, natus in Ur-
be Roma, prælia gessit in remotissimis ijs re gio-
nibus, de quibus illi ne cogitare quidem po-
tuerunt.

Virtutes Francisci ac litteras eius testari Ma-
eaum potest, apud quam Vrbem sacræ Theolo-
giæ thesauros auditoribus suis erogauit. Ante
persequutionem Daifusamæ, per annos aliquot,
in summa pace inter Christianos tranquillissimè
conseruit. Postea, turbine oborte, extorris Ma-
caum

212. *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
caum venit: sed reuertit nihilominus, & afflita
Iaponia continuò experta eum est medicum,
per insignem vulnerum suorum.

Laborabat perquam impensè vir fortissimus,
vt id obtineret, ne diuinā legem, medullis Chri-
stianorum inhærentem, vlla vis auelleret. Ut vi-
taret Tyrānicas inuasionses, commutare latebras
identidem coactus est: errabat in sylvis, delite-
scebat in antris & speluncis: tandem emeritus in-
ter ærumnas, & consumptus laboribus, gloriose
diem vitæ postremum obiuit, anno salutis 1633.
ætatis suæ 58. initæ Societatis 40. olim Professus.

ELO.

ELOGIVM LXXX.

P. S E B A S T I A N I
V I E I R A.

HVc ades, ac prodeas tandem in Theatrum,
à Sebastiane Castru Aris Patriæ tuæ in La-
macensi Diocesi gloria ingens, decus Lusitanie,
Sol Orientis, ac salus Iapponie. Hæc illum de-
corauit Romani nomenclatura: & annuisse Ro-
mam interpreter, cum pro eius amplitudine, ac
maiestate afferenda ipse labores propemodum
innumerabiles exantlauerit. Quas insulas lon-
gissimè disiunctas non adiuit? quæ non transce-
dit iuga, & promontoria? Aut quem Oceani si-
num, monstrosis infamem atque æstu violentum,
non ille transnauit? Nulla pars pelagi erit, quæ
non confuerit ex aspectu eius dulcissime: nul-
lus littus, quod sudoribus eius non immadue-
rit: & nulla barbaries, quam eius doctrina non
mansuefecerit. Vbiique ab eo, sed in Iapponicis
campis præcipue, proseminalata Romana Fides sta-

* E e t i m

214. *Elogia Occiforum in odium Fidei,*
tim incrementum dedit, cruore eius. præsertim
irrigata, & visa est flauescere in uberrimam
messem.

Parum est, viro cognomini suo Romam anti-
nuere: spero futurum, ut in numerum Marty-
rum aliquando eum referat, & hoc ei Vrbanus
Pastor Summus olim peroranti ad promisit.

Is primùm venit in Orientem, anno Domini
1602. vir generosi pectoris, & cuius spiritus non
nisi magna erat molitus. Quater Iaponiam
intravit: vbi, haud facile sit referre, quo Iappo-
num greges, cruore Agni obsignatos, in Cælum
miserit; haud, quo Idola sit demolitus. Initio
gliscente Daifusamæ persecutio, ad Manilam,
expulsus est: sed reuertit æstuante animo, præ
Martyrij cupiditate. Dein à Moderatore suo
missus Macaum est vbi, mense Decembrj, anni
1623. quia Prouincie Comitia tunc habita sunt,
electus Procuratore est, & Romam profectus. Ibi
Sacrum Ecclesiae Senatum admiratione sui re-
pleuit: ad Vrbanum Pontificem orationem ha-
buit disertissimam: eique pugnas Christiano-
rum atrocissimas ita expressit perorando; vt Pon-
tifex à lacrymis non temperauerit: qui postea
eum cumulatum gratijs, & piacularibus Indul-
gentijs, in Iaponiam remisit.

Pro

Pro comitatu secum ex Europa adduxit florē
Iuuentutis, feliciterque Macaum peruenit. Ibi
reliquit Socios, quasi pullos iimplumes : quos ipse
alis explicatis, instar Aquilæ, ad volandum pro-
uocauit, dum ex eorum conspectu in Iaponiam
properauit. De eius aduentu statim rumor per-
crebuit: ideoque Tyrannus quæsitores destina-
uit in itinera diuersa: & quò faciliùs posset eo po-
tiri, iussit, Sebastiani vultus lamina incisos, ac
pictos in papyro, per Vrbes promulgari. Sic Tyrā-
nus, vel inuitus, honorem ei curauit: dū penicil-
lo exprimi voluit, quem nondum Ecclesia conse-
crauerat. Conscius harum insidiarum, Sebastianus
ex continentia in mare secessit: nō tam metu,
dixerim, quām, vt Charitatis incendium tempe-
raret: sed cum ipso illuc Tyrannus concessit, &
iactis retibus in Ozacæ littore, extraxit ex pelago,
vnionem pretiosiorem Orientalibus margaritis.
Editis lātitiæ argumentis plurimis, vibratisq; hūc
atque illuc hastis suis, certatim satellites sibi gra-
tulabantur, quòd ea tam insigni præda Romanū
cepissent. Sed cumulatiū multò Sebastianus
exultabat: sperans videlicet fore, vt expolitus eo-
rum manibus, gloriosam mortē obiret. Mox il-
lum habuit in vinculis Nangasachum, & Vomu-
ra, cum Socijs quinque, quos Religioni aggrega-

uerat, ut potè Viceprouincialis. Vix ad Vrbem Regiam Yendum peruenit, cum insonuit quasi Euangelica tuba: & ad eius voces Vrbis propugnacula, hoc est, Præfides Populi, dedere manus, & corruerunt tanquam victi. Tyrannus ipse accurisset prouolutus in genua, nisi obserasset aures, ne Sirenis huius innocuæ cantum audiret. Iussit ergo abiurare legē diuinam. Sed. Sebastia-nus interitus: 63. annorum spatio (inquit) Dœū Optimum Maximum erga me sum expertus semper liberalem, & munificum: & ideo, cum me inopem beneficijs amplis locupletauerit; nequeo ab eius Religione desciscere. Quare Tyrannus pro libitu adgereret vincula, oneraret ærumnis? Videri sibi omnino Toxogunsamæ anteferendū Deum, Naturæ totius Conditorem.

Compeditibus, & ferreis manicis cohæctus, in Prætorium educitur: sed conspectu eius scelerati homines torquentur, si quo modo in alieno capite ac periculo possent veritatem condiscere. Benè custoditum eum eduxere barbari satellites: metu videlicet, ne, si expeditus ac liber esset, exstimalante ardore pectoris, sponte in tormenta prorueret. Fassus verò est, se Oceanum pœnarū & suppliciorū exoptare, quæ vnicō haustu vltrō exforberet: dum modò facultas daretur profeminandi doctri-

doctrinam Euangelij. Connuerere visi sunt Praefides, pro tribunali sedentes, & tūc euenit res memoratu digna. Etenim Sebastianus solo 14. horarum spatio præcipua Fidei mysteria, exorsus ab homine primū condito, in papyro admodum angusta complexus est. Non minori profecto artificio Iliadem Homeri rededit Strabo in tenuissimam membranam: & daret multò æquiū huic admirabili commentario Alexander Regis Darij scrinium, quām Homeri fabulosis carminibus.

Mittitur hæc Imperatori epistola, salubrior multò, quām Alexandri pagina, dum is febri oblanguesceret. E' folio libellus euoluitur, & legitur: in quo sūmatim res Fidei nostrę exponebantur Tyranno, & Purpuratis eius in eum intentis. Is, qui scripturam legebat, eò iām peruerterat, vbi Sebastianus disserebat de Animæ immortalitate. Tunc, indicto silentio, Imperator hæsit, profunda meditatione abreptus: & mox, non sine oris turbatione cogitabundus: Ille, inquit, est verus Pater. posteaq; ad Proceres conuersus, ancipiti animo & vultu hæc adiecit: Quid faciendum nobis erit, si hæc fuerint consentanea veritati?

Vtinam sagitta illa, diuinitus in pectus eius vibrata, eū induxisset, vt sitibundus quereret fluentia Baptismi! Utinam radius ille lucis tenebras
men-

mentis ita dissipasset; ut agnosceret, se atque universam Iapponiam in perniciem ire precipites! Ad Arimæ ostium stetit: ac pulsauit Deus, cui si aditum aperuisset; quot, & quantæ in Iaponico Imperio ianuæ, ac viæ ad Cœlū, & ad Superos patuissent.

Interim, cùm omnes mersi alto silentio essent; Imperatoris auiculus, ætate confessus & maturus iam gehenæ, adfatus Iuuenem Tyrannum, pronunciauit, Sebastianum esse mortis reum: implorauitq; maiorum leges, ex quarum præscripto ille plecti ac puniri deberet, quippe qui leges alias induxerat, aduersantes Idolis, ac priscæ illorū superstitutioni. Hæc audiēs Imperator, fronte seueriore iubet; iuxta imperij leges, P. Sebastianum damnari. Quocirca, in ipso Regiæ Ciuitatis cōspectu, & coram Tyrāno, resupinus in speluncā demissus est, medius inter alūnos quinque, Societatis Religiosos, qui eodem tormento sunt interficiuntur.

Sebastianus, vna non contentus pœna, sibi ante rogum prænunciauit, & ita euénit.. Exacto enim triduo, cùm iam exspirasset alij, exspectabat ipse flamas, & in eas ipsum carnifices tanquam solatij causa protruserunt. Deflagravit 6. die mensis Iunij, anni 1634. ætatis suæ 63. initæ Soc. 45. Eiusque res gestas, & certamina, Sacri Ecclesiæ Antistites in Romanam Curiam transmisere.

ELO-

ELOGIUM LXXXI

Quinque Iapponum Sociorum.

P. SEBASTIANI VIEIRÆ.

QVINQUE HIC AFFERO INCLYTOS & FORTISSIMOS
bellatores: qui, et si patria carent, cuius
vtique notitia certior non habetur; non
ideò sunt extra gloriam: vel quia nulla Vrbs illa
Iapponia digna est Ciibus tam glorioſis; vel
quia Cœlum ipsum eos in Ciues & Colonos
transcripsit. Sed ignorantur etiam Virorum
tam illustrium nomina, eaque in hoc volumi-
ne desiderantur, quia exarata sunt proprio co-
rum sanguine in Libro vitæ. Attamen erit loco
nominatio[n]is, summa eorum felicitas & gloria:
quod videlicet ante oculos Patris Sebastiani, Du-
cis atque Antesignani sui, in speluncam abdi-
ti in odium Fidei, occubuerint. Accessit etiam
ad felicitatem ipsorum, quod palmam, & coro-
nam,

226 *Elogia Occisorum in odiam Fidei,
nam , quam alij, etate ac meritis cumulati , post
etrumnas mille, vix consequuntur ; ipsi , recentes
in Societatem Iesu admissi , capuere.*

ELO.

ELOGIUM LXXXII.

P. D I D A C I.

Y U K I .

DIdacum Yuki Aua in Xicocu progenuit : qui ab incunabulis propemodum, ad Seminarium translatus, inde aggregatus est ad Ordinem nostrum, anno millesimo quingentesimo nonagesimo quarto : & ita statim profecit, ut emeritis etiam exempla virtutum præbuerit.

Daifusama sœuiente , delituit quidem : sed incredibile est , in quot varios Iapponiæ tractus clàm penetrauerit, & quàm multis saluti fuerit, instar Magnetis lapidis , qui arcana vi ferrum attrahit : sic enim è latebris ipse plurimos ad Fidem adduxit .

Prope Ozacam , intra horridum nemus, à Tyranno comprehensus est , & in speluncam conjectus: in qua constantissima vita eius defecit,

F f

men-

222 *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
m e  Februario, anni millesimi sexcentesimi tri-
gesimi sexti, ætatis su  sexagesimi, init  Socie-
tatis quadragesimi primi : Dominante Toxe-
gunfama.

ELO-

ELOGIVM LXXXIII.

P. MARCELLI FRANCISCI

MASTRILLI.

Marcello, Neapolitanæ Vrbis Alumno, manibus date lilia plenis non autem purpureos flores, quia purpuram ipse sanguine suo eis communicabit. Marcelli clara multis titulis Familia, & clarior Patria, quam ejusdem purpureæ lumine supra modum illustravit.

Is Cœli cura præcipua fuit ab incunabulis ipsis, cumque Cœlites custodierunt à pueritiae periculis. Fuisse insuper eum S. Francisci Xauerij delicium; probauit euentus: quia hic Iaponiaæ Apostolus ex maximè diffitissimis regionibus, hoc est è Numinis ac Superum Regia, descendit, ut ei mederetur in lethali vulnere, quando maliceus deciduus supernè Marcelli caput læsitus ictu violento ac mortali. Xauerius spectare oculis cœlestibus non recusauit aut horruit putre Marcelli vulnus: neque infici se sanguine illo rat-

Ff 2

tus

2241. *Elogia Occisorum in odium Fidei;*
tus est, qui in odium Fidei erat effundendus: im-
mò eo, quasi odorati balsami rore, mirificè est ob-
lectatus.

Sanauit vulnus prorsùs arte cœlesti; ita, vt ne
cicatrix quidem superfuerit. Merces verò cura-
tionis fuit, vt sospes Marcellus in Iapponiam
profici sceretur. Quam expeditionem, grati animi
ergo, ille non diutulit: sed, admirante Europa
vniuersa, consecuturus prenunciatos sibi ac Xa-
uerio honores, Vlyssipone concendit nauem,
die prorsùs bene augurata, hoc est eadem die,
qua olim Xauerius, 7. nimirūm Aprilis, 1635.

Reueritus Oceanus est Marcellum, eumque
agnouit quasi Xauerij umbram esse: nam ex con-
spectu eius aliquoties in mari vndique cōserena-
uit, & fluctus ipsi dulcescere visi sunt. Vbi Goā
peruenit, nihil habuit Marcellus aut prius aut
potius; quam vt prouoluersetur supplex ad Tu-
mulum Xauerij, ibique artus, ex tam longæ na-
uigationis incommodis & nausea propemodum
tabescentes, inter noctium vigilias, quasi inter
delicias, refecit. Ibidem, vt exstaret gratianimi
eris documentum, proprio fanguine in papyrus
infuso Beatum eum Tumulū consignauit. Ex-
clamare liceat: O' Marcelli erga Xauerium dul-
cissimos amores! Ei, prius quam Deo, sangu-
inem

nem suum dispensat: & vt Xauerio illum triduat, ipse sibi inferre cruentas manus: vt Deo largiatur, ferrum Tyranni opperitur.

Sed, si videatur in hac parte à Xauerio Deus propemodum superari; superat vicissim Xauerium Deus, dum hunc Marcellus deserit, vt Macaum profiscatur. Sed nauis piratica Batauorum, & fluctuum rabies, ad Manilam eum dispulere: nec fortuito sanè, vt posset Hispanus de Hoste suo Mindanao triumphare. Rogatus bello interfuit Marcellus, & præsentia sua precibusque plurimam profuit: nec sine ingenti miraculo, plumbeus globus ex tormento excussus sine ictu ac sine damno in Marcelli corporis fuit: nempe is è tot spatijs terrarum seruabatur illæsus, donec ad Iaponum speluncam & gladium perueniret.

Alius globus perinde in Xauerij sacram Iconem incidit, quæ instar vexilli supra Hispanorum acies explicabatur: sed, vbi primum nitrato puluere agitatus illam attigit, innoxius decidit, quasi eam esset exosculatus.

Tandem in Iaponiam traductus Marcellus occultauit se in Fiungæ syluis: sed eum prodidit fumus ex igne in auræ diffusus, atque aduentare hostem Idololatriæ, indicauit. Eo signo, quasi classi-

classico, exciti ad arma sunt satellites Tyranni. Circumeunt igitur collem numerosum, eumque in preces procumbentem inueniunt: etenim, in terris degens corpore, Cœlum animo & mente peragrabat. Mons vniuersus nutasse dicitur: quasi doleret, spoliari se tam grato & tam pio hospite.

Nangasachi primūm aquis punitur. & tunc infusæ in os eius sine intermissione fuerunt amphoræ quadraginta, tanta lictorum pertinacia; ut vix spiritum interclusum reddere permittetur, non tamen hoc aquarum diluum poenarum in eo sitim extinxit. Dum cárcer à pénis Marcellū retardat, mutatur locus in Paradísum, tenebræ in splendorem nitent, & carnifices (ceteroqui efferrati homines) quasi agni mansuefcunt. Mox è carcere ad speluncam educitur equo inuestitus. Confluere Cœlum visum est ad spectaculum, studio intuendi Neapolitanum, immè Romanum Equitem. Circulos ferreos, in lunulas mutatos, Cœlū subtexuit alutæ, & manicas vertit in aureos annulos, digitisque inferuit: ac, mutato in torquem ferreo monili, Torquatum eum effecit. Concinere liceat priscum illud *triumphe!* Rapitur ad supplicium frenato ore, capite eraso, & facie oblita minio, vt omnibus esset

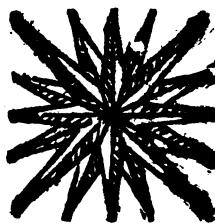
esset ludibrio : quamquam ijs , qui aderant , nec Lusitanis modo , sed Iapponibus , & Hollandis etiam ; venerationi spectaculum fuit .

Quatriduo euoluto , ex quo in spelunca pепen-
derat , prorsus ea constantia , quæ Marcellū dece-
bat , gladio subiicitur . Carnifex ictum vibrat , sed
gladius illicò ex manu exsilit percutientis , renuēs
videlicet innocentis viri homicida esse . Lictor ,
nouum ensem arripiens , iterum frangere cerui-
ces eius nititur : sed ferri acies supra iugulum
veluti obstupefieri venerabunda visa est . Nec eū
ausa lædere , donec Marcello annuente , ac vim
præbente verbis suis , tertio percussit : non tam
vt læderet , quam vt ex nexu corporis Beatissimā
eius Animam expediret . Ergo labitur Marcellus ,
vt surgat : & languescit , in istar floris purpurei ,
cùm aratro succiditur . Ad occasum eius cœpit
mons ille tremere ac subsultare , quasi cuperet
cum Marcello dissolui .

Præterea aduersus corpus eius iam exanimatum
carnifices certatimi gladio exerto crudelitatem
suam de integro exercuerunt . Nec satis fuit fæ-
uire ferro , nisi flamma etiam fæuiren̄t . Rēdegerē
itaque beatas eius exuuias in cineres , & hos insu-
per in campos , atquè in amnes circumfluos , spar-
serunt . Benè est , Marcellē ! Per loca iaces diuersa ,

cne

228. *Elogia Occisorum in odium Fidei,*
nec vno capitur tumulo ruina isthæc tua. Iaces
in humatus, ut intra hominū corda sepelieris: ac
disiunderis, quemadmodum solent femina: ut
sperare liceat, tot Marcellos inde nascituros; quo
guttæ sanguinis manarunt, & quot sunt cineres
ex rogo dispersi. Die 17. mensis Octobris, anni
1637. triumphauit de Tyranno Toxogunšama,
ac de Præsidibus Babasaburozayemonio, & Finda.

ELO.

ELOGIVM LXXXIV.

P. P. E T R . I m m o r t a l
C A S S V I

Vix in lucem Vomura P. Petrum Cassui ediderat, cum Seminarium ad se illum rasputit, & omni virtutum genere informatum, non ita multò pōst, patriæ auxiliū transmisit. Hec tamen, imperante Daifusama, emigrare ipsum coēgit, & tunc incessit eum vehementer cupido injūsandi, atque adorandi sacra ea, Palestina loca, quæ Christi Domini Servatoris sanguine immaduerunt, olim sanctissimis vestigijs eius impressa, & quæ adhuc nostræ salutis continent monumenta.

Itaque in Indiam soluit: aucta diuina etiam obsecundante, traiicit Persiæ deserta: adit Hierosolymam: &, postquam beatis illis stationibus non corde minùs, quam corpore, aliquandiù ex voto adhæsit; in Vrbem Romam profectus est. Ibi, ratus, iniquum esse si humana respueret, postquam

Gg

spe-

stantur Chronica Nobunangarum; hi tres tamen, ita ceteros pietate antecesserunt, quemadmodum maximus Planetarum ignes ceteros minores antecellit, et obscurat. Hoc certe induxit me, ut saltem eorum umbras hoc loco exprimerem, si quidem asequari lucem non potuerat: cum in ipsis alioqui nihil unquam obscurari posset, aut apprehendi posse.

ELO.

E L O G I V M

D.D. B A R T H O L O M E I
Regis Vomurez.

BArtholomæum, Yacatae Arimensis Cegan-
dci secundò geritum, Vomurensis Regi-
na adoptauit in filium. Is Vmbra Princeps iam
electus, Regina è viuis excedente, suscepit Vomu-
rensis Regni gubernacula, dignus enim uero
totius Orbis Imperio. Adhuc Cathecumenus,
impetrata à Magistro venia, suspensam è collo
auream Crucem gestabat: eaque obarmatus, ob-
ribat interritus omnia belli pericula. Nec potuit
hostiles exercitus sepiùs non sternere ac dissipare
in eo signo, in quo Constantinus Maxenij
Tyranni cæcidit acies. Et aliquando castra
promouenti cum obijceret se delubrum Ethni-
corum, illud solo æquauit: atque Idolum eius,
quod vulgus inscriperat *Bellicam Fortunam*; in
Iudibrium vanissimæ illius appellationis, manu
ipse sua iugulauit.

Saluberrimas Baptismi aquas, quas expet iue-
rat

rat diù; obtinuit demùm, anno Domini 1563.
easque insidit Cosmus **Turrianus**, Xauerij socius
gloriosissimus. Sed, quæ sunt arcana Dei iudicia,
huius adhuc madidus ijs lustralibus aquis debuit
insidias experiri, quibus eum impetere atque
adoriri visa est Gehéna, tenerum videlicet, ac ty-
ronem in suscepta recens Religione. Mille pe-
riculis eum irretire tentauit, atque exagitare
mille **Intestinis** motibus; sed ipse tamen domitor
infortuniorum omniū, stabile ac cœrum habuit,
potius purpuram & coronam projcere in turbat-
lentos eos fluctus, quam se yeste nuptiali exuere,

Regni Proceres rebellabant, & pollicebantur
rursus ei obsequij reverentiam, si Christum eius
que Fidem eius rarer. Prouocari se inclitus Rex
ad iustum iram sensit ea tam iniqua Procerum
suorumpetitione. Ergo educit acies, viatorum
potitur, rebelles castris exiuit, & in officium eos
redigit. Vix tamen Lernæa capita fuerunt ab eo
rescissa, cum renasci horribiliora visa sunt ex vul-
nere & sanguine. De integro commouent nouas
belli causas, & Regem paucis stipatum, occlu-
sumque in exigua munitione, circumstant: cum
autem non possint in absentem eum servire, in-
templa saltēm servirent. Exstimatori Rex illi co-
cepit ad vindictam. & ut puniret hostiū sacrile-
gas

gas manus, oblitus periculi sui, cum equitibus nō amplius quadraginta (sed qui ad facinus quoduis ardutum erant paratissimi) ex munitione improposito egreditur, inuaditque hostium & rebellium copias incutas, & nihil hostile metuentes, ac turbatis ordinibus fugat gloriose.. Hanc porro visitiam pulcherrimam ne mireris : quos enim gladius perstrinxit, hos prius iniunctum Iesu nomen prostravit, quod voluerat in cōflictu ipso ex ore militum suorum personare..

Postquam, sedatis belli motibus, & condito invagina ense, vnde conserenauit ; cœpit Rex patris concionatorem agere, tanto nimirum successu, ut in dubio fuerit, pluresne gladius ad Inferos ex hostium numero miserit, am ex Inferis eius lingua reuocauerit.. Ceterum, quotquot viros primarios & nobiles Christi doctrina imbuerat, totidem illico destinabat ad Patres Societatis, ut ab ijs diuino lauacro abluerentur..

Humeros amiciebat veste, in qua erant intexti orbes Crucibus variati : vt nemini dubium superesset, Bartholomæum Cœli & Fidei Christianæ Atlantem esse, viderique posse Constantino ipso excelsiore.. Nam Crucibus in ea veste Clavi etiam adjiciebantur : quos Imperator ille in equi sui fronte, Bartholomæus in humeris proprijs.

prijs gestauit: quasi cuperet viuus extendi super Crucem, & Clavis in ea defigi. Ceterum præstas eius animus non quicuit, donec familiam regnumque vniuersum, eiuratis Idolorum dolis ac technis, submisit ad Christi pedes: pulsis præconis voce omnibus ijs, qui Christiani esse renueret.

Oppidum Nangachum cum Suburbijs eius in Ecclesiæ Patrimonium transcripsit: eique ad-dixit stipendia etiam naualia, quæ appulsæ naues in littus pendebat. Fecit verò id potissimum eo consilio, ut Christiani vexati, atque expulsi, conuenirent illuc, tanquam ad asylum. Neque res caruit successu: breui enim adeò crevit numero ciuium pariter, ac rerum opulentia; vt nobilissima Vrbs euaserit, ex ignobili Pago. Legatum præterea misit in Vrbem Romam, quemadmodum aliquatò altius narravimus. Tandem florēte regno, laureata pace, quā prudentia simul & bellica virtus ei pepererant, meritis plenus, quæ cumulauerat annis 25. ex quo nimirūm Fidem susceperebat; in Cœlum latus migravit, munitus Ecclesiæ Sacramentis, & in Fide confirmatis Principe Sancio eiusque coniuge, 24. die mensis Maij anni 1587. Corpus eius in regio cōditorio tumulum habuit intra Templum Vemuræ: & cum publico omniū erulatu ac fletu, Christiani eidem parentarunt.

ELO-

DE LOGIVM

D. D. FRANCISCI

Regis Bungi.

Generosam indelem Francisci disce, vel ab eo tempore, quo adhuc viuebat inter Ethnicorum superstitiones; fuit enim Sole ipso illustrior, qui non nisi interdiu daret, cum Franciscus in tenebris etiam splenduerit.

Parens eius avaritia illectus, & mercium exterrarum cupiditate, destinauerat Lusitanos in regno negotia exercentes, clam opprimere, ut alieno auro famem suā exsaturaret. Tanto huic sceleri adolescens filius obstare minime dubitauit, parentem allocutus in hæc verba. Proh facinus inhumanum! Ergo ne iura gentis violabis, ac fidem regiam pollues innocentis sanguinem? no injuras Bungi regno, ejusque Maiestati labem tamen indignam. Te nationes omnes, te natura in sancte Cœlum etiam execrabitur, si id perpetraueris: purpura, & corona Reges indicare possunt; Fides, & clementia Regem faciunt.

Exinde fuit Superis, ac Deo acceptissimus, ne-

H h que

que in conatus abijt. Etenim paulatim illapsa
in animum eius est propensio erga Christianos,
atque erga Diuinæ res veneratio; habuitq; origi-
nem ex eo, quod Lusitanos è Regia specula, nunc
ad auroram, nunc ad primas tenebras orationi
deditos conspicaretur. Mirabatur vehementer,
viros mercaturæ studio deditos, & negotijs im-
plicitos, nihilominus esse adeo memores religio-
nis, adeoque de conscientia sollicitos; ex qua ipse re-
mille argumenta eruebat, ut veritatem Fidei no-
stræ indagaret. Regnabat iam emortuo parenti
superstes; cum fama vulgare cœpit, Franciscum
Xauerium, magnum Catholicæ Fidei Magistrū,
ex Oriente Yanaanguchium appulisse. Exarsit
proinde desiderio pius adelectens videndi, agno-
teendique virum, de quo tam illustris rumor per-
vagabatur. Nuntium itaque ad eum destinauit,
petijtque ad se quamprimum, ob res arduas, &
magni momenti, conueniret.

Götis Lusitanæ pietas hac occasione imprimita
enituit; cum enim Xauerius è nauj exiret, ut Reu-
genti i huiusret, præiuere illum nobiliores quaque
Lusitani, cum illustri pompa, ad omnē pulchritu-
dinē famulatus, longo ordine compositi. Præpen-
debant à pectore illorum gémata monilia ex au-
ro, in galeris explicabant, & circufluebant pénæ
verfi-

versicolores, vario splendore vestium amicibus
erat, quæ rutilabant auro, & argento intermixtae; nec
manus illorum erant vacue, sed vtenilia quadam
& quasi insignia Xauerij ferabant. Hic Scipione
ebore interlinctu, ille sandalia, ali us galerum,
& alius volumen precu eius, holoferico velo exor-
natu gestabat. Erat vero cunctis admirationi no-
bilißima ea cohors, quam stipati vndiq; spectabat
multa, ad spectaculum effusi, & Regi etiam non pa-
cum auxit hospitis Xauerij existimationem, eius
modi asseclarum eius apparatus. Sed non dissimil-
lis fuit magnificetia, qua Xauerium excepit Rex
in solio degens; quamquam descendit obuiam,
venerabundus; & statim in vultu ac verbis eius,
vti erat acri vir ingenio, notauit lumen quod-
dam sanctimoniaz, ac veritatis: Quo tempore
mansit apud Regem Xauerius mille cum Bōzijs
pugnas injuit, & semper eorum figmenta, magis
ac magis patuere, cum Regis ipsius ingenti gau-
dio & voluptate; qui Xauerij consuetudine me-
lior in dies, & propensior erga Religionem Chri-
stianam fiebat, ita vt sensim errores, quibus af-
fueuerat à pueritia, & idola etiam fastidiret. Di-
stulit tamen Baptismū, vt pleniū instrueretur, &
vt posset inanes sectas idolorū sapientius eiurare.
Interim tacito consilio, ita rem domesticam

H h 2

dispo.

230 *Elogia Occiforum in fidem Fidei,*
spectator adfuerat diuini theatri, in quo Christus
sanguinem sparserat; oculos, quibus licuerat
scenam illam contemplari, seculo clausit. So-
cietatem Iesu Romae ingressus, anno 1620. in
patriam remeauit: ut Christi sanguini, quem
animo penitus hauserat, proprium adderet cruo-
rem.

E vestigio Mozambicanos, Malacenses, Sio-
nesque inuisit. ubi biennio ad nauis oblongæ
transtra remigavit nudis pedibus, &c studio etiam
capite, si forte posset ea ratione occultus in
patriam peruidere. Sed, cum non successisset,
nouus consilio, ad Mapilam egit manè ipsius:
ut tertius falleret oculos eorum, à quibus obler-
uabantur. Tandem Iaponiam intravit: & Nanga-
sachi Christianos penè vniuersos restituit, quo-
rum plurimi nutauerant in Fide, ex horrore
aqua rum sulphurearum.

Deprehensus ad Septentriones, Yendi, Urbe
Regia, iniunctus in tormentis occisus est, mense
Julio, anni 1638. ætatis suæ anno 51. Imperante
Toxogunsama.

A.P.

APPENDIX

Protagam deferimus. *Hymnus Societatis Iaponiae*.
 Sit, viros virumque constantiam
 serem immortales, quorum striis sanguinem
 fuisse Iaponia profutauit. *Exinde Catholice*,
 subiit animaque regis, fons haec premit
 hunc nostrum *Fasciculum*, exortis in plague
Iaponicae viridario: *hac enim sola regio inter*
alias protulit regios flores, de quibus interpreta-
ri possimus etiama illud Poëtē: *Inscripti no-*
mina Regum haec est Nomen His sunt: Bar-
tholomaeus, Rex Pomure, non minus Baptismi
primitu, quā scēptri dignitas illuſtris: Fran-
ciscus, Rex Bungi, celebris in primis Iapponi-
cis litteris, atque annalibus: Eg Iustus Vcon-
donus, constantia laude planè inclytus: quibus,
veluti adamantinis columnis, Iaponiae Chri-
stiane Obeliscus triumphalis cum gloria susten-
tatur. Licet verò habuerit Iaponia Christia-
nissimos Reges, Ducesque insigniter pios, Eg
Dynastas religiosissimos, quemadmodum te-

Suntur Chronica Nobunangarum; hi tres tam
men ita ceteros pietate antecesserunt, quemad-
modum maximus Planetarum ignes ceteros
minoris antecellit, & obscurat. Hoc certe in-
duxit nos, ut saltem eorum umbras hoc loco ex-
primerem, si quidem asequi lucem non potue-
ro: cum in ipsis alioqui nihil unquam obscuri-
tari, aut deprehendi posuerit.

ELO.

E L O G I V M

D.D. B A R T H O L O M E I
Regis Vomuræ.

BArtholomæum, Yacatae Arimensis Cegan-
dci secundò geritum, Vomuren sis Regi-
na adoptauit in filium. Is Umbra Princeps iam
electus, Regina è viuis excedente, suscepit Vomu-
rensis Regni gubernacula, dignus enim uero
totius Orbis Imperio. Adhuc Cathecumenus,
imperata à Magistro venia, suspensam è collo
auricam Crucem gestabat: eaque obarmatus, ob-
stabat interritus omnia belli pericula. Nec potuit
hostiles exercitus sepiùs non sternere ac dissipare
in eo signo, in quo Constantinus Maxenij
Tyranni cæcidit acies. Et aliquando castra
promouenti cum obijceret se delubrum Ethni-
corum, illud solo æquauit: atque Idolum eius,
quod vulgus inscriperat *Bellicam Fortunam*; in-
ludibrium vanissimæ illius appellationis, manu
ipse sua iugulauit.

Saluberrimas Baptismi aquas, quas expet iue-
rat

rat diù; obtinuit demùm, anno Domini 1563.
easque infudit Cosmus ~~Turrianus~~, Xauerij socius
gloriosissimus. Sed, quæ sunt arcana Dei iudicia,
Quasi adhuc madidus ijs lustralibus aquis debuit
insidias experiri, quibus eum impetere atque
adoriri visa est Gehéna, tenerum videlicet, ac ty-
ronem in suscepta recens Religione. Mille pe-
riculis eum irretire tentauit, atque exagitare
mille intellectus motibus: sed ipse tamquam domitor
infortuniorum omnium, stabile ac seruum habuit,
potius purpuram & coronam projicere in turbu-
lentos eos fluctus, quam se yeste nuptiali exuere,

Regni Proceres rebellarant, & pollicebantur
rursus ei obsequij reverentiam, si Christum eius-
que Fidem eu raret. Prouocari se inclitus Rex
ad iustum iram sensit, ea tam iniqua Procerum
suorum in competitione. Ergo edicit acies, victoria
potitur, rebelles castris exuit, & in officium eos
redigit. Vix tamen Lernæa capita fuerunt ab eo
rescissa, cum remasci horribilia visa sunt ex vul-
nere & sanguine. De integro commouent nouas
belli causas, & Regem paucis stipatum, occlu-
sumque in exigua munitione, circumstant: cum
autem non possint in absentem eum salvare, in
templa saltem sequuntur. Exstimumque Rex illi co-
cepit ad vindictam. & ut puniret hostium sacrile-
gas

gas manus, oblitus periculi sui, cum equitibus nō amplius quadraginta (sed qui ad facinus quoduis ardutum erant paratissimi) ex munitione improposito egreditur, inuaditque hostium & rebellium copias incutas, & nihil hostile merueentes, ac turbatis ordinibus fugat gloriose. Hanc porro virtutiam pulcherrimam ne mireris: quos enim gladius perstrinxit, hos prius inuictum Iesu nomine prostrauit, quod voluerat in conflictu ipso ex ore militum suorum personare.

Postquam, sedatis belli motibus, & condito in vagina ense, vndique conseruauit; cœpit Rex patris concionatorem agere, tanto nimirum successu, ut in dubio fuerit, pluresne gladius ad Inferos ex hostium numero miserit; am ex Inferis eius lingua reuocauerit. Ceterum, quotquot viros primarios & nobiles Christi doctrina imbuerat; totidem illico destinabat ad Patres Societatis, ut ab ijs diuino lauacro abluerentur.

Humeros amiciebat veste, in qua erant intexti orbes Crucibus variati: vt nemini dubium superesset, Bartholomæum Cœli & Fidei Christianæ Atlantem esse, viderique posse Constantino ipso excelsiore. Nam Crucibus in ea veste Clavi etiam adjictebantur: quos Imperator ille in equi sui fronte, Bartholomæus in humeris proprijs

prijs gestauit: quasi cuperet viuus extendi super Crucem, & Clavis in ea defigi. Ceterum præstas eius animus non quicuit, donec familiam regnumque vniuersum, eiuratis Idolorum dolis ac technis, submisit ad Christi pedes: pulsis præconis voce omnibus ijs, qui Christiani esse renueret.

Oppidum Nangachum cum Suburbijs eius in Ecclesiæ Patrimonium transcripsit: eique ad dixit stipendia etiam naualia, quæ appulsæ naues in littus pendebant. Fecit vero id potissimum eo consilio, ut Christiani vexati, atque expulsi, conuenirent illuc, tanquam ad asylum. Neque res caruit successu: breui enim adeò crevit numero ciuium pariter, ac rerum opulentia; ut nobilissima Vrbs euaserit, ex ignobili Pago. Legatum præterea misit in Vrbem Romam, quemadmodum aliquatò altius narravimus. Tandem florēt regno, laureata pace, quā prudentia simul & bellica virtus ei pepererant, meritis plenus, quæ cumulauerat annis 25. ex quo nimirūm Fidem susceperebat; in Cœlum latus migrauit, munitus Ecclesiæ Sacramentis, & in Fide confirmatis Principe Sancio eiusque coniuge, 24. die mensis Maij, anni 1587. Corpus eius in regio cōditorio tumulum habuit intra Templum Vomuræ: & cum publico omniū erulatu ac fletu, Christiani eidem parentarunt.

ELO-

D E L O G I V M
D. D. FRANCISCI

Regis Bungi.

Generosam indolem Francisci disce, vel ab eo tempore, quo adhuc viuebat inter Ethnicorum superstitiones, fuit enim Sole ipsa illustrior, qui non nisi interdiu dacet, cum Franciscus in tenebris etiam splenduerit.

Parens eius auaritia illectus, & mercium exterritorum cupiditate, destinauerat Lusitanos in eo regno negotia exercentes, clam opprimere, ut alieno auro famem suam exsaturaret. Tanto huic sceleri adolescentis filius obstat: minimè dubitauit, parentem allocutus in hæc verba. Proh facinus inhumanum ! Ergo ne iura gentis violabis, ac fidem regiam pollues innocentis sanguinem? non iniuras Bungi regno, ejusque Maiestati labem tam indignantur. Te nationes omnes, te natura in sa- te Cœlum etiam execrabitur, si id perpetraueris: purpura, & corona Reges indicare possunt; Fides, & clementia Regem faciunt.

Exinde fuit Superis, ac Deo acceptissimus, ne-

†

H h

que

que in donatus abiit. Etenim paulatim illapsa
in animum eius est propensio erga Christianos,
atque erga Diuinās res veneratiō; habuitq; origi-
nem ex eo, quod Lusitanos ē Regia specula, nunc
ad auroram, nunc ad primas tenebras orationi
deditos conspicaretur. Mirabatur vehementer,
viros mercaturæ studio deditos, & negotijs im-
plicitos, nūc illo minus esse adeo memores religio-
nis, adeoque de cōscientia sollicitos; ex qua ipse re-
mille argumenta etuebat, ut veritatem Fidei no-
stræ indigaret. Regnabat iam emortuo parenti
superstes; cum fama vulgare cœpit, Franciscum
Xauerium, magnum Catholicæ Fidei Magistrū,
ex Oriente Yareanguchium appulisse. Exarsit
proinde desiderio pius adoleſcens videndi, agno-
teendique virum, de quo tam illustris rumor per-
vagabatur. Nutatium itaque ad eum destinauit,
petijtque ad se quamprimum, ob res arduas, &
magni momenti, conueniret.

Gētis Lusitanæ pietas, hac occasione in primis
enituit; cum enim Xauerius ē naui exifet, ut Re-
gent i huicret, præiuere illuni nobiliores quique
Lusitani, cum illustri pompa, ad omnē pulchritu-
dinē famulatus, longo ordine compositi. Præpen-
debant à pectore illorum gēmata monilia ex au-
ro, in galeris explicabatur, & circūfluebant pēnæ
verbi-

versicolores, vario splendore vestium amicibus
erat, quæ rutilabant auro, & argento intermixta; nec
manus illorum erant vacue, sed vtenilia quadam,
& quasi insignia Xauerij ferabant. Hic scipionem
ebore interstitiū, ille sandalia, ali us galerum,
& alius volumen precū eius, holosericō velo exor-
natū gestabat. Erat vero cunctis admirationi no-
biliſſima ea cohors, quam stipati vndiq; spectabat
multa, ad ſpectaculum effusi; & Regi etiā non pa-
rum auxit hofpitijs Xauerij existimationem, eius-
modi aſſeclarum eius appaſatus. Sed non diſimi-
lis fuit magnificētia, qua Xauerium excepit Rex
in folio degens; quamquam descendit obuijum
venerabundus; & statim in vultu ac verbis eius,
vti erat acri vir ingenio, notauit lumen quod-
dam sanctimoniæ, ac veritatis: Quo tempore
mansit apud Regem Xauerius, mille cum Bōzijs
pugnas injuit, & ſemper eorum figmenta magis
ac magis patuere, cum Regis ipsius ingenti gau-
dio & voluptate; qui Xauerij conſuetudine me-
lior in dies, & propenſior erga Religionem Chri-
ſtianam fiebat, ita vt ſenſim errores, quibus af-
ſuerat à pueritia, & idola etiam fuditiret. Di-
ſtulit tamen Baptismū, vt plenius instrueretur, &
vt poſſet inaneſ ſectas idolorū ſapienſius eiurare.
Interim tacito conſilio, ita rem domesticam

disposuit, ut in iuratio Religionis in Lapponia universa hoc pacto minus damnaretur, dum non sibi in iuritate consiliorum sensim fieri videbatur. Patribus Societatis potestatem fecit, ubique Fide Christianam promulgandi. Proceres suos, & purpuras regnum exemplo, tam persuasione verborum inducere conatus est, ut Christiani initiantur fonte Baptismi. Filium vero suum secundo genitum, & Principem Patribus manu tradidit, ut eos instituerent in Fide, atque ad Dei curam sisterent. Ad hæc Coniugem præcipuum repudiauit, quam experiebatur Fidei Christianæ residem ac reliquantem; secunda vero Coniux, quam duxit ritè ac legitime, ipso persuadente, veram Christi Religionem amplexa est.

Tandem ipse Numinis instinctu permotus, nec audet morari diutius Deum; ad animæ fores pulchritatem, diadema Regni, & curas omnes gubernationis cessit Principi, sibique retinens pruentus suæ senectuti consentaneos; urbemque insuper, quam ædificabat, extra armorum strepitum, inter Christianos ritus maluit tranquillè senescere. Igitur his peractis, postquam nostræ Fidei mysteria discussit matura, & diutina meditatione, sponte obitis verberationibus corporis sui, ac ieiunijs toleratis, perfusus uberrimis lacrymis,

se se

se se diuino proluuit lauacro; sub Xaverij magistro, tutela, & nomine; qui primus animam ejus inter Idolotum ludibria errantem, Cœli iaculo evulnerauerat ad frugem & salutem.

Tum ergo alias à se ipso Franciscus Rex è publico fecerit, ne tumultus aulicorum ei circumstrepereat, atque interturbaret animi tranquillitatem. Noctu diuque in preces fuis, eam piam exercitationem solūm identidem intermittere solebar, lectione Codicum Sacrorum; & frequenter discussis, & extersis conscientiae noxis, Angelorum esca cum ingenti animi voluptate reficiebatur. Castitatem insuper coniugalem vovit Dœo, & consiliorum Euangelicorum fecutus est normam, quam ei proponebant Fidei Magistri; ut proficeret magis in Christiana perfectione. Et sanè eius vita ratio potius Religiosi viri esse videbatur, quam Principis, qui nuper ex aulæ, ac regni laqueis euoluerat se.

Pars præcipua Legationis ipse fuit, quando nimirū Iaponia ad argumentū Fidei à se suscepæ, prouoluta est Romæ ad pedes Gregorij xiiij. Quilibet verò prudens rerum aestimator vnum demirabitur, nempè Franciscum, quidum Ethnops erat, dominabatur sex opulentissimis regnis, et si vnum tantum à Patre hereditarium acceperat: &

armis

armis ita pollebat , vt proutu quadraginta bel-
latorū millia statim in acie haberet; quæ res illa
finitimis regibus maximè metuendum redde-
bat ; omnia tamen perdidisse, ex quo Christianus
euaserat. Etenim exorta tempestas bellica, euertit
Vrbes eius ditissimas, & hausit regna. Sed bene
amisit regna caduca, & peritura is, quenam sibi re-
gem sydera elegerant: in qua re Christus Domi-
nus ei documentum fuerat.

Ergo pius Rex necesse habuit paulisper sepo-
nere illam, quam iniuerat vitæ tranquillitate n.,
& subire rursus belli tumultus , vt fluctus rebel-
lium iam concitatos, gladio iniuncto, quasi Moy-
sis virga compesceret, ac sedaret . Ei armato for-
tuna initio quidem arrisit; sed vt varia , & incon-
stans est, paulò post supercilios irato in eum vfa-
est; vnico siquidem prælio ita cæcidit, ac prostra-
uit quadraginta hominum millia; vt nec euaserit
nuntius ad stragem eam ingentem ipsi referen-
dam. Tam saeva clades Francisci animum nec
leuiter quidem perstrinxit; quin potius flagrante
adhuc regno perduellium armis, post lamentabi-
lem eam cædem : ipse animo imperterrita, & trā-
quillo ad Templum Societatis venit , conscienc-
tiā repurgauit, sacrificio interfuit, & Sacrofan-
ta Eucharistia pectus muniuit. Dum verò adsta-
ret

ret cum ea. Sacerdos, ipse flammis è pectore, ex oculis lacrymas emittens, in hæc verba prorupit.

Supreme, atque omnium Creator Deus, diuinae Majestati tue promitto, me in Fide Iesu Christi unigeniti Filii tui mansurum, dum vita superstes ero, & me in ea moriturum esse; ita ut nulla aduersa fortuna, seu casus peracerbus me dejectere possit ex hac mente, dummodo mibi tu propitius fueris. Si Lapponia ipsa penitus deselcat à Fide suscepta, si Societatis Iesu Magistri, quorum ope, atque adhortationibus instructus, ego te agnoui, retractent illa, in quibus me instituerunt; atque adeò si Europa Catholica, in quo maius est, ipse Romanus Pontifex (etsi hoc neutquam fieri posse optime scio) rebellent aduersum te: ego ne nutabo quidem leviter in his, quæ semel credidi; quin potius confitebor te illi Personis distinctum, sed unum tamen in essentia; atque adorabundus, & cernuus Iesu Christum; per cuius vulnera peto quidem obnoxie, ut me famulum tuum respicias benignè.

Ceterum hæc deinceps mirum in modum, re factis confirmavit; constantia enim eius in laboribus, atque ærumnis semper maior fuit. Videlicet hostem per regna spatiari populabundum, fugatum Principem, & filium suum amantissimum,

fe.

semuris occlusum; & circumseptum infestis ini-
micorum armis, æquatas solo sacras ædes Religio-
nis, & quæsitos ad nocem viros nostræ Societatis,
quos magnoperè diligebat. Ut demirari sanè
oportuerit stantे eius animū in rebus tā afflictis,
Cū enim de regnis suis actum omnino esse agno-
sceret; non cessauit ab imploratione auxilij cœle-
stis, Fidē propagauit ardentiùs Ethnicos allicie-
do, & confirmādo Nobiles quoq; iā Christianos;
atque adeò Principem, vniuersamque familiā in-
duxit ad sectāda Christi vexilla. Quod si Cœlū ei
ab inito Baptismo vitā diuturniore quam nouenij
concessisset; Iappones omnes pertrahere potuissent
ad Christi Religionem, eiusq; imperium cū vlti-
mis totius regionis, atq; Oriētis finibus terminare.

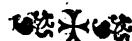
Sed Deo, ac Superis libuit, eum ad immortalē
purpurā, annis & meritis peræquè cumulatū ac-
cessere. Causa mortis fuit, quod audiuisser à Sufu-
manis in ea Tépla sœvitū esse, quæ ipse extruxerat,
dedicaueratq; Quocirca cū lēto se morbo absu-
mi sensim aduerteret, nihil habuit prius, aut po-
tius, quam ut muniretur Ecclesiæ Sacramentis; &
paulò post in spē erectus æternæ felicitatis, iterato
sepiùs Iesu ac MARIÆ nomine, Cœli arri-
puit iter, i.e. die mensis Iunij, anni 1587. Cum
ætatis suæ annum ageret 58.

ELO.

E L O G I V M

IVSTI VCONDONO TACAYAMA

Minaminobo Iapponis.

EX nomine ipso liceat cōjicere ingentes hū-
ius viri virtutes. Nihil enim à tanti mensu-
ra nominis alienū habuit vitæ ratio, quam sem-
per tenuit. Iustum Parenti eius Dario, viro cla-
xissimo peperit Illustriss. D. Maria, ex profapia in-
clyta, & prænobili Tacayamarum, quod vocabu-
lum significat montem excelsum. Nec immerito
sanè viros cuius præclaros, oriundos ex hac fami-
lia, & præstantes omnes, tum virtute bellandi, tu-
exemplo pietatis, & tutela Christianorum, quasi
montes excelfos, & præaltos adhuc suspicit Iap-
ponia. Nec ijs multum est Iaponiam tutari, ac
protegere; cū videantur propemodùm Cœlo etiā
humeros supponere, ac Religionis iura sustenta-
re. Iustum amplis animi dotibus instructū esse
diuinitūs, par omnino erat, ut potè natum ex gen-
te Cœlo proxima & astris, ut ita dicam, conter-
mina: ita verò etiam regiæ aquilæ, non nisi in-
elatis montibus progenerantur.

I i

Taca-

Tacasuchi annos agens 13. Baptismo est iniciatus; arisque admotus à Parente, interposito iureurando. Numini promisit, se opem omnem adhibiturum in exitium Idololatriæ. In diuersis Principū aulis, vbi moratus est militiæ, atque armorum causa, effervescente sanguine in flore iuuentutis, semper se castitate illibatum seruauit; quæ in primis res, ut potè inusitata, præ alijs belli ornamenti, ipsum vniuersaliter Iaponiæ admirabilem reddidit. Hac porro tantæ virtutis indole, atque adeò persuasionibus suis etiam innumeros propè ad Baptismum induxit, tam felici euentu; ut Tacasuchium suæ gentis caput non nisi Christiani habitarent, extracto in eum finem Templo munificentissimo, ad quod vndique Christiani confluenterent, Bethlemicas cunas, & ferias alias nostræ Fidei celebraturi. Tum verò Iustus promere in medium, atque elargiri fortunas suas, visus est liberalissimè, ne quotquot conuenerant, alicuius rei penuria vrgerentur, quamdiù ibi pietatis causa morabantur. Nimirum Christianos tanti æstimabat, ut quæque pretiosiora sua pedibus eorum substerneret.

Interposita Iusti auctoritate, Nobunaga dominante, Patres Societatis ab exilio reuocati sunt, & Collegijs intra Iaponiam restituti. Quippe tunc floruit.

floruit Vatadonus Iusti auunculus, Meaci Praefectus, & acceptissimus Nobunangæ Tyranno. Hic vero eius suasu deinceps rē Catholica, ceteroquæ antea fluctuantem, benignius aspexit, permisitq; ut Christi Religio latè in posterū prædicaretur. Cum interim Iustus Bonziorū impetus cōpesceret, ac sedaret, qui cōtra moliri omnia videbātur, meruitq; vt Fidei scutū passim haberetur: quem admodum etiā Fabius oī m., Annibale fracto, ac superato, clypeus dictus est Romanæ libertatis.

Sed Iusti Religio, ac Fides præcipue in triplici enituit confictu. Nabunanga cinxerat militum corona Tacasuchium, arcem munitissimā. Iustus qui ea defendendā susceperebat ab Arachio Principe, Nobunangam imminentem Vrbi, fraudauit sua spe, diū eam propugnando: proinde animaduertēs, cum acerimo defensore sibi rem esse, desperato belli successu, misit nuntiū, qui hæc Iusto referret, fore nimirū, vt nisi statim ab armis cessaret, videret Magistros Fidei suæ ante ora trucidatos, & fractas Cruces, & Tēmpla diruta. Arachius è contra germanam sororem & filiū, quem vnicè diligebat, datos in suæ pignus virtutis ostētāt sub gladio, quo ita Iustus magis strenuè arcē eius fidei concreditam tutaretur. Anceps animi in affectus varios Iustus distrahitur. Hinc vrget eum

sanguis, atque inde Religio: si ad Nobunangam
flectat, eiq; morē gerat, tūc germanæ, ac filij cruo-
re innocentī commaculat famā suam, tor prospe-
ris euēntibus diù partam; si pugnet pro Arachio,
sanguinem Patrum Societatis prodigere videtur,
ac profligare Christianā Fidem. In has angustias
animi redactus Sacellum intrat; & procubens in
genua ante Christi Domini aram ex Cruce pen-
dantis: germanam, filium, honorem, & famā im-
molat Deo: ne ansam præbeat, Tyrānō insurgēdi
aduersus Fidem; abrasoq; capite suspēdit arma, si-
bi tāquam victo detracta, & erupta. Hoc vbi per-
egit, deseruit arcem occulte, misitq; ex itinere P.
Dario, alij sq; ducibus litteras, vt arcē pro Arachio
defenderent.. Se enim abire professus est, vt pro
Fide occumberet, quæ obstricta catenis in exer-
citu erat apud Nobunangam.. Is eo rerum exitu
exultans, Iustum effert ad sydera, & coram pur-
puratis in eius laudes effusus, sola Iusti prudentia
pariter & gladio tam implexum, & fermè inextri-
cabilem nodum solutipotuisse pronunciauit.

Prosperitas, & felicitas omnis inde visa est ma-
nare; etehim vita innocentibus, & Fidei veneratio
asserta est, quæ professores habet viros tam incly-
tos. sed hæc peculiariter Iusto sēges gloriae im-
mēsa, atque opes maximè accesserunt, Nobunāga
enim

enim Iusto arcem illam donauit, aliaque item adiecit oppida, cum amplis prouentibus.

Præterea in Taycosama Tyranno Iustus Religionem suam secundò acuit, tanquam in cote; cui Tyranno multis de causis apprimè carus fuit; præcipue cum ei Nobunanga moriens, ultione m̄ sui demādasset; ipse sicarium rebellem oppressit, & Taycosamam loco Nobunangæ armis, atque auctoritate stabilivit. Id causa fuit, cur ad summos honores eucheretur: sed Iusti potētia, & gratia, vt solet, apud Proceres inuidiam, indignationem apud Bonzios non ita multo post incurrit, cum sing. latim ij experirentur, ex Iusti dominazione auitam suam superstitionem labi quotidie in deterius. Captant ideo occasionem eū criminandi apud Tyrannum, quem iniquis persuasionibus induxerunt, vt Iusto exilium proposuerit, nisi Eidem defereret. Vultu constanti, atque imperterritu decretū Tyranni audiit V. condonus, ac respondit illicò, sedura, & extrema omnia pati male, quam Fidei iacturā subire. Cumq; formidaret alij, Tyranno responsum deferre; ille deliberata morte generosior ei se obtulit. Nec sanè turbari virum decebat ad Taycosamæ conspectum, cui nunquam terrori fuerat in prælijs hostium acies ordinatae. Strictum gladium osculatur, simulq; of fert,

stet, ac præbet humilem ceruicem, ut eam feriat
in odium Fidei. Res mira, cum ipse non palleret,
trepidare ille visus est, perinde ac si iugulum Re-
gis peteretur, atque in exilium est ablegatus.

Ad Amacausæ Insulam recepit se inter Societ-
I e s u s alumnos, exiles pariter Fidei odio. Ibi Ju-
sti animus, curis aulæ depositis, procul ab armo-
rum strepitu respirauit; nec facile dici potest,
quantum pietati, lacrymis, & Christianis exerci-
tationibus dederit se, habenas ad perfectionis
cursum effundens, ut vires quotidie nouas con-
sequeretur, quæ esse possent pares certamini,
quod ei deinceps imminebat.

Taycosama enim, quia virū fortē hoc pactō
expugnare non potuerat, eum eiecit in Regnum
Cangæ; vbi 20. amplius annos exegit in re admo-
dūm angusta, atque in assiduis æruntis: sed volu-
ptati erat interim ampla seges nobilium, quos ad
Fidem trahebat. Tandem Daifusama, pestis ac
lues Christianorum, sauiens in dies magis, Iustū
ad Meacum iussit adduci', si quo modo quatere,
atque ad terram dare posset eum Fidei murū tam
firmū, & constantem. Venit per incōmoda mille,
& per imbrium inundationes; sed cum suscepτæ
Fidei adh̄ resceret firmissimè, ad Nangasachum
est relegatus; vbi à Christianis publico plausu, &
quali

quasi triumpho exceptus est, tanquam Fidei Catholicae praesidium, & decus.

Iuitatus præterea à Ducibus, qui Ozacam armis tenebant contra Tyrannum; renuit ad eos ire, ac potius; quia rumor fuit, eum ex Iaponia vniuersa ad Manilam expelli; aeternum exilium antetulit honori Principi, qui sibi persuaserant, se Iusto Duce firmos, & penitus securos esse posse.

Exiit vir inclytus, atque exul egregius, Deo ita iubente, ne ingrata patria ossibus eius in poenam potiretur. Nauem intravit cum uxore, liberis, & nepotibus, & Religiosoru comitatu; anno 1614. atque unā secum omnes eduxit, ne ex illustrissima eius profapia ullus superesset, qui praesentias sua deinceps Iaponiam nobilitaret. Manila vniuersa, Praefectus Vrbi, Archiepiscopus, & sacræ familiæ omnes diuinos Argonautas, seruatos ex Oceani periculis, excepere; quasi è Cœlo aduentantes. Peculiariter Vrbi Praefectus, nomine Philippi Regis Hispaniarum, exulem tam præclarum annuè auro, atque argento ditare voluit, pro eius Fidei, & nobilitatis merito; sed recusauit mira constantia: affirmans magis consentaneum exuli esse in odium Fidei; inter pauperes vitam tolerare; neque erubuisse manu tractare vilia, quæ sceptro assueuerant.

Qua-

Quadragesimo die post initia huius exilij Cœlum rapuit, quod inuidere potuit insula tam al-lustris viri mansionem. Magna concertatio in Vrbe fuit de Iusti emortui corpore. Singulæ Religiones non aris modo, sed pectoribus suis eum tumulare, ac tegere optauissent. Vicit tamen Societas I e s u , ut potè tanti alumni magistra. Dissitæ Insulæ, maritimæque Vrbes, atque illæ Mundi Regiones, in quas Iusti prælia, & triumphi manauerant, eum quasi Cœlitum aliquem venerantur, & sperant fore, ut à Romana Sede inclytus Fidei professor declaretur. Migravit ex hac vita meritis ingentibus plenus 3. die mensis Februarij, anni 1615.

L A V S D E O.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

